საქართველოს რესპუბლიკა

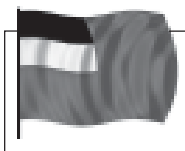

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, 10 ივნისი, 2006 წელი.

№ 111 (5451)

იმისთანა ჭმინდა საქმეში, როგორიც ბოჭდეული სიფცვაა, ფცეილებით და ჭიჩებით ბუჩთის გაფანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@gol.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika

ფასი 50 თეთრი.

ნუ გაყოფილი, მოგუარეთ საქართველოს!

ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡ ᲥᲐᲚᲔᲑᲡ ᲨᲔᲣᲫᲚᲘᲐᲗ ᲗᲐᲛᲐᲛᲐᲓ ᲓᲐᲝᲠᲡᲣᲚᲓᲜᲔᲜ

იხ. მე-3 გვ.

რა ეწირება ზოგიერთი ჩინოვნიკის ახირებას?

იხ. მე-5 გვ.

სოფლის ქვითინი

იხ. მე-6 გვ.

გვჭირდება კი კავკასია რუსების გარეშე?

იხ. მე-11 გვ.

საქართველოს ენერგეტიკა მთლიანად გადადის რუსეთის კონტროლის ქვეშ

იხ. მე-11 გვ.

მსოფლიო ჩემპიონატი საზეიმოდ გაიხსნა

„აფხაზური „მომავლის გასალები“ ვერც ერთ კარს ვერ გაალებს“

იხ. მე-2 გვ.

შესაძლოა საჯაშვილის სანჯც-ჰუცრაბოჩგში ყოჩი ოუნიოთ

იხ. მე-4 გვ.

თუ ტარიფი ჩამოგვაკლეს...

იხ. მე-2 გვ.

ᲧᲣᲠᲐᲦᲚᲔᲑᲐ!

გრძელდება ხელმოწერა გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაზე“ 2006 წლის მეორე ნახევრისთვის.

შეგახსენებთ, რომ ერთი თვით გაზეთის გამოწერა ღირს 11 ლარი, სამი თვით – 33 ლარი, ექვსი თვით 66 ლარი.

მიაკითხეთ „საქპრესას“ (ტელ: 35-51-40), „მაცნეს“ (37-47-49), „უწყებანს“ (93-64-72), „პრეს-ექსპრესს“ (96-23-11), „პლანეტა-ფორტეს“ (93-38-73), „ინფოსერვისს“ (34-09-35, „ელვასერვისს“ (36-35-75).

რაიონებსა და ქალაქებში მიმართეთ „საქპრესის“ ადგილობრივ განყოფილებებს.

გაზეთის გამოწერა შეგიძლიათ უშუალოდ რედაქციაშიც: კოსტავას ქ. № 14, IV სართული, ტელ: 98-96-32, 899 79-76-79.

„საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია.

გამოიწერეთ გაზეთი, რომელსაც შენი სამშობლოს სახელი ჰქვია

◎ კანონმდებლები

„აფხაზური „მომავლის გასაღები“ ვერც ერთ კარს ვერ გააღებს“

გუშინ პარლამენტს ირაკლი ალასანიამ აფხაზეთის კონფლიქტის მოგვარების სამშვიდობო გეგმა გააცნო. პრეზიდენტის მრჩეველი დეპუტატების წინაშე გუშინწინ უნდა წარმდგარიყო, მაგრამ უკეთ მომზადების მიზნით შეხვედრა ერთი დღით გადადო. გამოცხადებული მორატორიუმის გამო დეპუტატებს არც სამშვიდობო გეგმა განუხილავთ და არც აფხაზეთში არსებული ვითარება, მათ მხოლოდ ის პრინციპები მოისმინეს, რომლებზე დაყრდნობითაც გეგმას ხელისუფლება კონფლიქტის მოგვარებას. თუმცა, საგზაო რუკის სახელით ცნობილი გეგმის წარდგენამდე ალასანიამ სამშვიდობო მოლაპარაკების პროცესის მოკლედ მიმოხილვა მოისურვა.

აფხაზეთის კონფლიქტის მოწესრიგების სფეროში პრეზიდენტის მრჩეველის თქმით, ბოლო დროს მოლაპარაკების პროცესი უფრო პოზიტიური და დინამიკური გახდა, მუშაობა განაახლა ქართულ-აფხაზური მხარეების საკოორდინაციო საბჭომ. მოვიდა დრო, ორივე მხარემ გააანალიზოს დაშვებული შეცდომები, ეძებოს კომპრომისი და მშვიდობის დაბრუნებას ყოველმხრივ შეუწყოს ხელი, – აღნიშნა ალასანიამ. ამავე დროს, მან გვერდი ვერ აუარა რუსი მშვიდობისმყოფელებსაც, რომლებიც, მისი თქმით, განდატით დაკისრებულ მოვალეობას ვერ ასრულებენ და დაბრუნებულ დევნილთა უსაფრთხოებას ვერ უზრუნველყოფენ, ეთნიკურ შევიწროებაზე რომ არაფერი ვთქვათ, ამის დასტურია ქართველთა მკვლელობის შემაშფოთებელი სტატისტიკა.

– სამშვიდობო ოპერაციის დაწყებიდან დღემდე საქართველოს 1283 მოქალაქეა მოკლული, ძირითადად, ერთი „დანაშაულის“ გამო – ისინი ქართველები იყვნენ.

ბატონმა ირაკლიმ მოსკოვში, საგარეო საქმეთა სამინისტროში გამართულ შეხვედრებსა და კონსულტაციებზეც ისაუბრა. მისი თქმით, რუსეთი საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას ცნობს, მაგრამ მას დომმად არ მიიჩნევს და ფიქრობს, რომ მოლაპარაკების პროცესში სხვა პრინციპების ჩართვაც შესაძლებელია. საქართველო აღიარებს, რომ ამ პროცესის წარმართვაში რუსეთს, კეთილი ნების გამოჩენის შემთხვევაში, პოზიტიური წვლილის შეტანა შეუძლია.

პრეზიდენტის მრჩეველი აფხაზეთის დე ფაქტო ხელისუფლების მიერ შემუშავებულ მომავლის გასაღების სახელით ცნობილ სამშვიდობო გეგმასაც შეეხო.

– ეს დოკუმენტი ორ სუვერენულ სახელმწიფოს, საქართველოსა და აფხაზეთს შორის სამომავლო ურთიერთობების კონცეფციას წარმოადგენს. შეიძლება ითქვას, რომ ამგვარი გასაღებით ვერც ერთი კარი ვერ გაიღება, – განაცხადა ალასანიამ.

დოკუმენტის პრეამბულაში ნათქვამია, რომ აფხაზეთის დამოუკიდებლობა შემდგარი ფაქტია და არ შეიძლება, მოლაპარაკების, განხილვის თემა იყოს. ამასთან, „მომავლის გასაღები“ გალის რაიონის გარდა სხვებან დევნილების დაბრუნებას არ ცნობს. ამდენად, შეუძლებელია, საქართველო აფხაზეთის დე ფაქტო ხელისუფლების შემოთავაზებულ დოკუმენტს დაეყრდნოს, თუმცა, ალასანია მაინც დადებით მომენტს ხედავს იმაში, რომ აფხაზური მხარე მოლაპარაკებისთვის მზადყოფნას აცხადებს.

რაც შეეხება საქართველოს ხელისუფლების მიერ შემუშავებულ „საგზაო რუკას“, ხაზს უსვამს სამშვიდობო პროცესის გააქტიურების აუცილებლობას. დოკუმენტში გათვალისწინებულია რამდენიმე ძირითადი პრინციპი: კონფლიქტის სრული პოლიტიკური მოგვარება საქართველოს სუვერენიტეტსა და ტერიტორიულ მთლიანობას ეფუძნება; საქართველო მზად არის, დაიწყოს კონსულტაციები აფხაზეთისთვის ფართო საშინაო სუვერენიტეტის მინიჭების შესახებ ფედერალიზმის პრინციპებზე დაყრდნობით; საქართველოს განსაკუთრებული ზრუნვის საგანია აფხაზეთის ენა, კულტურა და ისტორიული მემკვიდრეობა; პრიორიტეტულია ქართველებსა და აფხაზებს შორის კონფლიქტის შედეგად გახლეჩილი ურთიერთობისა და ნდობის აღდგენა.

სამშვიდობო გეგმის ერთ-ერთი ძირითადი პრინციპია იძულებით გადაადგილებული პირთა უპირობო, ორგანიზებული, უსაფრთხო და ღირსეული დაბრუნება აფხაზეთში, რაშიც მნიშვნელოვანი როლი უნდა შეასრულონ ქართველმა და აფხაზმა სამართალდამცავებმა. დაბრუნებულ დევნილებს უნდა აღუდგეთ მშობლიურ ენაზე სწავლების, აღმსარებლობის თავისუფლებისა და სხვა ფუნდამენტური უფლებები. ამისთვის საერთაშორისო ორგანიზაციის ოფისის გააქტიურება გახდება საჭირო.

საქართველოს ხელისუფლება გამოხატავს მზადყოფნას, შეასრულოს ნაკისრი ვალდებულებები ცეცხლის განუახლებლობის და კონფლიქტის მშვიდობიანი გზით მოგვარების შესახებ. ქართული მხარე ხელს შეუწყობს ქართველთა და აფხაზთა თვალსაჩინო წარმომადგენლების სამოქალაქო დიალოგს, კონტაქტების დამყარება-გაღრმავებას. კონფლიქტის მოგვარებაში სასურველია საერთაშორისო თუ რეგიონალური ორგანიზაციების ჩართვა. ამის გარდა, ყველაფერი გაკეთდება აფხაზეთში ეკონომიკის განვითარებისთვის.

სამშვიდობო გეგმის თანახმად, კონფლიქტის მოგვარების პროცესი ეტაპობრივად და უწყვეტ რეჟიმში უნდა განხორციელდეს.

დოკუმენტი გადაეცა როგორც აფხაზურ მხარეს, ასევე საერთაშორისო თანამეგობრობის წარმომადგენლებს. აფხაზეთის დე ფაქტო ხელისუფლება აცხადებს, რომ მათთვის ამ გეგმის ძირითადი ნაწილი მიულებელია. კონსულტაციები გრძელდება. საქართველოს ხელისუფლება მზად არის, მიიღოს და გაითვალისწინოს აფხაზური მხარის ნებისმიერი რაციონალური, კონსტრუქტიული წინადადება.

სანამ ერთი ქართველი მაინც იქნება ცოცხალი, წურავს ექნება ილუზია, რომ აფხაზეთის დამოუკიდებლობას ვალიარებთ, – განაცხადა პარლამენტის თავმჯდომარემ. სხვა მხრივ, მანაც დაადასტურა, რომ საქართველოს ხელისუფლება მზად არის გაითვალისწინოს აფხაზური მხარის სამართლიანი ინტერესები.

როგორც თავიდანვე ითქვა, სამშვიდობო გეგმაზე დეპუტატებს არ უმსჯელიათ. მოთავალ კვირას ამ დოკუმენტს კომიტეტებში განიხილავენ, შემდეგ კი მორატორიუმის გარეშე იმსჯელებენ პლენარულ სხდომათა დარბაზში. შეკითხვებისა და განხილვის ტონი ბევრად არის დამოკიდებული იმაზე, თუ როგორი შედეგით დასრულდება საქართველოსა და რუსეთის პრეზიდენტების შეხვედრა.

რუსუდან გახარია

◎ ინფორმაცია

ბოიკოტს საკრებულოშიც აცხადებენ

თბილისის საკრებულოს ოპოზიციური ფრაქციები საკრებულოს სხდომებს უვადო ბოიკოტს უცხადებენ. ამ საკითხთან დაკავშირებით, გუშინ საკრებულოს ოთხმა ოპოზიციურმა ფრაქციამ – „ახალმა მემარჯვენეებმა“, „მრეწველებმა“, „დემოკრატიულმა ფრონტმა“ და „ლეიბორისტებმა“ საგანგებო განცხადება გააკეთეს.

ფრაქცია „ახალი მემარჯვენეების“ ლიდერ გიორგი მოსიძის თქმით, ეს იძენება ოპოზიციის ერთიანობისკენ გადადგმული კიდევ ერთი ნაბიჯი, რათა საბოლოოდ დაესვას წერტილი თბილისის მთავრობის ავტორიტარიზმს.

როგორც მოსიძემ განაცხადა, როცა პრეზიდენტს არ სურს არჩევნების ჩატარება, როცა მერიის ჩინოვნიკები საკრებულოს ნებართვის გარეშე ილებენ ძალაძისთვის მნიშვნელოვან გადაწყვეტილებებს და ოპოზიციის წარმომადგენლებს არ აძლევენ ნორმალურად მუშაობის საშუალებას, ოპოზიციური ფრაქციების საკრებულოს სხდომებზე დასწრებას აზრი ეკარგება და ისინი საპროტესტოზომას – ბოიკოტს მიმართავენ.

საკრებულოს ფრაქცია „ლეიბორისტების“ ლიდერ გიორგი გუგავას თქმით, თბილისის მერია გიგი უგულავას პირად შუს-დ არის გადაცემული, სადაც თანხები უმიზნოდ ტრიალებს. მისივე თქმით, ოპოზიციური ფრაქციის წარმომადგენელს – ჯონდი გალათურიას არ აძლევენ საკრებულოში შესვლის საშუალებას და საკრებულო ფუნქციადაკარგულ სტრუქტურადაა ქცეული.

იტალია... ქმრალ ხიდთან

მშრალი ხიდისა და 9 აპრილის გადასმელ არსებულ მონაკვეთს ამეირიდან იტალიის სახელი მიენიჭება. ეს გადაწყვეტილება თბილისის საკრებულომ მიიღო.

როგორც თბილისის საკრებულოს წევრმა ომარ აბულაძემ განაცხადა, მშრალი ხიდი აგებულია იტალიელი არქიტექტორის ჯუზეპე კუდერირის მიერ. ის უნიკალურია პოსტსაბჭოთა სივრცეში, ამიტომ გადაწყდა, რომ ამ მონაკვეთს იტალიის სახელი მიენიჭოს.

როგორც ომარ აბულაძემ განაცხადა, მშრალი ხიდი ერთადერთი თალოვანი ხიდია, რომელიც ძვით არის ნაშენი.

არ გვინდა ქათმის გრიპი!

ფრინველის გრიპის პრევენციისთვის საქართველო 7 მილიონ დოლარს მიიღებს.

გუშინ ფინანსთა სამინისტროში საქართველოსა და მსოფლიო ბანკს შორის ოფიციალურად მოეწერა ხელი საფინანსო ხელშეკრულებას „ფრინველის გრიპის კონტროლის, პანდემიისთვის მზადყოფნისა და მასზე რეაგირების შესახებ“. ხელშეკრულებით გათვალისწინებული 7 მილიონი აშშ დოლარიდან საქართველო 3,5 მილიონს გრანტის, ხოლო დანარჩენს კრედიტის სახით მიიღებს.

ფინანსთა მინისტრის ალექსი ალექსიშვილის განცხადებით, პროექტის ძირითადი მიზანია მინიმუმამდე შემცირდეს ის საფრთხე, რომელიც შესაძლოა დაავადებამ შეუძენას საქართველოს მოსახლეობას.

ინტერპრესნიუსი

◎ საკონსტიტუციო სასამართლო

თუ ტარიფი ჩამოგვაკლეს...

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლომ გუშინ დენის ტარიფის გაძვირებასთან დაკავშირებით „ლეიბორისტული პარტიის“ სარჩელი განიხილა. „ლეიბორისტები“ სემეკ-ის იმ დადგენილების გაუქმებას მოითხოვენ, რომლის საფუძველზეც საქართველოში ელექტროენერგიის ტარიფი გაიზარდა. გუშინდელ პროცესზე მოსამართლემ სასამართლოში სემეკ-ის თავმჯდომარე გია თავაძე დაიბარა. იგი საკონსტიტუციო სასამართლოში 14 ივნისს უნდა გამოცხადდეს.

გუშინვე „ლეიბორისტებმა“ სასამართლოში პრეზიდენტის, პრემიერ-მინისტრის, ენერგეტიკის და ეკონომიკის მინისტრების გამოცხადებაც მოითხოვეს, თუმცა მოსამართლემ ეს მოთხოვნა არ დააკმაყოფილა.

პროცესს „ლეიბორისტული პარტიის“ თავმჯდომარე შალვა ნათელაშვილიც ესწრებოდა.

◎ პარტიებსა და მოძრაობებში

გია თორთლაძემ „საქართველოს გზა“ დატოვა

პარტია „საქართველოს გზის“ თავმჯდომარემ გია თორთლაძემ გუშინ პარტიის რიგები დატოვა. მისი განცხადებით, იგი არც ერთ პარტიაში გაერთიანებას არ აპირებს.

აღნიშნული განცხადება გია თორთლაძემ პარლამენტში საგანგებოდ გამართულ ბრიფინგზე გააკეთა და აღნიშნა, რომ მისი პოლიტიკური ნაბიჯი იმ კონფრონტაციას უკავშირდება, რომელიც „საქართველოს გზასა“ და სხვა ოპოზიციურ პარტიებს შორის წარმოიშვა.

„მე კატეგორიული წინააღმდეგი ვარ კონფრონტაცია და დაპირისპირება გაღრმავდეს ოპოზიციურ ძალებს შორის, ამიტომ ვალდებულად ვთვლი თავს, დავტოვო პარტიის რიგები“, – განაცხადა თორთლაძემ.

მისი განაცხადებით, იგი ვერც ერთ მხარეს ვერ დადგება, ვერც სალომე ზურაბიშვილის წინააღმდეგ გამოვა და ვერც „კონსერვატორებისა“ და „რესპუბლიკელების“.

„ოპოზიციურ ძალებს შორის კონფრონტაცია ხელს შეუწყობს „ნაციონალური მოძრაობის“ აღზევებას, ამიტომ მოვუწოდებ ყველას, ხელი შეუწყონ ამ კონფრონტაციის ჩაქრობას“, – აღნიშნა გია თორთლაძემ.

◎ პროტესტი

უფორმოებიც ურტყამდნენ?

გუშინ „თანასწორობის ინსტიტუტის“ ოფისში, არასამთავრობო ორგანიზაციების „ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის“ და „თანასწორობის ინსტიტუტის“ წარმომადგენლების ერთობლივი პრესკონფერენცია გაიმართა.

პრესკონფერენციას ესწრებოდნენ „თანასწორობის ინსტიტუტის“ წევრები ირაკლი კაკაბაძე და ლევან გოგიჩაიშვილი და „ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის“ თავმჯდომარე ნანა კაკაბაძე და ამავე ორგანიზაციის წევრი გელა ნიკოლეიშვილი. ასევე, 2004 წლის 23 ნოემბერს საპატრულო პოლიციის თანამშრომლის მიერ სპეცოპერაციის დროს მოკლული ამირან რობაქიძის დედა ია მეტრეველი.

როგორც ირაკლი კაკაბაძემ აღნიშნა, 7 ივნისს შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამშრომლებმა, რომელთა ნაწილიც განსაკუთრებული აგრესიულობით გამორჩეოდა, არასამთავრობოების მიერ რუსთაველის გამზირზე მოწყობილი საპროტესტო აქცია დაარბიეს. სამართალდამცველები ფიზიკურად გაუსწორდნენ აქციის მონაწილეებს და „თანასწორობის ინსტიტუტის“ ოთხ აქტივისტს გიგი ზაუტაშვილს, მიშა კაჭკაჭიშვილს, ლევან გოგიჩაიშვილს და ზურაბ ჩხაიძეს სხვადასხვა სახის ფიზიკური დაზიანებები მიაყენეს.

კაკაბაძის თქმით, აქციის დარბევაში მონაწილეობდნენ უფორმო ადამიანები, რომლებიც, სავარაუდოდ, უშიშროების თანამშრომლები არიან. ერთ-ერთმა მათგანმა, კეფაში მიაყენა დარტყმა აქციის მონაწილეს და ეს ვიდეოფირზეც არის დაფიქსირებული.

არასამთავრობოები შსს-ს სთხოვენ, მიმდინარე კვირის ბოლომდე დაადგინონ ამ უფორმო ადამიანის ვინაობა და იგი სამართლებრივ პასუხისგებაში მისცენ. წინააღმდეგ შემთხვევაში ისინი მშვიდობიან საპროტესტო აქციებს კვლავ გააგრძელებენ და შსს-ს წინააღმდეგ სასამართლოში სარჩელს შეიტანენ.

◎ კვირის თვალსაწიერი

ჩვენი ქვეყნის ქალებს შეუძლიათ თამამად დაორსულდნენ

ფილიპე მაკედონელი ძალიან ამაყობდა ქერონეასთან ათენელებზე მოპოვებული გამარჯვებით, მაგრამ ცდილობდა ეს სიამაყე უცხო თვალისთვის მოერიდებინა. ამიტომ ერთ-ერთ მსახურს უბრძანა, ყოველ დღე გამაფრთხილე, რომ სხვებივით ჩვეულებრივი ადამიანი ვარ და მეტი არაფერი! ფილიპე დილაობით სამჯერ ამგვარი გაფრთხილების შემდეგ იწყებდა ყოველდღიურ ცხოვრებას (ოღონდ, მისმა შვილმა ალექსანდრემ ღმერთად გამოაცხადა თავი. თუმცა ეს სულ სხვა თემაა).

მიხეილ სააკაშვილს არც ქერონეასთან ბრძოლა მოუგია და არც გავგამელასთან. მაგრამ ამას მისთვის ხელი არ შეუშლია „ვარდების რევოლუცია“ მსოფლიო მასშტაბის ზოგადსაკაცობრიო მოვლენად გამოეცხადებინა და თითქოს არ გაუნძრევია, რომ ვინმეს თავმდაბლად მოსჩვენებოდა (თუ იმას არ ჩავთვლით, რომ მორიგი უფასო სასადილოს გახსნისას დაპურებულ დედაბრებს დიდი ამბით ჩაეხუტება ხოლმე ან პატრიოტულ ბანაკებში „მივა, მივალ!“ ძახილით დახვედრილ თინეიჯერებს თანატოლივით ჩაუდგება შუაში და მოიკითხავს).

ბატონ პრეზიდენტს, ფილიპესგან განსხვავებით, ძალიან უყვარს ტაში და პომპეზური შოუები, მისდამი, ასე ვთქვათ, „საერთო-სახალხო სიყვარულის“ გამოხატვა, მაგრამ თუ მკითხველს ისტორიული წიაღსვლებით არ გადავლილი, ერთიც მინდა შევახსენო: **ოლივერ კრომველს, ინგლისის გურჟუაზიული რევოლუციის სახელგანთქმულ მოლვაწეს, მეგობრებმა უთხრეს, ხალხი შენით აღფრთოვანებულაო და მის შესახვედრად გამოსულ ზღვა ხალხზე მიუთითეს. კრომველმა ლიმილით უპასუხა, ეგენი უფრო მეტნი იქნებოდნენ, ჩამოსახრჩობად რომ მივყავდეო.**

ეს კვირა პრეზიდენტმა თბილისის ახალმშენებლობათა მონახულებას მიუძღვნა, უფრო სწორად, გიგი უგულავას თანხლებით ერთ შუადამეს რამდენიმე ობიექტს ჩამოუძროლა. რა თქმა უნდა, ეს ჩამოქროლება დღის შუქზე უფრო წარმადი იქნებოდა, მაგრამ ღამის საათები, გასაგები მიზეზების გამო (როცა სხვას სძინავს, ჩვენ ვფხიზლობთ და ვშრომობთ!ძ შეირჩა – უფრო ეფექტიანი გამოდგა „პრეზიდენტივით მოუღლელი და დღედაღამ მშრომელი“ თბილისის მერის გიგი უგულავას ხალხისთვის წარმოსაჩენად.

და რაკილა დედაქალაქს ასეთი ფუტკარივით გამრჯე ხელმძღვანელი ჰყავს, კაცმა რომ თქვას, სისუფლელეც კია, მის ადგილზე სხვისი არჩევა. მაგრამ რაკი ეს შემაწუხებლად სავალდებულო პროცედურა – არჩევნები – მაინც ჩასატარებელია, ყველამ უნდა იცოდეს, ვის მისცეს ხმა და თანაც, რაც გვიან მოხდება ეს არჩევნები, მით უკეთესი. **„არჩევნები ჩემი (პრეზიდენტისძ დასანიშნია, მაგრამ ამის გაკეთებას ჯერ კიდევ არ ვაპირებ და ამის გამო ნუ ნერვიულობენ. სჯობს დაწყნარდნენ და მოიცადონ, ძალაქში ჯერ საქმეა გასაკეთებელი“** – ამბობს მიხეილ სააკაშვილი, ფუტკარი უგულავა კი კვერს უკრავს, არჩევნები მეორედ მოსვლასავით არის და არავინ იცის, როდის იქნება. ასე რომ, პირადად ჩემთვის ყოველი დღე არჩევნებიაო.

რაც უფრო გვიან დაინიშნება არჩევნები, მით უკეთესია უგულავასთვის. რა ენაღვლება, საარჩევნო კოდექსში ცვლილების შეტანის შემდეგ, რომელმაც, მთავროობის წევრს საარჩევნო კამპანიაში მონაწილეობის უფლება მისცა, მთელი „სამეფო მხედრობა“ მასზე მუშაობს და, ალბათ, „დამკაში“ გაიყვანს კიდეც. ოპოზიციას სალაპარაკო მოუკლდება: თბილისს დანიშნულ მერი კი აღარ ეყოლება, არამედ – არჩეული. ერთი კია, მერეალბათ ველარ ვიხილავთ ძალაქის თავის ღამლამობით გაჭრებს. მაშინლა თუ აუწყობს ფეხს ღამეულ პირა-ლაშქრობებში პრეზიდენტს, როცა უკვე მისი ხელახალი არჩევის ჟამი დადგება.

გუშინწინ, თბილისის სამედიცინო უნივერსიტეტის მუშაკებთან შეხვედრისას, პრეზიდენტმა უფრო გამოკვეთა ადგილობრივი არჩევნებისადმი თავისი დამოკიდებულება: **დაინიშნება მაშინ, როცა რალაცას მივალწევთ, ვილაცეების ამბიციებს ვერ გადავაყოლებთ ჩვენს მიერ დასახულ ამოცანებსო.** თუმცა არ დაუზუსტებია: თუ „რაღაცის მიღწევა“ შეფერხდა ან უარესი – სულაც არ მოხერხდა, საერთოდ აღარ დაინიშნება არჩევნები? არც ის, არჩევნების დღის დანიშვნა რატომ იქნება „ჩვენს მიერ დასახული ამოცანების ვილაცეების ამბიციებისთვის გადაყოლება“?

აი, ოპოზიციაში კი ადგილობრივი არჩევნებისთვის მზადება ძარიშხლიანად მიმდინარეობს: იკვეთებიან თბილისის მერობის ამბენ

◎ ოპოზიცია

შესაძლოა სააკაშვილს სანკტ-პეტერბურგში ყური აუწიონ, –

ამბობს მიხეილ ნანეიშვილი

ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიის თავმჯდომარე მიხეილ ნანეიშვილი ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებში ოპოზიციის რეალურ გამარჯვებაზე პრობლემებს ვერ აკეთებს. მისი თქმით, მართალია საზოგადოებაში ხელისუფლებით უკმაყოფილო ადამიანთა რიცხვი გაიზარდა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჯერ არ ჩამოყალიბებულა ისეთი ოპოზიციური ძალა, „რომელზეც მასობრივი ამომრჩეველი ფსონს ჩამოვიდოდა“.

პოლიტიკური სპექტრის ასეთი უსახუროობა კი ამ ხელისუფლების წისქვილზე ასხამს წყალს: „არ გამიკვირდება, თუ ასეთი რამ მოხდება – კაცი ამხელისუფლების ლანძღვით წავიდეს არჩევნებზე და ალტერნატიული ძალის არარსებობის გამო ხმა ისევ მას მისცეს. თუ ამას დავუმატებთ იმ საარჩევნო მაძიებლებს, რაშიც ესენი არიან დახელოვნებულები და იმასაც გავითვალისწინებთ, რომ ამხელისუფლებით აშკარად უკმაყოფილო დასავლეთი გარკვეული მოსაზრებით სათანადოდ ვერ აქტიურობს, ვფიქრობ, ეს ხელისუფლება ადგილობრივ არჩევნებში გაიმარჯვებს...“

მიხეილ ნანეიშვილმა ქვეყანაში არსებულ რეალურ სურათს გვერდი ვერ აუარა. მას არ ეგულება ჩვენი ცხოვრების რომელიმე სფერო, სადაც ასატანი ვითარებაა შექმნილი. ყველგან დარღვევებია, რომელთა ავტორი ეს ხელისუფლებაა. ილახება ადამიანის უფლებები, მომრავლდა ცემის, ძალადობისა და მკვლელობის ფაქტები. „მიმდინარეობს ფულიანი ხალხის რეკეტი ყოველგვარი სამართლებრივი გაფორმების გარეშე... ეს ჩვენი ოპოზიციური პოლიტიკური ძალები კი ამაზე არ რეაგირებენ“.

ნანეიშვილი ფიქრობს, რომ ირგვლივ ქაოსია, საქართველოს ხელისუფლების პოლიტიკა კი უშუალოდ ქართველი ერის არსებობის წინააღმდეგაა მიმართული. „ერსაც, ადამიანის მსგავსად, აქვს სხეული და სული. ამჯერად, დასაშლელად უტევენ ერის სხეულს. ეს გახლავთ ყბადაღებული ფედერალიზაციის გეგმა, რომელიც დაგვაარგინეს არა მხოლოდ აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონს, დანარჩენ საქართველოსაც. თუ გავითვალისწინებთ ჩვენი ხალხის კუთხურ-ფეოდალურ აზროვნებას, მივილებთ ფეოდალურ რეგიონებად დაყოფილ, დაგლეჯილ საქართველოს. უცხოელ ექსპერტთა აზრით, ფედერალიზაცია მომაკვდინებელი იქნება ჩვენი ქვეყნისთვის. საქართველო ინვალიდ ქვეყნად გადაიქცევა. მისი პოლიტიკური სხეული დაიშლება.

რაც შეეხება ერის სულს, მისი კულტურული არსებობა განისაზღვრება, უპირველესად, სარწმუნოებით. გახსოვთ, როგორ აშკარად შეუტიეს საქართველოს ისტორიას, რაზეც ადეკვატურად იმოქმედა პატრიარქმა, მრევლს მოუწოდა, შობის ღამეს ფანჯარასთან სანთლები დაენთოთ. როცა თბილისი გაბრდღვიალდა, ხელისუფლებამ დაინახა, ეს საძმე სახუმარო არ არისო და ცოტა ხნით უკან დაიხია... ამის გარდა, არსებობს უზარმაზარი რაღ – უმეცნიერებოდ და უგანათლებოდ ერის სულიერება წარმოუდგენელია. ახლა იერიშს ამათზე მიიტანეს“.

მიხეილ ნანეიშვილის თქმით, ხელისუფლებამ ადამიანები დათრგუნა. ყოველდღიური ლუკმა-პურისთვის ზრუნვით დაძაბუნებულნი თავს მაღლა ვერ წევენ, რომ ქვეყნის დანგრევა დაინახონ. „ხალხი ტერორიზებულია: აბა, ერთი ხმის ამოღება გაგიდოდნ, ჩვენი ქველი ხელისუფლების მსგავსად კი არ მოვიქცევით, ძალას გამოვიყენებთო, – ამბობენ...“

ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიის თავმჯდომარის თქმით, საქართველოში რევოლუცია კი არა, „ქუჩის ბიჭებისა და გზადაბნეული, პოლიტიკურად გაუთვითცნობიერებელი ხალხის“ გადატრიალება მოხდა. ამ რევოლუციით სოროსმა საქართველოში ექსპერიმენტი ჩაატარა. „მან პირდაპირ თქვა: ვნახოთ, გაგვიმართლებს თუ არაო. მერე რომელილაც აფრიკის ქვეყანა ახსენა, იქაც იბივეს გავიმეორებთო. ანუ ჩვენ საექსპერიმენტო ზღვის გოჭები აღმოვჩნდით. მაგრამ ეს ყველაფერი საკუთარ თავს უნდა დავაბარალოთ, რადგან ბრმები აღმოვჩნდით. ვერ გაგიგია, რა დაემართა დღევანდელ ქართველობას და ინტელიგენციას?“

მიხეილ ნანეიშვილი ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებში ჯერჯერობით ოპოზიციის გამარჯვების ვერანაირ პერსპექტივას ვერ ხედავს. თუმცა ამ სპექტრიდან რომელიმეს გამარჯვებით ქვეყანა არ აყვავდება, მაგრამ შეიძლება ცოტათი მაინც უკეთესობა იყოს. რა თქმა უნდა, გიორგაძეს და მის მომხრეებს არ გულისხმობს.

რაც შეეხება 13 ივნისს სანკტ-პეტერბურგში დაგეგმილ პუტინისა და საპაკაშვილის შეხვედრას, ძალიან ცუდი გრძნობით მოელის ამ დღეს: „ვშიშობ, იქ საქართველოს პრეზიდენტს გარკვეულ პოლიტიკურ მოთხოვნებს წაუყენებენ, რაც დაკავშირებული იქნება საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის საკითხთან.

კონკრეტულად შეუძლიათ მოითხოვონ ასეთი რამ – თუ გინდათ ჩვენთან ნორმალური ურთიერთობა, ქვეყანა ფედერალურად მოაწყეთ. ცხინვალის რეგიონი და აფხაზეთი წევრ-სახელმწიფოები იქნებიან. ცხინვალის რეგიონს უკვე უმკვიდრდება სამხრეთ ოსეთის სახელი, იგივე სტატუსი მიენიჭება აფხაზეთს ფართო უფლებებით.

შესაძლოა ეკონომიკურ დათმობებზეც წაგვიყვანონ, რაც ჩვენს ეკონომიკურ ოკუპაციას გამოიწვევს...

რას მოიმოქმედებს ასეთ დროს საქართველოს პრეზიდენტი, მიჭირს რაიმეს თქმა. რაღაც ფორმის დაცვით, შესაძლოა ყურიც კი აუწიონ...

ეს ვიზიტი, ვფიქრობ, დამამცირებელია საქართველოსთვის, თუ გავითვალისწინებთ რუსეთის მიმართ ჩვენი ხელისუფლების უწინდელ განცხადებებს... ასე რომ, სკეპტიკურად ვარ განწყობილი“, – ასკვნის ბოლოს მიხეილ ნანეიშვილი.

თამარ შაიშმელაშვილი

◎ ინფორმაცია

ლატვიის საელჩო ჩვენთან ვიზების გაცემას იწყებს

„ვიზების გაცემა ქართველ და ლატვიელ ხალხებს შორის საძმიანი და კერძო კონტაქტების დამყარებას გააადვილებს, ხელს შეუწყობს ორი სახელმწიფოს ეკონომიკურ თანამშრომლობას და ტურიზმის განვითარებას“, – ნათქვამია ლატვიის საგარეო საქმეთა სამინისტროს მიერ გუშინ გავრცელებულ განცხადებაში.

2006 წლის მაისის დასაწყისში ლატვიის ავიაკომპანიამ რიგა-თბილისისა და რიგა-ბაქოს მიმართულებით რეისების შესრულება დაიწყო. აღსანიშნავია, რომ აზერბაიჯანში ლატვიის საელჩო ვიზების გაცემას 22 მაისიდან აწარმოებს.

„სამხრეთ კავკასიის რეგიონი ლატვიის საგარეო პოლიტიკის პრიორიტეტებს განეკუთვნება და ევროპოლიტიკის მიმართულებების განსაზღვრაში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს“, – აღნიშნულია განცხადებაში.

ქაქუცა ჩოლოყაშვილს მემორიალურ ძეგლს დაუდგამენ

ქაქუცა ჩოლოყაშვილის მემორიალური ძეგლის პროექტის შექმნაზე კონკურსი გუშინ გამოცხადდა.

როგორც ინტერპრესნიუსს თბილისის მერიის კულტურისა და სპორტის საქალაქო სამსახურის ხელმძღვანელმა ნატა მაჩალაძემ განუცხადა, მათ საფრანგეთში, ძართულ სათვისტომოსა და ლევილში სპეციალური მიმართვა გააგზავნეს.

„ჩვენ მათ ვაცნობეთ, რომ თბილისის მერია ქაქუცა ჩოლოყაშვილის საფლავზე მემორიალის დადგმას აპირებს და ამასთან დაკავშირებით მალე კონკურსს ვაცხადებთ. მათი მხრიდან მოვიდა სრული თანხმობა და წინადადებები მემორიალის პროექტის შესახებ“, – განაცხადა მაჩალაძემ.

მისი თქმით, საუკეთესო პროექტს ქაქუცა ჩოლოყაშვილის შთამომავლები აირჩევენ.

კონკურსის პირობების თანახმად, მონუმენტი, რომელსაც მოსწონდეს საზოგადოებრივ საბჭოთა ანთროპოლოგიურ-ნეიროლოგიურ ბერის საფლავზე დადგამენ, 23 ნოემბრისთვის მზად უნდა იყოს.

ინტერპრესნიუსი

◎ მილსადენების ცხოვრებიდან

რომელი მარშრუტებით გაედინება ნავთობი?

პრეზიდენტმა პუტინმა მენავთობეებს უბრძანა, რომ ახალი ნავთობსადენი ბაიკალის ტბიდან მოშორებით გადაეტანათ. შესრულდა ეს? როგორია ჩვენი კონკურენტების გეგმები?

ვ. კარპოვი, სამარა.

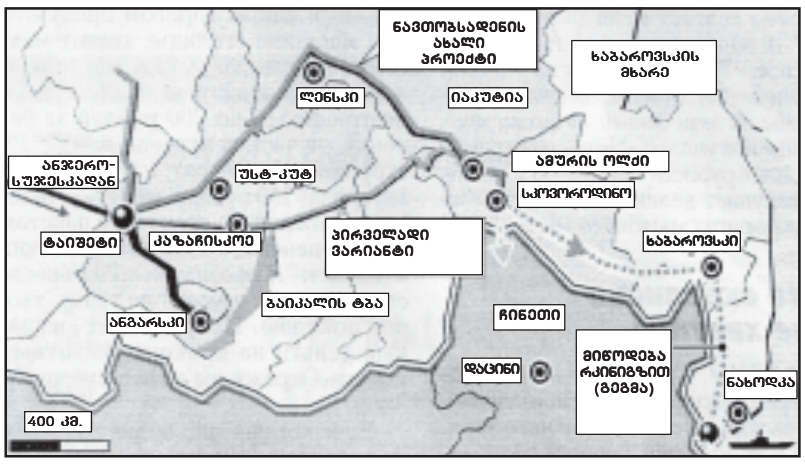

„ალმოსავლეთი ციმბირი – წყნარი ოკეანე“

სწორედ ამ ნავთობსადენის გამო აგორდა კიდეც ასეთი სერიოზული სკანდალი. პრეზიდენტ პუტინის მითითების შემდეგ, გადაწყდა, რომ მილს ბაიკალის ტბიდან სულ ცოტა 400 კილომეტრზე გადაიტანდნენ. „ალმოსავლეთი ციმბირის – წყნარი ოკეანის“ მილებით დაგეგმილია, რომ ყოველწლიურად გაიტანონ საექსპორტოდ 80 მილიონი ტონა ნავთობი აზიაწყნარი ოკეანის რეგიონის ქვეყნებში, უწინარეს ყოვლისა კი – ჩინეთსა და იაპონიაში.

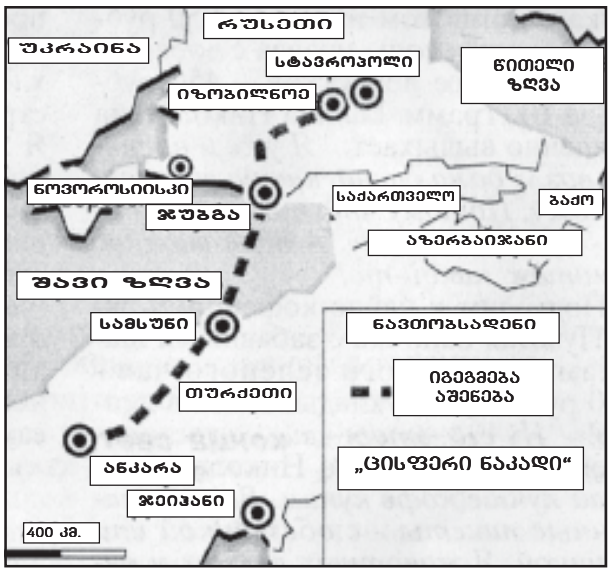

ნოვოროსიისკ– სამსუნი (თურქეთი)

ეს გაზსადენი („ცისფერი ნაკადი“-ძ, რომელიც შავი ზღვის ფსკერზეა გაყვანილი 2,5 წლის წინ აგებს. ამით „გაზპრომ“ სცადა თურქეთში გაზის გაყიდვა უკრაინის, მოლდავეთის, რუმინეთის და ბულგარეთის ტერიტორიების გვერდის ავლით. ახალი მარშრუტით წელიწადში შეიძლება 16 მილიარდი კუბური მეტრი გაზის გადატუმბვა (მიმდინარე წელს უკვე გადაიტუმბა 5 მილიარდი კუბური მეტრი). მაგრამ „გაზპრომი“ უკვე სერიოზულად ფიქრობს „ცისფერი ნაკადი-2“ გაზსადენის მშენებლობაზე, რათა გააფართოვოს თავისი გავლენა სამხრეთი ევროპის გაზარზე.

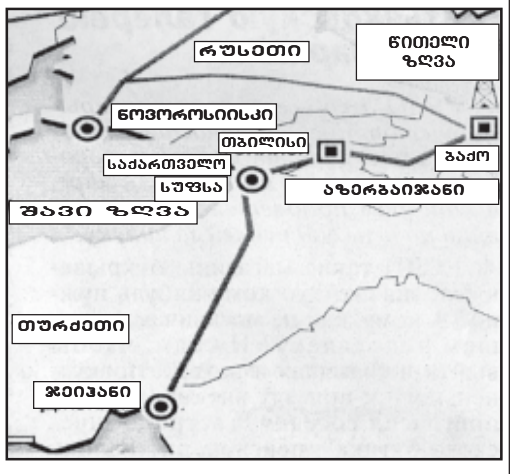

ბაქო – თბილისი – ჯეიჰანი

ამ მილსადენზე რუსეთმა შეიძლება კისერიც კი წაიტეხოს. აზერბაიჯანი აპირებს ამ ნავთობსადენით თურქეთში თავისი ნედლეულის ტრანსპორტირებას. აქამდე აზერბაიჯანის და თურქმენეთის ნავთობი საექსპორტოდ იგზავნებოდა რუსეთის ნავთობსადენის ბაქო-ნოვოროსიისკის მეშვეობით. რუსეთს შეეძლო გაეკონტროლებინა მეზობლების ვაჭრობა და მიეღო შემოსავალი. ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის მილსადენის ოფიციალური გახსნა ივლისისთვის არის დანიშნული. აღსანიშნავია, რომ ყაზახებიც აპირებენ შეუერთდნენ ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანს, როგორც რუსული მილების რეალურ ალტერნატივას. რუსეთი, ალბათ ეცდება, რომ თურქმენეთი მაინც არ გაუშვას ხელიდან.

АРГУМЕНТЫ И ФАКТЫ

◎ რეფორმა თუ ანტირეფორმა?

რა ეწირება ზოგიერთი ჩინოვნიკის ახირებას?

კიდევ ერთხელ უმაღლეს სასწავლებლებში კონკურსების ჩატარების შესახებ

ამ წერილის დაწერა კარგა ხნის წინათ მძიმდა გადაწყვეტილი, მაგრამ მერე დიდა უნივერსიტეტში რექტორი შეიცვალა. და რასაკვირველია, ეს სამართლის ინსტიტუტის ყოფილი დირექტორი, პროფესიონალი იურისტი მივიდა რექტორად, საბოლოოდ ხელი ავიღე ჩემს განზრახვაზე. ჩათვალე, რომ სამართლებრივი თვალსაზრისით ყველაფერი თავის ადგილს დადგებოდა. თუმცა როდესაც ინტერნეტის ვებგვერდზე თბილისის უნივერსიტეტის გრძანებები წავიკითხე ოთხ ფაკულტეტზე პროფესორ-მასწავლებელთა აკადემიურ თანამდებობებზე გადაყვანის წესის დამტკიცების შესახებ, კვლავ აღმძრა სურვილი დავბრუნებოდი ძველ სტატიას და გამომეთქვა ჩემი შესაძლებლები აღნიშნულ გრძანებებთან დაკავშირებით.

ოცდაათ წელზე მეტია, უმაღლეს სკოლაში ვმუშაობ და კარგად ვიცი, რომ გრძანებებს რექტორები არ წერენ, მაგრამ ისეთი დონის პროფესიონალს, როგორიც ბატონი გიორგი ხუბუაა, აღნიშნული გრძანება ხელმოწერამდე „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონისთვის უნდა შეედარებინა.

როდესაც უნივერსიტეტის 2006 წლის 19 მაისის №87 და სხვა გრძანებს ვკითხულობ, ვნახულობ, რომ იქხაზგასმით არის მითითებული „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის 89-ე მუხლის 11-ე პუნქტი, საქართველოს პრეზიდენტის 2005 წლის 8 ივნისის №473 გრძანებულების მე-2 პუნქტის „ლ“ ქვეპუნქტი და ასევე კანონის 34-ე მუხლი, რომელიც, სხვათა შორის, 3 პუნქტისგან შედგება, მაგრამ რატომღაც გრძანებაში არ არის მითითებული. ეტყობა სპეციალურად, რადგან ის პუნქტები სულ სხვა შინაარსისაა და სხვა დატვირთვა აქვს.

საინტერესოა ერთი დეტალიც, როდესაც საქართველოს პრეზიდენტმა ხელი მოაწერა ბატონ გ. ხუბუას რექტორად დანიშვნის გრძანებას, რომელიც კანონის სრული დაცვით მოხდა, იქ მითითებული იყო საფუძვლად კანონის 87-ე მუხლის მე-2 პუნქტი. „უმაღლესი განათლების შესახებ“ კანონის მე-15 თავის 3 მუხლი (87, 88, 89ძ გარდამავალი დებულებები, რომელი ამ გარდამავალ ეტაპზე მოქმედებს და საქართველოს პრეზიდენტისთვის რექტორების დანიშვნის გრძანების შემდგენლებს აზრადაც არ მოსვლიათ, დაემატებინათ სხვა მუხლი (მაგალითად კანონის 22-ე მუხლი)ძ, რადგან იცოდნენ, რომ ეს შეცდომა იქნებოდა.

ქვემოთ მინდა ჩემის შეხედულებები გაგიზიაროთ საერთოდ გარადამავალ ეტაპზე უმაღლეს სასწავლებლებში კონკურსების ჩატარების შესახებ.

უკანასკნელ პერიოდში ყველაზე მწვავე დისკუსიას განათლების რეფორმა იწვევს და ეს ლოგიკურიც არის, რადგან ჩვენი ქვეყნის ხვალინდელი დღე მნიშვნელოვნად გახლავთ დამოკიდებული იმაზე, თუ როგორი იქნება განათლების სისტემა. ახალს არაფერს ვიტყვი, თუ განვაცხადებ, რომ დღეისთვის დამოკიდებულება განათლებისადმი რადიკალურად იცვლება და ეს, უწინარეს ყოვლისა, განაპიროგა საქართველოს კანონმა „უმაღლესი განათლების შესახებ“, რომელიც ძალაში 2004 წლის 21 დეკემბერს შევიდა.

არ გამოვრიცხავთ, რომ ამ კანონს უამრავ დადებით მუხლთან ერთად უარყოფითი მომენტებიც ჰქონდეს, მაგრამ იგი კანონია და, ბუნებრივია, ყველასთვის სავალდებულო. ამიტომაც არის განმარტებით ლექსიკონში აღნიშნული, რომ კანონი ნიშნავს საკანონმდებლო ხელისუფლების მიერ დადგენილ ყველასთვის სავალდებულო წესს. ყველა ქვეყანაში კანონს უმაღლესი იურიდიული ძალა აქვს და სახელმწიფოს სხვადასხვა ორგანოს მიერ გამოცემული ნებისმიერი სამართლებრივი აქტი კანონზე უნდა იყოს დაფუძნებული და აუცილებლად მას შეესაბამებოდა, ხოლო თუ იგი (კანონი) ირღვევა, ყველა შემთხვევაში ეს უფლებამოსილების გადაჭარბებას ნიშნავს.

მე განათლებით იურისტი არა ვარ, მაგრამ კანონის წაკითხვას დიდი იურისტობა არ სჭირდება, რადგან ის უნდა გაიგო ისე, როგორც წერია და მას ინტერპრეტირება არ სჭირდება.

სამეცნიერო „უმაღლესი განათლების შესახებ“ კანონის 89-ე მუხლის მე-11 პუნქტს, სადაც შავით თეთრზე წერია, რომ „საჯარო სამართლის იურიდიულმა პირებმა – უმაღლესმა საგანმანათლებლო დაწესებულებებმა 2006-2007 სასწავლო წლის დაწყებამდე უზრუნველყონ დაწესებულებაში დასაქმებული პროფესორ-მასწავლებლებისა და მეცნიერ-თანამშრომლების გადაყვანა ამ კანონით გათვალისწინებულ შესაბამის აკადემიურ თანამდებობებზე“.

გეთანხმებით, კარგად დააკვირდეთ ამ მუხლს, აქ ლაპარაკია დაწესებულებაში დასაქმებული პროფესორ-მასწავლებლებისა და მეცნიერ-თანამშრომლების გადაყვანაზე შესაბამის აკადემიურ თანამდებობებზე.

მაგრამ არა, მავანმა და მავანმა დაიჩემეს და ყველაფერს რაღაცის ჯინაზე აკეთებენ.

განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი და სხვა უმაღლესებიმაინცაცხადებენ კონკურსებს და ამის გასამართლებლად ასახელებენ კანონის 34-ე მუხლს, სადაც პირველ პუნქტში ნამდვილად წერია, რომ „აკადემიური თანამდებობის დაკავება შეიძლება მხოლოდ ღია კონკურსის წესით, რომელიც უნდა შეესაბამებოდეს გაჭირვალეობის, თანასწორობისა და სამართლიანი კონკურენციის პრინციპებს“. თუმცა არავინ არ ახსენებს, რომ 34-ე მუხლს, პირველი პუნქტის გარდა, კიდევ ორი პუნქტი აქვს და იქაც სრულიად გარკვევით და გასაგებად წერია, რომ: პუნქტი 2 „კონკურსის ჩატარების თარიღი და პირობები ქვეყნდება საქართველოს კანონმდებლობითა და უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების წესებით გათვალისწინებული წესით საგუთების მილებამდე არა უგვიანეს 1 და კონკურსის ჩატარებამდე 2 თვით ადრე“. და ბოლო 3 პუნქტი: „კონკურსის ჩატარების წესს განსაზღვრავს უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების აკადემიური საბჭო და ამტკიცებს წარმომადგენლობითი საბჭო“.

დიახ, „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის 34-ე მუხლის იმპერატიული (იმპერატიული კი ნიშნავს აუცილებლად შესასრულებელს), მოითხოვნაა, რომ უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებში ჩატარდეს აკადემიური თანამდებობის დაკავება მხოლოდ ღია კონკურსის შემდეგ და მხოლოდ მაშინ, რომელსაც, ეს განსაზღვრული იქნება უმაღლესი დაწესებულების წესდებით, რომელსაც, კანონის შესაბამისად, მიიღებს აკადემიური საბჭოდ დამტკიცებს წარმომადგენლობითი საბჭო.

განა არ იცის განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრომ, უმაღლესმა სასწავლებლებმა, რომ მთელი საქართველოს მასშტაბით არსად არჩეულა არც აკადემიური და არც წარმომადგენლობითი საბჭოები, ხოლო

უმაღლესი სასწავლებლების წესდებები განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს დასამტკიცებლად უნდა წარედგინოს მართვის ორგანოების პირველი არჩევნებიდან არა უგვიანეს 6 თვისა (მუხლი 87, პუნქტი 3-4ძ?

ასეთია კანონის მოთხოვნა და უბრალოდ ვერ გამიგია, რატომ აცხადებენ ჯიუტად, რომ გარდამავალ ეტაპზე უნდა გამოცხადდეს კონკურსები. ყველაფერს ხომ თავისი დრო აქვს და ყველაფერს ხომ კანონი არეგულირებს.

დავუშვათ, ჩავატარეთ კონკურსი ისე, როგორც ეს კანონის 34-ე მუხლის პირველ პუნქტშია მითითებული – ღიად და გამჭვირვალედ. ძალიან მაინტერესებს, ვინ და რომელი ორგანო ჩატარებს მას და რა წესით გამონიტანენ საბოლოო ვერდიქტს?

ამგზგენ, შეიძინება სპეციალური კომისიები. ესეც საინტერესოა, რის საფუძველზე და რომელ დოკუმენტზე დაყრდნობით? სად არის მითითებული ასეთი კომისიების შექმნის შესახებ და რა უფლებამოსილებით იქნება იგი აღჭურვილი? ეძნება კი მათ იურიდიული ძალა? ხომ არ იქმნება აქ პრეცედენტი იმისა, რომ საკითხის განხილვა და ძეშმარიტების დადგენა სასამართლოს წესით გახდეს აუცილებელი?

ვფიქრობ, ყველაფერი ამის მოგვარება სრულიად უმტკივნეულოდ შეიძლებოდა, მაგრამ არ შევცდეთ თუ ვიტყვი, რომ ეს ზოგიერთი ჩინოვნიკის ახირებაა.

გურამ ძაგანია,
სპორტის აკადემიის
პროფესორი

უნივერსიტეტში დროებითი ადმინისტრაციის დანიშვნის შემდეგ უნივერსიტეტის დიდი საბჭო მხოლოდ ერთხელ, 2005 წლის 8 თებერვალს, უნივერსიტეტის იუბილის აღსანიშნავად შეიკრიბა. მიუხედავად იმისა, რომ განათლების კანონი ადმინისტრაციას ავალდებულებს პროფესორ-მასწავლებელთა აზრის გათვალისწინებას, უნივერსიტეტის ხელმძღვანელობა, ძირითადად, სამინისტროს მითითებებით ხელმძღვანელობდა. პროფესორ-მასწავლებელთა აზრით, გადაიდგა უამრავი გაუმართლებელი და კანონსაწინააღმდეგო ნაბიჯი. კერძოდ: მოხდა ფაკულტეტების დაუსაბუთებული გაერთიანება; აკადემიური თანამდებობების დასაკავებლად ორ ფაკულტეტზე ჩატარდა უკანონო კონკურსი; რექტორის № 235 გრძანება ზუსტ და საბუნებისმეტყველო ფაკულტეტზე კონკურსის გამოცხადების თაობაზე სასამართლომ გათითლად ცნო, ახალმა რექტორმა კი გათითლადცნობილი გრძანების ანალოგიური გრძანება გამოცა 4 ფაკულტეტზე კონკურსების ჩატარების თაობაზე; საგრანტო კონკურსების შესახებ სასამართლო მიმდინარეობს; უნივერსიტეტი დარჩა სამეცნიერო სექტორის გარეშე; ვაუჩერით დაფინანსებაზე გადავიდა; არასწორი ჩარიცხვის გამო მნიშვნელოვნად დაეცა სწავლის დონე, რის დამადასტურებელი დიაგრამები აკადემიკოსმა თენგიზ სანაძემ მოამზადა; მიუხედავად იმისა, რომ დიდი საბჭო არავის გაუუმეგია, ახალმა რექტორმა ღვაწლმოსილი პროფესორების პატარა ჯგუფისაგან სათათბირო შექმნა და მათ უნივერსიტეტის მართვაში მონაწილეობა და უნივერსიტეტში სამუშაოდ უკონკურსოდ დატოვება აღუთქვა.

დიდი საბჭო, პროფკავშირი და სტუდენტობა ერთად მუშაობენ

ყოველივე ამან, პროფესორ-მასწავლებელთა იმ ჯგუფში, რომელსაც სასამართლოში სარჩელები ჰქონდა შეტანილი, თანდათან მოიწიფდა აზრი დიდი საბჭოს მუშაობის განახლების თაობაზე. მიღებული იყო კონსულტაციები იურისტებისგან.

„პრეზიდენტის გრძანებულებით (№ 473ძ გაუქმდა წესდების მხოლოდ დამტკიცებითი ნაწილი, რაც არ ნიშნავს თავად წესდების გაუქმებას. წესდება მიიღო დიდმა საბჭომ და მისი გაუქმების უფლებაც მხოლოდ მას აქვს. ასეთი რამ არ მომხდარა. ეს ნიშნავს, რომ უნივერსიტეტს აქვს წესდება, რომელიც განსაზღვრავს დიდი საბჭოს არსებობას“ – ვკითხულობთ დიდი საბჭოს რექტორისადმი მიმართვაში.

დასახელებულმა ჯგუფმა საბჭომ პირველ საკითხად რექტორის საპასუხო წერილი განიხილა. წერილში აღნიშნულია, რომ უნივერსიტეტის ადმინისტრაცია ხელმძღვანელობს პრეზიდენტის 8 ივნისის (2005 წ.ძ გრძანებულებით, რადგანაც განათლების კანონი არ განსაზღვრავს მის უფლებამოსილებას.

ალბათ უთვალავჯერ და კიდევ ერთხელ შეიძლება გაოცდეს ადამიანი, რომ ახალი რექტორიც, ისევე როგორც ძველი ადმინისტრაციის წარმომადგენლები, მიუთითებს კანონის 34-ე მუხლის პირველ პუნქტზე, რომელიც აკადემიური თანამდებობის დაკავებას წესდებას, რომელიც განსაზღვრავს დიდი საბჭოს არსებობას“ – ვკითხულობთ დიდი საბჭოს რექტორისადმი მიმართვაში.

ამრიგად ცხადია, რომ ადმინისტრაცია უმაღლესი განათლების შესახებ კანონსაც არღვევს და პრეზიდენტის გრძანებულებასაც.

საბჭომ შეიქმნა კომისიები, რომლებიც ფაკულტეტებზე შეადგენენ ახალ საშტატო ნუსხას, მოახდენენ გადაყვანას ახალი სქემით.

დოკუმენტმა დავით ქარქაშაძემ საბჭოს გააცნო სასამართლოში შეტანილი სარჩელები. განსაკუთრებით გამახვილდა ყურადღება საკონსტიტუციოსასამართლოში შეტანილ სარჩელზე, რომელიც კონსტიტუციის ექვსი მუხლის დარღვევას ასაჩივრებს. ასევე ახალი რექტორის ახალ გრძანებებზე კონკურსების გამოცხადების თაობაზე. დავით ქარქაშაძემ აღნიშნა, რომ რექტორს გრძანება ძველი რექტორის გრძანების გათილად ცნობის გადაწყვეტილების ძალაში შესვლიდან ერთ თვეში უნდა გამოეცა. ეს ვადა 5 ივნისს იწურებოდა. რექტორმა კი გრძანებები 19 მაისს გამოსცა. ეს არის უფლებამოსილების გადამეტება – ამგზგს დავით ქარქაშაძე – სასამართლოს მითითებაში ნათქვამია, რომ წინა რექტორის № 235 გრძანების მომზადების და გამოცემის ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი წესი იმდენად არის დარღვეული, რომ შეუძლებელია დადგინდეს მისი საგარეთლებრივი გუნება და ფაქტობრივი საფუძვლები. ახალმა რექტორმა, მიუხედავად ასეთი შეფასებისა, იგივე გაიმეორა.

აღსანიშნავია, რომ დიდი საბჭოს მუშაობაში ჩაებნენ სტუდენტური თვითმმართველობის მაჟორიტარი კანდიდატები.

საბჭომ იმსჯელა კიდევ ერთ დარღვევაზე უნივერსიტეტში. ახალი რექტორის მოვალეობის შემსრულების მოადგილემ გამოსცა გრძანება რექტორის მოვალეობის ძველი შემსრულების გრძანებაში ცვლილებების შეტანის შესახებ. გრძანება ეხება სტუდენტთა მიერ წავლის საფასურის გადახდის წესს. დარღვევა იმაში მდგომარეობს, რომ რექტორის მოვალეობის შემსრულების მოადგილეს ასეთი გრძანების გამოცემის უფლებამოსილება არ გააჩნია, ფინანსური საკითხები რექტორის კომპეტენციაა აქედან გამომდინარე საბჭომ მოითხოვა რექტორის მოადგილის გრძანების არარად ცნობა.

დიდმა საბჭომ მხარი დაუჭირა განათლებისა და მეცნიერების პროფკავშირთა კონფედერაციის წინადადებას საქართველოს უმაღლესი განათლების ხარისხის უზრუნველყოფის საგენტოს დაფუძნების წინადადებას.

P. S. აღსანიშნავია, რომ რექტორის მიერ შექმნილი სათათბიროს წევრები დიდი საბჭოს სხდომებს ესწრებიან და მის მუშაობაში მონაწილეობენ. მუშაობაში ჩაებნენ პროფკავშირული ორგანიზაციაც და სტუდენტებიც.

დალი ქვირია

◎ საით მივდივართ?

სოფლის ქვითინი

ახლახან ჩვენმა გაზეთმა დაბეჭდა პატარა წერილი ვეფხია თადიაურზე, დუშეთის რაიონის სოფელ ახადის ერთადერთ მკვიდრზე, რომელიც მთაში მარტოდმარტოლა ცხოვრობს და იქიდან გაქცეული ხალხის უკან დაბრუნებაზე ოცნებობს. იგი ერთი კაცია, ერთი სოფელია...

იმ კომუნისტური რეჟიმის დროსაც კი, როცა უამრავი გიგანტი საწარმო ღმუოდა, ქართული თვითმფრინავი, ქართული ელმავალი, ქართული ჩარხი, ქართული ფოლადი თუ ქართული მანგანუმი უცხოეთში გადიოდა, ჩვენი რესუბლიკა მაინც აგრარულ ქვეყნად ითვლებოდა. ხალხის ძირითადი საყრდენი, ძირითადი ფესვი მაინც სოფელი იყო. სოფელი ინახავდა, სოფელი აპურებდა ქალაქს. თუ სოფელს უჭირდა, ქალაქსაც უჭირდა. ამიტომ შეძლებისდაგვარად ყველა ცდილობდა სოფლის მოღონიერებას, იქაური ცხოვრების პირობების გაუმჯობესებას.

ჯერ კიდევ 1970 წლის აღწერით, საქართველოში ქალაქად ცხოვრობდა 2 237 700 კაცი, სოფლად კი – 2 446 700. მაშინ იმავე ქალაქად ალირიცხა 425 000 ოჯახი, აი, სოფლად კი – 549 000. ესე იგი, სოფელი იმხანად ქალაქს ამეტებდა როგორც საერთო მცხოვრებთა, ისე ოჯახთა რაოდენობით. რაც მთავარია, ქვეყანაში შეინიშნებოდა მატება. ტიპურად იქცა უკვე 4-კაციანი ოჯახი, რომლის წილმაც საერთო ჯამში 70 პროცენტსაც კი მიუკაკუნა. ეს ტენდენცია 1989 წლის აღწერის დროსაც დადასტურდა.

მერე მოვიდა საქართველოს დამოუკიდებლობა და ძალიან სწრაფად მოჰყვა ჩვენი სოფლის განადგურება. ვაღიარეთ, ჩვენს სოფელს საკადრისი ყურადღება არც ადრე ექცეოდა, მაგრამ რაც ბოლო 14-15 წელიწადში მოხდა, იმის მოხდენას ვინ იფიქრებდა. სოფლის ეკონომიკა გაჩანაგდა, კულტურა ჩაკვდა, ზნეობა წარირყვნა... ცხოვრება წავიდა გაძლებაზე, მოთმენაზე, კბილის ღრჭიალზე... ახალგაზრდობამ ეს ვერ აიტანა და იქაურობას გაეცალა. ჩვენი შემნახველი სოფელი გეგრების ანაბარა დარჩა.

ვერავინ ითავებს ჩვენი სოფლის გაჩანაგების, დაცლის ყველა მიზეზის ჩამოთვლას, გაანალიზებას; ან ვინ მისცემს ამის უფლებას. თავად ქართველებს უთქვამთ – გაჭირვება მიჩვენე და გაქცევას გიჩვენებო. გაუჭირდათ და გაიქცნენ. აი, ამ გაქცევაში თვით ხელისუფლებამაც რომ შეუწყო ხელი მოსახლეობას, ესაა გულსატკენი. ავილოთ თუნდაც რეგისტრაციის პროცესის, ე. წ. საპასპორტო რეჟიმის გამარტივება. სადაც გინდა ჩაეწერე, სადაც გინდა იცხოვრე. ვინაა მომკითხავი. პირადად ჩემს ოჯახში, გოლო 5 წელიწადში, ჩავწერე (ბოდიში, დავარეგისტრირეძ 2 პიროვნება, ერთი ვანიდან, ერთიც გარდაგნიდან ისე, რომ არაფერი მიკითხავს, სიტყვაც არ შემითვლია რომელიმე რაიონისთვის. ასეა ახლა წესი. ასე „წერს“ ათიოგით, ასოგით სხვაც და იქცა თბილისი ორმილიონიან ქალაქად. ერთი მილიონი ელიავას გაზროგაზეა, მეორე მილიონი – ლილოს გაზროგაზე. სოფელი? წადი, შენი სოფელიც!..

მე-19 საუკუნის დასასრულსა და მე-20 საუკუნის დასაწყისში ქალიან გასჭირვებია საფრანგეთის სოფელსაც. იცლებოდა თურმე იქაურობა, მცირდებოდა მოსახლეობა. 1890 წელს აქ განუხორციელებიათ დელიფერიერის პროექტი, რომლის მიხედვითაც სოფლებში მუშრავლებიათ საყოფაცხოვრებო, სამკურნალო, საგანმანათლებლო ობიექტები. უპირველეს ყოვლისა, სოფლად იზიდავდნენ და ამ ობიექტებში აბამდნენ გაუთხოვარ ქალებს. მათ ასწავლიდნენ ეკონომიკას, მედიცინას, მეცნიერებას, ჰიგიენას, ზნეობას. ამ ლონისძიებებისთვის კი საჭირო თანხებს ახდევინებდნენ... უცოლო მამაკაცებს. გადაარჩინეს ფრანგებმა სოფელი.

ამ ტენდენციას ბევრ ქვეყანაში ახლაც აგრძელებენ. მაგალითად, ბოლო 20 წლის მანძილზე მსოფლიოს მასშტაბით ქალზე მომრავლდნენ ე. წ. „დაუნშიფტინგები“. ესენი არიან მეგაპოლისებიდან პროვინციებში გადაბარგებული ადამიანები, რომლებიც ფულსა და კარიერას ამჯობინებენ საკუთარ ჯანმრთელობას, თავისთავადობას. მათი აზრით, დიდ ქალაქებში ახლა ფასდება მხოლოდ ქონება, სოფლებში კი – უბრალოდ, ადამიანობა. ვისაც სურს შვილების ჯანსაღად აღზრდა, საკუთარი ნერვების დაწყნარება და ადამიანობის შეგრძნება, სოფლად უნდა წავიდეს, – აცხადებენ ისინი.

ვითომ მთლად გიჟები არიან? არა მგონია! მაშ, ჩვენ უკულმა რად ვიქცევით?

წინა კვირას ჩვენს პრესაში ასეთი ინფორმაცია წავიდა: რუსთავში ელექტროსადენს მოუკლავს ერთი გურული ახალგაზრდა. იგი მშობლიურ ლანჩხუთში გადაუსვენებიათ და სოფელ ჭანჭათის სასაფლაოზე დაკრძალვა გადაუწყვეტიათ, მაგრამ... უგზოობის გამო სასაფლაომდე ვერ მიუღწევიათ და მიცვალებული მეზობელ ვანის რაიონში დაუკრძალიათ. რომელი ცოცხლების დაბრუნებაზეა ლაპარაკი ჩვენს სოფლებში, როცა იქ მკვდრებიც ვერ ჩაუსვენებიათ?

სოფელს (და ქალაქსაც) საწვავი, დენი და გაზი უკვე გავუძვირეთ. ახლა ვაპირებთ მატარებლების გაუქმებას, ტყეების გასხვისებას, მდინარეების გაყიდვას და სკოლების გაგასხვისებას. პარალელურად ვწუწუნებთ გაზრებში საკვები პროდუქტების გაძვირებაზე. მართლაც უცნაური ხალხი ვართ. „პროვინციალებს“ თან ყელში ვუჭერთ, სულს ვუხუთავთ, თანაც იაფხორცსა და ყველს, მუქთა კიტრსა და პომიდორს ვთხოვთ. მოგვართმევენ, აი!

ბონდო გულიაშვილი

◎ ჟრუანტელი

სილამაზე მსხვერპლს მოითხოვს

მეცნიერებმა შეადგინეს რეიტინგი ყველაზე საშიში თანამედროვე ახალგაზრდული მორთულობებისა. პირველ ადგილზეა პირსინგის გაკეთება (ენაში, ძიაში ან ტუჩში რაიმეს გაჭრაც; მეორეზე მოდის აფრიკული „ლოკონის“ ტარება (თმის წვრილად ჩაწვნა-ჩაგრეხაც; მესამეზეა ტატუირება (მთელი სხეულის ან მისი რომელიმე ნაწილის მოხატვაც. ჯანმრთელობისთვის ერთოგ მავნე ყოფილა კბილებზე ოქროს მინიატიურული, ბრჭყვიალა „ფიგურების“ მიმაგრებაც.

საიქიოშიც ერთად...

ინდოეთის უძველესი კანონების თანახმად, ძმრის გარდაცვალების შემდეგ ცოლმა თავი უნდა დაიწვას. ბოლო ერთი თვის განმავლობაში ამ ქვეყანაში ორი ასეთი ფაქტი დაფიქსირდა. ჯერ თავი დაიწვა 35 წლის, მერე კი 77 წლის ქალმა. დაწვის პროცესს მათი ახლობლები და თანასოფლელებიც ესწრებოდნენ. 1987 წელს ინდოეთის პარლამენტმა ეს კანონი აკრძალა, მაგრამ...

პრეზერვატივით... ოჯახურ სუფრასთან

ვიეტნამში, სალამოს 18-დან 20 საათამდე, რომელსაც ხალხი მასობრივად ვახშმობს, ტელევიზიით აიკრძალა პრეზერვატივების, ქალის საფენების, ტუალეტის ქაღალდების, ვენერიულ დაავადებათა წამლების და სხვა ამგვართა რეკლამა. ესაო არაეთიკურია და ჩვენს ტრადიციასა და ფსიქოლოგიას არ შეესაბამებაო. მოსახლეობამ ეს აზრი სიხარულით გაიზიარა.

ჯანი უკვე შერყეულია

42 მილიონი რუსული ოჯახიდან 34 პროცენტს ჰყავს 1 გავშვი, 15 პროცენტს – 2 გავშვი, 3 პროცენტს კი – 3 და მეტი. საერთო ჯამში, ინვალიდია გავშვთა 2 პროცენტი. თვით მოსკოვის სკოლებშიც კი აბსოლუტურად ჯანსაღია გავშვთა მხოლოდ 10 პროცენტი, 40 პროცენტი უკვე დაავადებულია, 50 პროცენტი კი – რისკის ქვეშაა, – ხვალ ან ზეგ აუცილებლად დასნებოვნდება.

კოცნას ნულარ დამიშლი...

ჯაკარტაში ქუჩაში გამოვიდა 100 ათასი ისლამისტი. მათი მოთხოვნა გახლდათ ქუჩაში კოცნის, ეროტიკული ცეკვის, პრესაში შიშველი ქალების სურათების გამოქვეყნების, კინოში პორნოგრაფიული სცენების ჩვენების აკრძალვა. ეს საყოველთაო პროტესტი მოჰყვა ინდონეზიაში ჟურნალ „ფლეიბოის“ პირველი ნომრის გამოსვლას.

ლოგინის ფულის გამოკლებით

რუსეთში გაიანგარიშეს, რომ ყოველდღიურად კაცი საოჯახო საქმეებზე ხარჯავს 40 წუთს, ქალი კი – 6 საათს. იგი ხშირად არის ძიძაც, მზარეულიც, მრეცხავიც, დამლაგებელიც, ექთანიც, ფსიქოთერაპევტიც, სანტექნიკოსიც, დურგალიც, მძღოლიც და მუდმივი, თანაც ცოცხლოვანი სექსუალური პარტნიორიც... თუ ამ სამუშაოებს ავუნაზღაურებდით, თითოეული თვის ბოლოს ქალი მიილებდა დაახლოებით 80 ათას რუბლს (თითქმის 4 800 ლარსძ, ცხადია, ლოგინის ფულის გამოკლებით. მაგის გადასახადს ვინ დაითვლის!

თუ ყბაში წიხლი გინდათ...

რუმინელმა მეძავებმა დაიწყეს მოგაკვიდნებელი ილეთების ათვისება კაცების გასანეიტრალებლად. კერძოდ, გუქარესტში უმუშევარმა ჯულია ლეიტონმა გახსნა კერძო კურსები, რომლის გავლის შემდეგ „ღამის პეპლები“ სულ თავგედს აწყვეტინებენ მოქალაქეებს. კურსების ფასი 150 ევროა. 50 ქალი უკვე ვარჯიშობს. მილება გრძელდება...

◎ დრო გვაბურთავებს!

ქალის ბოქლომი

ქუთაისშიც დავამთავრეთ ციხის მშენებლობა და რუსთავშიც. ვითომ განვტვირთეთ ძველი საპყრობილეები, ახლებში გადავანაწილეთ პატიმრები, მაგრამ... გადაჭედილია მაინც საკნები, რიგრიგობით იძინებენ ფეხზეჩამომწყდარი ტუსალები.

რა ხდება? რა ხდება და, სასტიკად იმატა სისხლის სამართლის დანაშაულმა. 2004 წელს ქვეყანაში აღირიცხა 4.755 ბოროტმოქმედება, 2005 წელს კი – 7.208, – 51 პროცენტით მეტი. მეტ პატიმარს კი, ცხადია, მეტი ციხე და მეტი საკანი უნდა.

არასამთავრობო ორგანიზაციათა მონაცემებით, სადღეისოდ საქართველოს საპყრობილეებში პატიმართა რაოდენობამ 13 ათასს გადააჭარბა. საბჭოთა პერიოდშიც კი ეს ციფრი 10 ათასს არ ამეტებდა. კიდევ ვკითხულობთ: – რა ხდება ამ სამოქალაქო ომიანობის ქვეყანაში? ეს ომი ვინ ომობს? ეს ომი ვინ ომობს? ეს ომი ვინ ომობს

◎ ვერნისაჟი

ენაამოდგმული ქანდაკება

გალერეა „უნივერსის“ მყუდრო ინტერიერშია ექსპონირებული მოქანდაკეების მცირე ზომის პლასტიკური სკულპტურები... აქ არის უფროსი და უმცროსი თაობების მიერ ნაქერწი ის ნიმუშები, რომლებიც დროსა და სივრცეში ურთიერთკონტრასტული მოტივებით მკვიდრდებიან. საინტერესო პერიპეტიებით გამოირჩევა ისტორიულ, მითოლოგიურ და ხალხურ თემატიკაზე აგებული სკულპტურები, რომელთაც მელანქოლია მისძალებიათ და მარტოობა დაუფლებიათ.

ფერადი ლითონის მსუბუქ ტონალობაშია გააზრებული გია ჯაფარიძის, თამაზ ყაჭეიშვილისა და თემო ჯაფარიძის ქალის შიშველი ტორსი... ბრინჯაოს, ხისა და ძვის მასალის კომბინირებული კომპოზიციაა დავით ტაბატაძის „სალამური“, რომელიც კინეტიკურ-მექანიკური არსის ასოციაციური კანონიკით შეიქმნა და ექსპერიმენტული ფორმაცია განიცადა... თამაზ მანჯგალაძისა და ედუარდ მახნაზაროვის პლასტიკური ჩანაფიქრები ქალის ხატებას ეხმიანება, თეიმურაზ ფხაკაძისა და გურამ ნიკოლაძის ხელწერა შავი მეტალის მოცულობაში გამოკვეთილი პორტრეტული შტრიხებით იკითხება... საქართველოს დამსახურებული მხატვრის თეიმურაზ ნაცვლიშვილის ნოსტალგიური პასაჟია „ჩემი მოძღვარი“, ეს უფრო ქერწვაში დარჩენილი წარსულია, რომელიც დიდ ხელოვანს თავისებურად ახსენებს თავს და მეტყველებს. ამ სკულპტურის ახლოს კეთილი მზერით აღსავსე მოქანდაკე მოკრძალებით მესაუბრება. მისი თვალებიდან გადმოღვრილი დაქანცულობა დაღლილობა როდია, ეს მელანქოლიური მეოცნებეთა საერთო იერია...

– ეს ნამუშევარი ჩემთვის ძალიან ძვირფასია, შარშან გავაკეთე... თუ როგორ უნდა გამომეძერწა ამაზე თითქმის მთელი ცხოვრება ვიფიქრე, – სტუდენტობიდან... რატომ ამდენ ხანს? ის ხომ ჩემი მოძღვარია, ჩემი პედაგოგი ნიკოლოზ კანდელაკი, ერთხელ უნდა გამომეძერწა და ის დაგროვილი ემოცია ამ თითეთებით უნდა გადამეცა თიხისთვის... თუკი რაიმე ღირსეული არსებობს ჩემს შემოქმედებაში, ეს მისი დამსახურებაცაა. მახსოვს, მთელ დღეებს ერთად ვატარებდით აკადემიის სახელოსნოში, მუშაობისას სრულ თავისუფლებას მაძლევდა, მისგან ვგრძნობდი იმ მზრუნველობას, იმ სითბოს, რაც ასე უხვად შეეძლო გაეცა. ახლა ქერწვის ხელოვნება იცვლება, ჩვენი შვილები კომპიუტერს ჩართავენ და ღილაკზე თითის ერთი დაჭერით მონუმენტებს აგებენ. ეს რეალობაა, დადგა დრო, რომ ყველაფერი შეიძლება აკეთო მექანიკურად, ყველაფერი ასე იოლად ხელმისაწვდომი იყოს და ყველაფერი მართო...

თეიმურაზ ნაცვლიშვილი: „ჩემი მოძღვარი“

... ექსპოზიციაზე ყველაზე ახალგაზრდა მოქანდაკის მალხაზ დათაშვილია. მისი ესთეტიკა ჩაქსოვილია მცირე ზომის სკულპტურაში, რომელიც გაზრებულია როგორც ქალური გუნებისა და განწყობილების ამსახველი.

– საგოლოო სახე ამ ნამუშევრისა ბრინჯაოა, მაგრამ ბრინჯაოს მოდელი არ არის წარმოდგენილი უსახსროების გამო. ეს თაბაშირია, ბრინჯაოს ორიგინალი გერმანიაში ყოფნისას, გამოფენაზე მძონდა გატანილი, იქ გაიყიდა... ახლაც მიწვეული ვართ ექსპოზიციაზე, მაგარამ ფინანსები მიშლის ხელს. ჩვენი ჯგუფი – ფიგურატიული ხელოვნების სახელოსნოდან, აქტიურად მონაწილეობს ევროპაში გამართულ პერფორმანსებზე, ასე ვეცნობით ვიზუალურ ხელოვნებაში მიმდინარე პროცესებს, რომელიც რალაც ეტაპზე განიცდის კრიზისს. არის ასეთი ტენდენცია, ყველა ორიგინალური ხელწერით ცდილობს თანამედროვე ხელოვნებაში თავის დამკვიდრებას, მაგრამ ვფიქრობ, რომ შემოქმედისთვის ორიგინალობა იმდენად არ არის აუცილებელი, რამდენადაც ინდივიდუალიზმი.

... გალერეაში სკულპტურული მდუმარეებაა, თუმცა, როგორც ორგანიზატორები ამბობენ, -ზე ამ ექსპოზიციის ელექტრონული კატალოგი შეიქმნება და ის ყველა მონაწილეს გადაეცემა... მანამდე კი მხატვართა კავშირის ინიციატივით, საგამოფენო სივრცეში განცალკევებით მდგარი ნიმუშები დამთვალიერებელს მოელიან კვლავაც უჩუმრად...

მზეხა მახარაძე

◎ ინფორმაცია

გზად ნატოსკენ

საქართველოს თავდაცვის მინისტრი ირაკლი ოძრუაშვილი სამუშაო ვიზიტით ბრიუსელში იმყოფება, სადაც ნატოს შტაბბინაში თავდაცვის მინისტრების დონეზე ევრო-ატლანტიკური პარტნიორობის საბჭოს სხდომა გაიმართა.

ოძრუაშვილი საბჭოს სხდომაზე სიტყვით გამოვიდა. მან მოხსენებაში ორ მნიშვნელოვან საკითხზე გააამახვილა ყურადღება. მინისტრმა ინდივიდუალური პარტნიორობის სამოქმედო გეგმის ფარგლებში თავდაცვის რეფორმირებაში მილწეულ შედეგებზე ისაუბრა. მეორე მთავარი საკითხი ნატო-საქართველოს ურთიერთობის შემდეგ ეტაპზე - ინტენსიურ დიალოგზე გადასვლის აუცილებლობას ეხებოდა.

ნატოს ქვეყნების თავდაცვის მინისტრებმა შეხვედრაზე დასკვნითი კომუნიკე მიიღეს, მასში აღნიშნულია, რომ საქართველომ წარმატებით გაატარა მნიშვნელოვანი რეფორმები თავდაცვის, ეკონომიკისა და იუსტიციის სფეროებში. კომუნიკეში ასევე ნათქვამია, რომ ალიანსი განიხილავს საქართველოს მისწრაფებას გადავიდეს ნატოსთან ინტეგრაციის შემდგომ – ინტენსიური დიალოგის ეტაპზე.

ევრო-ატლანტიკური პარტნიორობის საბჭოს სხდომის შემდეგ გაიმართა ორმხრივი შეხვედრები სუამ-ის ფარგლებში (საქართველო, უკრაინა, აზერბაიჯანი, მოლდავეთი), ასევე ნატოს და პარტნიორი ქვეყნების თავდაცვის მინისტრებთან.

მოდით, აბიტურიენტებო!

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს შეფასებისა და გამოცდების ეროვნული ცენტრი დღეს, 12:00 საათზე, ტექნიკური უნივერსიტეტის მე-6 კორპუსის სააქტო დარბაზში აბიტურიენტთათვის ღია კარის დღეს გამართავს.

როგორც „ინტერპრესნიუსს“ ცენტრის საზოგადოებასთან ურთიერთობის მენეჯერმა მაია გაგუნიამ განუცხადა, შეფასებისა და გამოცდების ცენტრი ღია კარის დღეებს რეგულარულად აწყობს, რათა აბიტურიენტებს საშუალება ჰქონდეთ, საერთო ეროვნული გამოცდების დაწყებამდე, მათთვის საინტერესო ყველა კითხვაზე პასუხი მიიღონ.

ყოჩაღ, „მწვანეებო!“

სანკტ-პეტერბურგში დაგეგმილ დიდი რვიანის სამიტზე ევროპის მწვანეთა კომიტეტის დელეგაციას „საქართველოს მწვანეთა პარტიის“ წარმომადგენლობა უხელმძღვანელებს. ამის შესახებ „საქართველოს მწვანეთა პარტიის“ თავმჯდომარემ გიორგი გაჩეჩილაძემ გუშინ საგენტო „ახალი ამგების“ ოფისში გამართულ პრესკონფერენციაზე განაცხადა.

გაჩეჩილაძის ინფორმაციით, „საქართველოს მწვანეთა პარტია“ 2006 წლის მაისში „ევროპის მწვანეთა პარტიების“ მთავარი კომიტეტის წევრი გახდა. სულ ახლახან კი საქართველოს „მწვანეებმა“ ამავე კომიტეტისგან მიიღეს წინადადება, დიდი რვიანის სამიტზე ევროპის მწვანეთა კომიტეტის დელეგაციას უხელმძღვანელონ და სამიტზე ევროპელ „მწვანეთა“ სახელით სპეციალური მოხსენებაც წარადგინონ.

„მწვანეთა პარტიის“ ლიდერის თქმით, ამჟამად სამიტზე ევროპის მწვანეთა პარტიების დელეგაციის დაკომპლექტება მიმდინარეობს. „საქართველოს მწვანეთა პარტია დიდი“ რვიანის სამიტზე ღირსეულად იქნება წარმოდგენილი“, – აცხადებს გიორგი გაჩეჩილაძე. მას უკვირს, რატომ არ მოისურვა საქართველოს ხელისუფლებამ „მწვანეებთან“ კონსულტაციების გამართვა, რათა დიდი რვიანის სამიტზე საქართველოს სახელმწიფო ინტერესები სრულად ყოფილიყო წარმოჩენილი.

ინტერპრესნიუსი

◎ წარდგინება

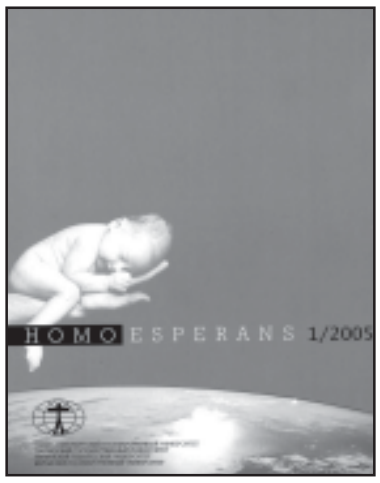

«HOMO ESPERANS» – «ადამიანი»

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში შედგა საერთაშორისო სამეცნიერო-თეორიული ჟურნალის „HOMO ESPERANS“ („მოიმედე ადამიანი“)-ის წარდგინება. იგი დაფუძნდა სანკტ-პეტერბურგის, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის, საქართველოს ტექნიკური და რუსთაველის სახელობის ბათუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტების ეგიდით. ჟურნალს საერთაშორისო სტატუსი აქვს მინიჭებული.

წარდგინება გახსნა ჟურნალის მთავარმა რედაქტორმა, თსუ პროფესორმა ვახუშტი ფარცვანიამ. მის შინაარსზე, ჟურნალზე მუშაობისას ქართველ და რუს მეცნიერთა ურთიერთობებზე ისაუბრეს თსუ რექტორმა გიორგი ხუბუამ, საქართველოში რუსეთის ელჩის მოადგილემ ივან ვოლენტინმა, ბათუმის უნივერსიტეტის პროფესორმა როლანდ კობახიძემ, აკადემიკოსებმა როინ მეტრეველმა და ნოდარ კიკვაძემ, ტექნიკური უნივერსიტეტის პროფესორმა იგორ კვესელავამ, თსუ პროფესორებმა პაატა კოლუაშვილმა და ჯემალ ჯინჯოლავამ. ითქვა, რომ ამ ჟურნალის პირველი წარდგინება სანკტ-პეტერბურგის სახელმწიფო უნივერსიტეტში შედგა, რომელსაც მთავარ რედაქტორთან ვახუშტი ფარცვანიასთან ერთად ქართველი მეცნიერებიც ესწრებოდნენ.

ჟურნალის პირველ და მეორე ნომრებში მოცემულია როგორც ქართველი, ისე რუსი მეცნიერების გამოკვლევები. წარდგინებაზე ისიც აღინიშნა, რომ ჟურნალის გამოცემა უნდა გაგრძელდეს. როგორც სახელი გვიჩვენებს – „მოიმედე ადამიანი“ კეთილის მაუწყებელია და მისი არა მხოლოდ წაკითხვაა აუცილებელი, არამედ თანამშრომლობაც, სადაც დაიბეჭდება ქართველ მეცნიერთა ნაშრომები ქართულ ენაზეც და იგი შეიძლება იქცეს ერთ-ერთ შუამავალ რგოლად რუსეთ-საქართველოს მეცნიერთა ურთიერთობაში.

წარდგინებაზე გამოითქვა შენიშვნები, წინადადებები, იყო რეპლიკებიც, რომლებიც, როგორც ჟურნალის მთავარმა რედაქტორმა აღნიშნა, მომავალ ნომრებში იქნება გათვალისწინებული. ჟურნალის ერთი ნომერი გამოვა თბილისში, მეორე კი – სანკტ-პეტერბურგში.

ჟურნალი სანკტ-პეტერბურგში გამოვიდა ფირმა „ტექნოლოგიის“ (გენერალური დირექტორი ს. კუტალიაძე, ბრიგოედოვის სახელობის კულტურის ფონდისა და საინფორმაციო-ტექნიკური საერთაშორისო რუსეთ-საქართველოს სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის „ჩელოვეკის“ მხარდაჭერით. სარედაქციო საბჭოში შედიოდნენ როგორც ქართველი, ისე რუსი მეცნიერები.

ნათელა ფაილოძე

◎ ფესვები

«როგორ მიყვარხარ, ჩემ საქართველო!»

„მე ქართველი ვარ, მე ქართველი ვარ, როგორ მიყვარხარ, ჩემ საქართველო!“ – მღეროდა შორეული ფერეიდნიდან მამა-პაპის ფესვების მოსაძიებლად ჩამოსული მარტყოფელი რეზო ხუციშვილი. ოთხასი წელი გავიდა იმ შავგედითი დღიდან, რაც შაჰ-აბასის ურდოებმა საკუთარ კერას მოსწყვიტეს მისი წინაპრები. იქ, შორეულ ფერეიდანში ჩაასახლეს ისინი, მუდმივად მოშანყე ყაჯრების სიახლოვეს. ფაქტობრივად, ეს იყო გუფერული ზონა, რომლის მცხოვრებთაც – კახეთიდან აყრილთ საკუთარი სისხლის ფასად სპარსთათვის მფვიდობიანი ცხოვრება უნდა უზრუნველეყოთ. სამუდამოდ უცხო მიწისთვის განწირულები ნამუსიანად ემსახურნენ თავიანთ კაცურ ვალს – სიცოცხლეც გადაირჩინეს, ენაც შეინახეს და ადათ-წესებიც.

ვინ იცის, ამ ოთხასი წლის მანძილზე რამდენმა ქართველმა სცადა ისტორიული სამშობლოს მონახულება, მაგრამ... გზა შორი იყო და ხიფათიანი... უნდა ვივარაუდოთ, რომ მაშინდელი ირანის ხელისუფალთ გულზე არ ეხატებოდა ეს ჩანაფიქრი – მათ მორჩილი ქართველები სურდათ და არა მუდამ საქართველოს გზისკენ მაცქერალნი, რომლებიც, კაცმა არ იცის, როდის რა სიურპრიზებს შესთავაზებდნენ...

მაგრამ დრონი იცვალნენ. ახლა აქეთაც შედარებით იოლად მიდიმოდიან და იქითაც. აი, ახლაც, სამმა მარტყოფელმა ფერეიდნელმა – რევაზ ხუციშვილმა, გიორგი სეფიაშვილმა და აბასა ასლანიშვილმა მოაშურეს საქართველოს, მწერალთა სასახლეში მათი მოწვევის ინიციატორი კი თავად-აზნაურთა საზოგადოება გახლდათ. მწერლებს სტუმრები ია გაგრატიონ-მუხრანელმა წარუდგინა.

მერე იყო მოფერება, ცრემლი, პატარ-პატარა სუვენირები. **მაყვალა გონაშვილმა, რევაზ მიშველაძემ, ვაჟა ოთარაშვილმა, კოტე ჩოლოყაშვილმა, ზურაბ რატიანმა, მანანა გაგაშვილმა, თინათინ ლეჟდლიაშვილმა, ნოდარ ჯალალონიამ, ჯემალ ხუციშვილმა, ცირა ჟიტიაშვილმა, თემურ მდინარაძემ,** გამოხატეს რასრულიად საქართველოს მოსახლეობის სურვილი, ძვირფასს სტუმრებს განუცხადეს, რომ, აქ, ისტორიულ სამშობლოში, ახლოთ ბედკრული საქართველოს შვილები, რომ ჩვენი სახლისა და გულის კარი მათთვის მუდამ ღიაა.

იყო ერთი ფრიად სასიხარულო ცნობაც: **საქართველოს საპატრიარქომ მეტრო „გურამიშვილთან“ შეიქმნა სახლი, რომელიც ფერეიდნელთა თავშესაფრის მოვალეობას შეასრულებს. უახლოეს ხანში საპატრიარქოსივე ინიციატივით დაინიშნება საავტობუსო მიმოსვლა თბილისსა და ფერეიდანს შორის. ყოველწლიურად რამდენიმე ფერეიდნელი ახალგაზრდა ისწავლის საქართველოს უმაღლეს სასწავლებლებში.** ერთ-ერთმა მათგანმა, ტექნიკური უნივერსიტეტის ახლანდელმა სტუდენტმა **თამარ იოსელიანმა** ამის გამო დიდი კმაყოფილება გამოთქვა, ვინაიდან ამაში დედასამშობლოსთან მიახლოების საუკეთესო საშუალებას ხედავს.

შეხვედრა აკურთხეს მეუფე ამგროსიმ და მამა კონსტანტინემ. სიმგოლურია ისიც, რომ მწერალთა სასახლიდან მასპინძლებმა ძვირფასი სტუმრები მთაწმინდის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში აიყვანეს, რათა მუხლი მოედრიკათ საქართველოს სულიერი მამის, **წმინდა ილია მართლისა** და ეროვნული გმირის **ძაძუცა ჩოლოყაშვილის** საფლავებთან.

ელგუჯა ლეგანიძე

ყოველკვირეული ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ჩანართი №59

ზოგადევროპულ-ქართული...

ვერნისაჟი. ხელოვნების გალერეა „კოპალა“. მცირე ანოტაცია მოსაწვევ ბარათზე: **Daradiane – წარმოშობით ქართველის, საფრანგეთის მოქალაქის დარეჯანის შემოქმედებას**

ორივე კულტურის წიალში აქვს ფესვები გადგმული. საფრანგეთში გამართული ექსპოზიციების შემდეგ გაუჩნდა სურვილი თავისი ხელოვნება თანამემამულეთ გააცნოს. პირველი თბილისური გამოფენა ავტორის ოცნების ასრულებაა, ოცნებისა, რომელიც მის პერსონაჟებშია განხორციელებული. პერსონაჟთა სილუეტები იმ ფესვებს მოგვაგონებს, რომლებიც ავტორის არაცნობიერშია და დავიწყებას არ მისცემია...

იმ ცნობილი ლოგიკით, რომ არაცნობიერში ცნობიერიც ვლინდება, ავტორის **დარეჯან ზურაგიშვილის** გარეგნობაშიც თითქოს ორივე კულტურის სინთეზი (ამ შემთხვევაში ქართულ-ფრანგული ირეკლება – განსაკუთრებულად ლამაზი, დახვეწილი სილუეტი, მშვენიერი სახე, ყოველ მანერასა და ჟესტში აღბეჭდილი გემოვნება და ზომიერების გრძნობა...

ღელავდა გუნებრივად, საუბრობდა ცოტას და ყველასთვის და არავისთვის განკუთვნილი, მოუშორებელი ღიმილით ყვავილებსა და მილოცვებს იღებდა.

„კოპალას“ კამერულ ინტერიერში მხატვრის ოჯახის ჰარიზელი და თბილისელი მეგობრები საუბროდნენ... ქართული ფესვებიც ახსენეს, თუმცა გატონმა **რამაზ შენგელიამ,** შამპანურის ჭიქით ხელში, ხმადაბლა მითხრა: „ამგოგენ და მართალიცაა, რომ ჩვენი დარეჯანი ძალიან გავსო ჟაკლინ კენედის...“

ეს ყველაფერი, რაც გარეგნობას შეეხება, ხოლო შემოქმედებითი რენომეს თუ რანგის განსაზღვრა ჩვენთვის, ერთი შეხედვით, ძნელი აღმოჩნდა და განმარტებისთვის ხელოვნების შეუმცდარ ექსპერტს გატონ **გოგი ხოშტარიას** მივუახლოვდით.

ბლიც-ინტერვიუ გოგი ხოშტარიასთან

– როგორც გავიგეთ, მადამ ზურაგიშვილმა ამ მცირე სკულპტურებზე მუშაობა დიდი ხანი არ არის, რაც დაიწყო. საერთოდ, გვიანი შემოქმედებითი ცდები რით აიხსნება ხელოვნების ისტორიაში?

– ხელოვნების ისტორიაში არა ერთი მაგალითია, როცა გვიან იწყებენ შემოქმედების გზას. ეს ხდება მაშინ, როცა მათში უკვე უზარმაზარი მასალაა დაგროვილი და შინაგანი მონაცემები რაღაც მომენტში იღვიძებს-ხოლმე... მოგენმა ძალიან გვიან დაიწყო ხატვა... არის სხვა მაგალითებიც....

– გამოფენის ავტორი, როგორც თავად გრძნობ, ათი წელი ეუფლება ამ ხელოვნებას. ამასთან ერთად უნდა შეესწავლა მასალის სპეციფიკა. შეეძინა გრინფაზეზე მუშაობის ტექნიკური გამოცდილება, დაუფლებოდა პროფესიულ ჩვეულებებს, მაგრამ რა თქმა უნდა, ეს ყველაფერი არ არის მთავარი.

– პროფესიონალიზმი არ არის მთავარი. ხელოვნება, მათ შორის ქანდაკება, ეს არის გარკვეული ენა: მას აქვს თავისი წესი და თავისი კანონი, რომელიც ერთდროულად ორ საწყისს ატარებს. ერთის მხრივ, იგი კანონზომიერია, მასში არის რალაც ლოგიკა, მხატვრული ლოგიკა. მეორეს მხრივ, ეს მხატვრული ლოგიკა ვლინდება ინდივიდუალურად. ფიროსმანისეული „მეხატეგა და ვხატავ“ გევრ თეორიულ განმარტებაზე მნიშვნელოვანია და საყურადღებო.

– თუკი პროფესიონალიზმი გარკვეული პიროგითობაა, საერთოდ, ჟანრის სპეციფიკაც, მისივე არაკონსერვატიული გუნებგის და გარდამავლობგის გამოც, არ უნდა იყოს მკაცრად რეგლამენტირებული. ამ შემთხვევაში კი არა ჟანრზე, არამედ ავტორის, როგორც სკულპტორის, რანგზე გეკითხებით...

– მე ასე განვმარტავდი: ეს არის ქართული ნიჭიერება დამყნობილი დასავლეთ ევროპის ტრადიციულ კულტურაზე.

აუცილებელი არ არის იყო **მური, ვჯაკომეტი, მაიოლი...** მაგრამ არის რაღაც დონე, რაც ასევე რთული მისაღწევია. ეს არის დონე პროფესიული კულტურისა. აი, ეს ძანდაკება მე მსიამოვნებს და ვუმზერ... ის სულერთი არ არის ჩემთვის. რაც მთავარია, ნამდვილობის განცდას იწვევს...

– თქვენ თვალს ადევნებდით ამ მხატვრის შემოქმედებით გზას?

– მე დიდი ხანია ვაკვირდები მის შემოქმედებას. გავიცანი 1990 წელს, როცა პარიზში ვიყავი. ვიცნობ მის მშვენიერ ოჯახს, მაგრამ ხელოვნების სწორი შეფასება სუბიექტურ მომენტს გამორიცხავს... რომ გულწრფელად არ მომწონდეს, ვერანაირი პირადი სიმპატიები ვერ ამომაღებინებდა ხმას...

დარეჯანის შემოქმედებაში არის ნიჭიერება – კულტურა და კიდევ მასში არის ის, რაც ძალიან მნიშვნელოვანია, რასაც დღეს ჟარგონულად „დამოკიდებულებას“ ეძახიან.

– თუკი „დამოკიდებულებას“ თქვენ ჟარგონად ალიქვამთ, ამ ცნებას თუ სიტყვის სინონიმად რას დააასახელებდით?

– განცდას. განცდის გადატანა მასალაში. გავიხსენოთ: „მეხატვინებგა და ვხატავ“ მხატვარს ხან უხარია, ხან სტკივა... ეს ემოცია სურს გადაიტანოს ნახატში, მეტალში ან გრინფაზეში... ერთი საუკუნეა ამ ე.წ. „დამოკიდებულების“ დეფიციტს განივცდით... ზოგიერთი მხატვარი იჩემებს: მე არავის არ ვგავარ, მე არავის არ ვიმეორებ, არავითარ გავლენას არ განვიცდი. ეს იმას ნიშნავს, რომ ის საერთოდ, არაფერია. რას უნდა წარმოადგენდე, თუ არავისგან არაფერი აგიღია. აიღე და მერე შენი გააკეთე!..

დარეჯანს რაც შეეხება: აქ ნიჭიერებაც არის, ემოციაც, კულტურის მიღებაც... ამ შემთხვევაში, რადგან იგი პარიზშია, ზოგად ევროპული კულტურის წიალშია. ორიენტირებული...

ეს არის ნამდვილი ქანდაკება, მაღალი დონის ხელოვნება. ნამუშევარიც პროფესიონალურია.

* * *

ასე განმარტა ხელოვნების ექსპერტმა... ჩვენ კი იმაზე ვწუხვართ, რომ „კვირაძალის“ მკითხველისთვის ამ მშვენიერი ქალბატონის მთლიანი სილუეტი არ აღვგეჭდეთ ფოტოზე, ხოლო რაც შეეხება მის საქართველოსთან დამოკიდებულებას და გენეტიკურ ნოსტალგიას, ეს ისედაც ცხადია და ამიტომ ამაზე ლაპარაკი არც ღირს...

ამჟამად დავკმაყოფილდეთ იმ აქსიომით, რომ პიროვნება, ასე თუ ისე მჟღავნდება ხელოვნებაში, თუკი საკუთარი თავის გამოსახატავად სწორედ ეს გზა აქვს მიგნებული.

ნინო ხოფერია.

თბილისი-რომი-თბილისი

მიუხედავად იმისა, რომ **„ყველა გზა რომში მიდის“,** მხოლოდ რჩეულთა ხვედრი აღმოჩნდა ამ ქალაქში პიანისტთა საერთაშორისო კონკურსზე მოხვედრა.

იტალიის კულტურის სამინისტრო და ვატიკანის რადიო – კონკურსის ორგანიზატორები – თავიანთ განაცხადებში ავტორიტეტული ჟიურის წარმომადგენლობასთან ერთად ლეგენდარულ **ენიო მორიკონეს** ასახელებდნენ.

იმ დღეებში (11 მაისიდან 19 მაისამდე) **რომისკენ მიმავალი გზა** გამორჩეულ საშემსრულებლო სკოლას, სწორად მოძებნილ რეპერტუარს, ტექნიკას და შესრულების ინდივიდუალურ მანერას ითვალისწინებდა.

* * *

საქართველოდან კონკურსში მონაწილეობდნენ: **12 წლის ბადი ანთაძე, 14 წლის ნატალია ძუთათელაძე** და **29 წლის ნუცა კასრაძე** (სამივე პედაგოგ მანანა ბარათაშვილის კლასიდ. ნუცა უკვე კონსერვატორიის კურსდამთავრებულია, მაგრამ მაინც ცენტრალური მუსიკალური ათწლედის პედაგოგთან, თავის უპირველეს მაესტროსთან – ქალბატონ მანანასთან ერთად მუშაობს.

სამივე კონკურსანტმა საქართველოდან თავიანთ ასაკოგრივ ნომინაციებში პირველი ადგილები აიღეს. ეს მართლაც ქართული ტრიუმფი გახლდათ იტალიის დედაქალაქ რომში.

კონკურსის გოლო დღეს ლაურეატები ევკლიდეს მოედანზე, ევკლიდეს თეატრში გამოსათხოვარ კონცერტზე უკრავდნენ ლისტის, შოპენის, ჰაიდნის, დებიუსის, მარჩელო გახის და რევაზ ლალიძეს ნაწარმოებებს. ამ უკანასკნელის მელოდიზმი და თვითმყოფადობა იქ შეკრებილი მსოფლიო მუსიკალური საზოგადოებისთვის აღმოჩენის ტოლფასი გახდა. **ლალიძის მუსიკას მხურვალე ოვაციები ხვდა წილად.**

მანანა გარათაშვილს, რომელსაც ჟიურის წევრები მოსწავლეთა წარმატებას ულოცავდნენ, როგორც ამგოგენ, აქვს რალაც განსაკუთრებული პედაგოგიური მეთოდი. თავად ამ მეთოდის დეტალები ჩვენთვის უცნობია, მაგრამ ნაცნობია ის ფაქტი, **რომ შარშანაც მისი ორი მოსწავლე მონაწილეობდა ქალაქ გარლეტის საერთაშორისო კონკურსში და ასევე ორივემ გაიმარჯვა: ერთი გრან-პრის მფლობელი გახდა, მეორე პირველი ადგილის...**

საკვირველია და ძალიან დამფიქრებელი, რომ არც წელს და არც შარშან ქართული მედია ეროვნული მუსიკალური კულტურის ამ დიდ წარმატებებს არ გამოხმაურებია... და ასეთი ფასეულობების იგნორირება ხდება მაშინ, როცა ზღვარდაუდებელი რეკლამები ახლავს საეჭვო ღირებულებების მძაღნე მუსიკალურ კლიპებს თუ ცალკეულ შემსრულებლებს.

სამწუხაროა, რომ ქართული კულტურის ყველა სფეროში მხოლოდ საკუთარი თავის რეკლამირებაში დოსტატებული, მეტ-ნაკლებად ნიჭიერი ადამიანები ჩანან...

მანანა ბარათაშვილი, ბადი ანთაძე, ნუცა კასრაძე

* * *

ჩვენ შევეცადეთ დავკავშირებოდით ქალბატონ **მანანა ბარათაშვილს,** რომელმაც საკუარი სკოლის მიღწევებზე ვრცელი საუბარი არ ისურვა. კითხვაზე თუ როგორ აღწევს მინიმალურ დროში მაქსიმალურ შედეგს, გვიპასუხა: **„ვცდილობ თითოეული მოსწავლის ინდივიდუალობას შევეხო. შინაგანად ვიგრძნო – ვისგან რა მოდის. ეს ხშირად ინტუიციის დონეზე ხდება...“**

ამ მოკლე განმარტებით ძნელია მიზეზ-შედეგობრივი კავშირების დადგენა, მაგრამ ჩვენს წინაშეა ერთ-ერთი საოცარი რეალობაც: **მისი მოსწავლე ბადი ანთაძე მხოლოდ ერთი წლის მუშაობის შედეგად საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი, პირველი ადგილის მფლობელი ხდება...**

* * *

დრო გადის და უამრავ საფიქრალს გვიტოვებს. იძნება საზოგადოებისგან და ხელის უფლებისგან უფრო მეტი ყურადღება სჭირდება ასეთი მაღალი რანგის პროფესიონალ პედაგოგებს, რომელთა ხელშიც სრულიად არაფიგურალურად, პირდაპირი გაგებით – საქართველოს მომავალია.

ისინი ხომ თავისი სამუშაოს სპეციფიკის, მუდმივად კონცენტრირებული დროის და თუნდაც, პიროვნული თავდაბალობის გამო, ვერასდროს გახდებიან საკუთარი შემოქმედების პოპულიზატორები და კომოვიაჟორები.

ხელის უფლებამ და საზოგადოებამ ალბათ ამ პედაგოგების სოციალურ ყოფაზეც უნდა იზრუნოს, სხვა ფასი დაადოს შრომის და ნიჭიერების შედეგებს და ამავე დროს, ისიც უნდა იცოდეს, რომ სულაც არ არის იოლი ის გზა, რომელიც რომში მიდის...

◎ ანონსი

„ჩვენ ვარგვეზი ვართ, ვარგად ვერაფერს ვქმნით ღირებულს“...

თითქმის საუკუნე გავიდა მას მერე, რაც შორეული ევროპიდან გემით მომავალმა მწერალმა ნიკოლო მიწიშვილმა სტამბულის მინარეთებთან ტკივილიანი ფიქრებით სავსე წერილი გამოუგზავნა მეგობარ „ცისფერყანწელებს“: ეს ფიქრებიაო თქვენზე და საქართველოზე...

მას მერე, რაც „ფიქრები საქართველოზე“ „ქართულ მწერლობაში“ გამოქვეყნდა, ზოგი მასში ეროვნული ნიჰილიზმის ნიშნებს პოულობდა, ზოგი უარმყოფლობის უსაგნოსენს, ზოგიც საუკუნის დასაწყისის ზოგად ევროპულ მელანქოლიას... ოპონენტთაგან ძალიან ცოტამ გაიგო, რომ სტრიქონები „სისხლის ცრემლებით“ იყო ნაწერი...

ნიკოლო მიწიშვილის „ფიქრებთან“ ოპონირება დღემდე გრძელდება, რაც იმას ნიშნავს, რომ ყველა პროგლემა გადაუჭრელად რჩება ჩვენი დროების სინამდვილეშიც...

კრებული **„ფიქრები საქართველოზე“** (გამომცემლობა „ინტელექტი“, შემდგენელი **ილამაზ მიწიშვილი,** რედაქტორი **ლევან გრეგაძე**) ნიკოლო მიწიშვილის დაბადებიდან 110 წლისთავს ეძღვნება და შედარებით ძველ და თანამედროვე ავტორთა ნააზრევს გვთავაზობს – ფიქრებს „ფიქრების“ შესახებ.

მეტ-ნაკლებად მნიშვნელოვან და რანგირებულ ავტორთა კრებულში ძირითადი ნაწილი დროში გამოცდილ ღირებულებას წარმოადგენს. ამიტომ მძაფრად ვითარდება მთავარი ხაზი და ერთ მთლიანობად იკვრება ორი საუკუნის მანძილზე, სხვადასხვა წლებში ნაფიქრალი და გააანალიზებული საქართველოს რაობის საკითხი.

ქვემოთ გთავაზობთ რამდენიმე ფრაგმენტს წიგნიდან, რის მიხედვითაც თავად შეგიძლიათ განსაჯოთ: როგორია მათი ფიქრები საქართველოზე...

იქამდე კი სიამოვნებით გატყობინებთ, რომ ამ წიგნის პრეზენტაცია, ნიკოლო მიწიშვილის უკვე ბიბლიოგრაფიულ იშვიათობად ქცეულ ნაწარმოებებთან ერთად: „თეგერვალი“, ლექსების კრებული „წვიმდანიანი“ და „ქართული ქრონიკა რევოლუციის დროიდან“ გაიმართება 12 ივლისს, 16 საათზე, ი. ჭავჭავაძის სახ. ეროვნულ ბიბლიოთეკაში.

წიკოლო მიწიშვილი:

„ჩვენ მხარდამხარ მივყვებით იმ შეგნებას, რომელიც დღეს არსებობს სხვაგან და შეიძლება ჩვენში ზოგიერთი უპირატესობანიც კი ვიპოვოთ...

მაგრამ, როცა ვფიქრობ ჩვენზე, ჩვენს გზებზე და ჩვენს მილწევებზე – მე ვხედავ, რომ ჩვენ ეს შეგნება, ეს ძალა ვერ ავიყვანეთ იმ სიმაღლემდე, რომელზედაც ეს შეგვეძლო. ვერ გავზარდეთ, ვერ გამოვიყენეთ და რომ ჩვენი შემოქმედება არ არის გამართლებული.

მე მჯერა ჩვენი პოეტური ინტუიცია და პოტენცია, მაგრამ ვხედავ იმასაც, რომ ჩვენი შემოქმედება შეკვეცილი, ფრთაშეჭრილი, დაცირეგული და გაუშლელია..“.

ბენო კოტორეზიანი:

„ასეთი ფიქრები საქართველოზე დიდი ხანია აწვალებს ჩვენს საზოგადოებას, განსაკუთრებით ინტელიგენციას...

მაგრამ პრესაში და ისიც გადამწყვეტი ტონით, პირველად პოეტმა ნიკოლო მიწიშვილმა გამოთქვა მეგობრებისადმი წერილის სახით.

როგორიც არ უნდა იყოს, ასეთი შეხედულების წერილობით გამოქვეყნება დროზე მოხდა და მიწიშვილს გამგზავნის გარდა რჩება დიდათ კეთილშობილური გულახდილობა და ქართული კულტურის სიყვარული.

უკანასკნელ ხანებში ყრუდ მოისმის დაეჭვება არამც თუ მის მოგავალში, არსებობაშიაც კი.

ეს კითხვა ყოველი ქართველისათვის და განსაკუთრებით ხელოვანისათვის უთუოდ ყოფის საკითხია: ამიტომ საჭიროა დიდი სიფრთხილე ასეთი საკითხის გარკვევაში. მით უმეტეს რომ, თუ მიზეზი საფუძვლიანი აღმოჩნდება, მოსალოდნელია მასიური ნილილიზმი.

ერის კულტურის პოტენციაზე კამათი არ ნიშნავს პროგლემას.

საქართველოს არსებობის საკითხი და მისი კულტურული ენერგიის გამტანობისა პროგლემად არ უნდა გარდაიქცეს...“

მიხეილ ჯავახიშვილი:

„ზის ბერძენი ტრაპიზონში და სტირის...“

ზის მ-ი სტამბოლში და ისიც სტირის. ორივენი დასტირიან დაკარგულ სამშობლოს. მსგავსება გარეგნულია, განსხვავება კი ძლიერი: ბერძენი სტირის იმის გამო, რომ მას დაელუპა ელლადა და ბიზანტია – სამშობლო, კულტურა, და ერი გენიალური, გრწყინვალე და უეჭველად უზანაესსი. მ-ის სულიერ ტანჯვასა და ცრემლს სულ სხვანაირი ფსიქოლოგიური სარჩული უდევს. მართალია, ისიც მოსწყდა სამშობლოს, მაგრამ მას გარდახვეწის სევდა კი არ აწვალებს, არამედ ათჯერ მეტი და ასჯერ უარესი – თავისი ხალხისა და სამშობლოს არარაობა, ბერწობა, უბადრუკობა.

ასეთი კვლევა-ძიება ლოღიკის ვარჯიშობისთვის სასარგებლოც იქნებოდა, რომ მას არ მოსდევდეს გულის გამტეხი და სულის გამშავებელი დასკვნა და დასკვნები. პოეტი არც ერიდება ამას. „ბოლოს და ბოლოს ეს სიტყვა უნდა ითქვას“ და გაგედვით, თავგანწირულობით ვარდება ეჭვიანობისა და ნიჰილიზმის მორევში.

უდავოა, რომ ქართველები ანტროპოლოგიის კლასიფიკაციაში პირველ რიგში დგანან. ბლუმენბახი რომ ქმნიდა თავის თეორიას, ინდო-ევროპიული მოდგმა უმაღლეს ნიმუშად წამოაყენა და მას „კავკასიური რასა“ უწოდა. მრავალ ათას ჩონჩხიდან, რომელიც მან გასინჯა, არჩეული ნიმუში – საუკეთესო, იდეალური, მიუღწეველი – ქართველი ქალისა აღმოჩნდა. იშვიათია ქვეყანაზე ჩვენისთანა მოსული, ნატიფი, ჯიშიანი ხალხი. ეს არ არის კვეხნა, – ამას ამბობენ უცხოელები. და ეს ჯიშიანობა დღემდის შევინახეთ, მიუხედავად იმისა, რომ საზარელი გზა გავიარეთ და ამ გზაზედ სიკვდილს ასჯერ მაინც ჩავუვარდით კლანჭებში, მაგრამ საზღაპრო უკვდავი ჭაბუკივით ასჯერვე გავუსხლტით..“

ზვიად კამსახურდია:

„როდესაც დავით აღმაშენებელს სავსებით მართებულად აცხადებთ ქართული ეროვნული ხასიათის ერთ-ერთ არქეტიპულ მოდელად, ამავე დროს, თამარი და ქეთევანიც უნდა ახსენოთ, ეს უპრეცედენტო გმირები ჩვენი ისტორიისა, რომელთა გადალ მონარქ ქალებს ვერ იპოვნით ვერც ერთი ხალხის ისტორიაში. მთელი ევროპის დიდი მწერლები და ისტორიკოსები გადაჰყვნენ მარია სტიუარტს – კურტიზანს, მკვლელსა და ყოველმხრივ ამორალურ ქალსა, მხოლოდ იმიტომ, რომ მას თავი მოჰკვეთა მისმა მეტოქემ, ელისაბედ ინგლისის დედოფალმა, ქალური ჟინით და არა რაიმე იდეის გამო. სად იყო შილერი, სად იყო ცვაიგი ან რომელიც გნებავთ დიდი ევროპელი, რატომ უნდა შეენიშნა მხოლოდ საშუალო დონის პოეტს გრიფიუსს ქეთევან დედოფლის წამება? ვთქვათ, ვერ შეამჩნიეს თამარ მეფე, ვინაიდან ევროპა მას არ იცნობდა, მაგრამ ქეთევანის წამება ხომ მთელი ევროპის თვალწინ მოხდა? რატომ არ დასძრა ხმა ევროპამ ამ უპრეცედენტო გმირობისა და მარტვილობის გამო, ან რად არ შეიტანა იგი რომის ეკლესიამ თავის მარტიროლოგიაში? (ქეთევანი ხომ კათოლიკედ აღესრულაძ. განა ბევრი ჰყავდა მისი ტოლი? ან იქნებ რუსეთს ჰყავს მათი მსგავსი მონარქი ქალები? ჩვენს გავშვებს დაწვრილებით რომ ასწავლიან თავიანთი პათოლოგიური მეფეებისა და გარყვნილი დედოფლების ისტორიას და საქართველოს ისტორია ფიქტიურ საგნად უქციეს, განა სამართალია ეს? აი, ასეთ საკითხებზე უნდა დავძრათ ხმა უწინარეს ყოვლისა..“

წიკო ჭავჭავაძე:

„ნიკოლო მიწიშვილის წერილის დედააზრი შეიძლება გამოითქვას ერთი ფრაზით: „ჩვენ კი ვართ კარგები, მაგრამ ვერაფერს ვქმნით ღირებულს, რადგან... საქართველო არ ვარგა“. ეს არის საკუთარი უნიათობის „ობიექტური მიზეზებით“ გამართლების მცდელობის ერთ-ერთი ვარიანტი. ამის ანალოგიური ვარიანტია დღევანდელი ჩვენი სავალალო ვითარების გავრცელებული „ახსნა“: „რა ცუდები ვყოფილვართ“ (ასე, პირველ რიგში, ვამბობთ ხოლმე, თორემ ნამდვილად იგულისხმება: „რა ცუდები ყოფილხართ“, ან „ყოფილან“ ძ.

სწორედ ამის გამოა დღესაც აქტუალური ის 20-იანი წლების პოლემიკა. თუ არ გავაცნობიერეთ, ვინ და რისი გრალია ის, რა დღეში აღმოვჩნდით, ვერც გამოვალთ ამ მდგომარეობიდან.

არანაკლები ცოდვაა საკუთარი თავის გამოყოფა სამშობლოდან და საქართველოს წარმოდგენა მარტოოდენ ობიექტურ ვითარებად, „იმ წვენად, რომლითაც უნდა ვსაზრდოობდეთ ჩვენ“, იმ „სტიქიად, ატმოსფეროდ, ნოყიერებად, რომელიც აღმოაცენებს შემოქმედებას“.

საქართველო ვართ ჩვენი ყველანი ერთად, წასულებიც და ჯერ აქ მყოფნიც. ჩვენი სამშობლო ისეთია და ისეთი იქნება, როგორებიც ვართ და ვიქნებით, როგორც გავირჯებით.

„შემოქმედების აღმომცენებელ სტიქიას, ატმოსფეროს, ნოყიერებას“ ჩვენს გარდა სხვა ვერავინ შეგვიქმნის. კატასტროფამდე იმიტომაც მივედით, რომ სხვისაგან (და არა საკუთარი თავისაგანაც ვიღაც თუ რაღაც გარეშე ძალისაგან ველით ხსნას, გვავიწყდება, რომ წყალწაღებულებს ღმერთიც ვერ გვიშველის, თუ ხელი არ გავანძრიეთ და ჭკუასაც ძალა არ დავატანეთ. საქართველოს პასიურობა თუ აქტიურობა ჩვენზეა დამოკიდებული და არა ჩვენს მიწა-წყალზე...

ფოტოგრაფთა ძველი და ახალი რევისერა
საუკუნის კონტრასტები ფოტოხელოვნებაში

◎ თაობათა კავშირი

უფლის სხივები

რა დროს შენი წარსულზე ფიქრიაო, მითხრა ერთმა მეგობარმა, როდესაც შარშან და შარშანწინ ჩვენ გაზეთში დაგეჭდილი პირველი-ორი თავი წაიკითხა ჩემი მოგონებებისა „უფლის საჩუქარი“, არადა, თურმე, შვილიშვილი რომ იგადეგა და გაგუა ხდები, თავისთავად გაგრუნებს დრო წარსულისაკენ. ციცქნა ანანიკოსთან სეირნობისას უნებურად, უჩუმრად ხმაუროგდა გონებაში შინაგანი მონოლოგი, საუბარი შთამომავალთან, რაც მოგვიანებით, კოლეგების წაქეზებით, გავგედე და ძალალდზეც გადავიტანე.

ეს მესამე ნაკვეთია მოგონებებისა.

	sxivebi

ანი, აქ, „ალექსანდრეს“ გალში გაცნობილი შუა ხნის მამაკაცი გატონი ბონდო გვიახლოვდება. მას ბიჭი ჰყავს შვილიშვილი – გუთხუზა ლევანი ანანიკოს ხნის იქნება, სხმარტალეს, ხელებში არ უჩერდება გაგუამისს, ანანიკოსკენ იწევს. ყასიდად ვუწყრები, აბა, ჭკვიანად, ძალი არ გააბრაზო-მეთქი. ანანო ატატებული მყავს, მკერდზე მომხუტებია და ჩუმად აპარებს თვალს ამ „მოხულიგნო“ ტიპისკენ.

რატომ არ ჩანდით-მეთქი, ვეკითხები ბონდოს.

ერთი-ორი კვირითმამა-პაპისეულ სოფელ – დიმში გახლდით, მივიხედ-მოვიხედე, სიმინდი დავთესე, ვაზი შესაწამლად მეზობელს ვანდე და, ჩამოვედიო, ბონდომ. მერე ესაუბროთ ამინდზე, სოფლის სიდუხჭირეზე, პოლიტიკაზე... ლევანი და ანანო შორი-ახლოდან ზვერავენერთმანეთს, სხმარტალებენ, ჭყლეპინებენ.. გატონი ბონდოსაათზე იყურება, ვაიმე, ჩვენი წასვლის დრო მოსულა, გაგუო და, კეთილი ღიმილით გვიმშვიდობება, სარძლო, კარგად იყავიო, ლოყაზე ეფერება ანანოს.

... მოუვლია, გაგუ, მშობლიური სოფელი ამ კაიკაცს. არ ივიწყებს ძირსა და ფესვს, წვალობს, ახლა წასვლა-წამოსვლა ქვეყნის ჯდება – გაძვირდა მგზავრობა, გაძვირდა ადამიანური ურთიერთობა... საქართველოში, ბოლო თხუთმეტი წელია, ისეთი ამბები ტრიალებს, მამულ-დედული ვიღას ახსოვს, საკუთარი თავის გადარჩენას ლამობს დაუძლურებული, გამწარებულ-გაღატაკებული ქართველი კაცი, ისეთი კაცი, ვინც სინდის-ნამუსით იცხოვრა, თორემ დაბადებით უზნეო და უცხვირპირო, დღეს უკეთესა, – ვითომ ბიზნესმენობს და, სინამდვილეში, ხალხის ყვლეფით მილიონებს ფულობს, ქურდობს, მაბაძალლობს... სოფელიც ისეთ დღეშია, ჩასვლა აღარ მოგინდება, გაგუ, ყაჩაღობა, ქურდგაცაცობა, ნარკომანია, ლოთობა.. ამაზრზენი, საგანგაშო პანორამაა ქართული სოფლისა, ამიტომ, გევრმა ძალაძღლმა გაყიდა მამა-პაპეული, ზოგმა უსახსრობა მოიმიზეზა, ზოგმა – გამიძარცვეს რამდენჯერმე და, გამიტყდა გულიო, ზოგმა რარ და ზოგმა რარ... ყველა მართალია, გაგუ, ავი დროა დამნაშავე, დაუნდობელი, მკაცრი, როცა, სამწუხაროდ, ადამიანი ადამიანისთვის მეგობარი კი არა, მგელია. ღმერთო, ნუ მიწყენ და, კინაღამ გავყიდე მეც მშობლიურ მაღლაკში – სიზმარადცქეული, ძარ-ნვიმაგამოვლილი ოდა-სახლი და კარ-მიდამო, უპატრონო ბინაში ვიღაც ხელმრუდს, ტელევიზორი მოეპარა, ვიღაცას მაცივარი დაეშალა და მოტორი წაელო... გადავირე, გავცეცხლდი და, ბოლოს, თავი ისით დავიმშვიდე, მე ვინა ვარ, უდიდეს ქართველ ფილოსოფოსს, ფარცხანასნაფეველ ბალვა ნუცუზიძეს სულ გადაუწვეს უკეთურებმა მამა-პაპური სახლი-მეთქი. მერე გამიჩნდა იდეა, აფხაზეთიდან დევნილებისთვის ჩამეგარებინა დროებით იქაურობა, ამით, რა თქმა უნდა, მადლსაც ვიზამდი... კიდევ კარგი, ნუსიერი ხალზი გამოგადგა – შრომობს, ახლგაზრდა ცოლქმარი, უკვე მოზრდილი ბიჭები ჰყავთ – ოთიკო და შოთიკო – უვლიან იქაურობას, სოხუმში დაბარუნებაზე, ნორმალურ ცხოვრებაზე ოცნებობენ.. სიხარულით, დედ-მამივშვილებივით მხვდებიან ხოლმე თბილისიდან ჩასულს.

რომ წამოვიჩეტები, ჩაგიყვანთ გაგუ მალლაკში. იცი, რა ეზო გვაქვს, ანანო?.. ირგინე და იკოტრიალე მწვანეზე. იქ არის შენი ძირი და ფესვი, იქ, ოქონის ეკლესიაზეა მარდალეიშვილების საძვალე, იქ განისვენებენ გაგუაჩემი – ბრძენკაცი, „ვეფხვისტყაოსნის“ ზეპირად მცოდნე ივლადიმერ მარდალეიშვილი, მისი თანამეცხედრე, ჩემი გეგო, იანეთელი ქალი მაია ფეფვინანიძე და ჩემი მშობლები, ანუ შენი დიდი გაგუ და გეგო, – „ძველი კომუნისტი“, „სტალინისტი“, მთელი სოფლისთვის წესირეგისა და პატიოსნების მაგალითი – ვენედიქტე მარდალეიშვილი და ჩემი ღვთისმოსავი დედა, ქმარ-შვილს გადაყოლილი, ფარცხანასნაფეველი ნინაგაკის ქალი – ნინა... აი, საიდან მოდიხარ შენ, გაგუ... ალბათ, „მეც იქ უნდა დავიმარხო, მეც იქ უნდა მძინდეს ბინა“ და შენ, ანანიკო, როცა გაიზრდები, როცა საძვეყნო ქალი გახდები, ფელინადში ერთხელ მაინც თუ ჩაივლი მაღლაკში შენი ქმარ-შვილით, თუ ძვირფას საფლავებს მოინახულებ, შენს ქალრგას მეტი წონა მიეცემა.

ამ სოფელში, მარდალეიშვილების უგანში გაირგინა ჩემმა გაკვშვობამ. მაღლაკი ქუთაისის მოსაზღვრეა დასავლეთიდან და დღეს უკვე დასავლეთ საქართველოს ერთ-ერთ უდიდეს სოფლად ითვლება. ნიუარაქეები, კვირნაძეები, ჩეჩელაშვილები, ფაჩუაშვილები, დოლაბერიძეები, კანკაძეები და ასე შემდეგ, ზედა მაღალაკელები, ანუ წყალტუბოს მოსაზღვრეები არიან, ჩვენ ქვედა მაღლაკელები ვართ, გაგუ. მაღლაკის ცენტრში ათასწლოვანი მუხა დგას. რიგორც ამგონებ, 1905 წელს, დასავლეთ საქართველოში ცეცხლითა და მახვილით მოგავალ ალიხანოვ-ავარსკის ერთი განსაკუთრებული თვისება ჰქონია ამ ძვას – იგი ერთნაირად ინახავს ლამსაც და სითბოსაც და, საჭიროების მიხედვით, აწვდის გაღრეულსა და ბოსტნეულს, რითაც განთქმულია ეს კუთხე, „ქუთაისური მწვანილი“, რომელიც განა ქუთაისში, სწორედ ამ სოფლებში მოდის, მთელ საქართველოს ამარაგებდა და ამარაგებს და, როგორც გაზეთები წერენ, ლეს უკვე რუსეთს გასცდა და თვითმფრინავებით დაცვარული ჩადის ბროდვეიზე.

მაღლაკს სამხრეთიდან ოლასკურა ჩამოუდის – სათაფლიის მლვიმეებიდან გამოსული პაწია მდინარე, რომელიც ჰკვეთს ქუთაისის გარეუბანს და მაღლაკიდან გუგის წყალში ჩადის. ო, როგორ ადიდდებოდა ყოველ გაზაფხულზე ერთი ციცქნა ოლასკურა, გადმოდიოდა ნაპირებზე და თითქმის მთელ მაღლაკს ტბორავდა. წყალი ზოგჯერ მუხლისთავზე ადიოდა და ჩვენ – კაცები, ახალგაზრდები და გიჟ-გუჟობა, ოჩოფეხებზე შემდგარი დავდიოდით. ერთ დღეს დაიწყეს ქუთაისიდან და ოლასკურის პირზე ხელოვნური არხი გაჭრეს, გადაგდეს ადიდებული წყალი ამარხში და დაინახეს სოფელმა (აბა, როგორ არ გვდიდებენა კომუნისტური პარტია? ჰოდა, ვადიდებდით კიდეც. მაღლაკის საშუალო სკოლას, უნიჭიერესი ლოტბარის, ვალიკო ალასანიას ხელმძღვანელობით მშვენიერი სიმღერის გუნდი ჰყავდა. გამოვდიოდით სარაიონოოლიმპიადებზე, ჩონგურზე ვამღერებდით უტკბილეს მეგრულ და იმერულ სიმღერებს, პარტიზეც დავჭექავდით ისე, რომ კედლები ზანზარებდა და სულ დიპლომები და ძვნის სიგელები მოგვქონდა ოლიმპიადებიდან.

მაღლაკის საშუალო სკოლა ოქონის ეკლესიის ძვნით აუშენებიათ, გაგუ... დაუნგრევიათ 1921 წელს პოლშევიკებს ეკლესია, უზარმაზარი ზარი ჩამოუგდიათ და სოფლის ცენტრში სკოლა აუშენებიათ. ეს ბინა ერთ-ორ სართულიანია, ფანჯრებ-ფანჯრებ-ფანჯრებ...

◎ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

საქართველოს ენერგეტიკა მთლიანად გადადის რუსეთის კონტროლის ქვეშ

არაოფიციალური ინფორმაციით, საქართველოს მთავრობა აპირებს გააუქმოს სათბობის და ენერგეტიკის სამინისტრო, ან შეუერთოს იგი ქვეყნის ეკონომიკური განვითარების სამინისტროს. ჟურნალისტებმა ვერ შეძლეს ამ ინფორმაციის თაობაზე მიეღოთ რიმე კონკრეტული პასუხი ქართველი მინისტრებისგან, მაგრამ მათი გამონათქვამები, პრინციპში, ადასტურებს, რომ ეკონომიკური განვითარების სამინისტროს, ალბათ, მალე გააუქმებენ.

ზოგიერთ ქართველ ექსპერტს ასეთი გადაწყვეტილება სავსებით „ლოგიკურად“ მიაჩნია, რადგან მათი თქმით „ქართული ენერგეტიკის ძირითადი სეგმენტი, მისი საკონტროლო პაკეტი, უკვე გადაეცა კრემლს“.

„მალე დასრულდება რამდენიმე ენერგოსადისტრიბუტორო კომპანიის და ჰიდროელექტროსადგურის პრივატიზაციის პროცესი, და ქვეყანაში საჭირო აღარ იქნება სათბობისა და ენერგეტიკის სამინისტრო, რადგან ამ ენერგეტიკული სფეროსთვის საქართველოში, უბრალოდ, არავის აღარ დაეკისრება პასუხისმგებლობა“, – ვარაუდობენ ექსპერტები. მათი პროგნოზით, სამინისტროს ლიკვიდაციის ან სხვა სტრუქტურასთან შერწყმის შემდეგ, საქართველოს მთავრობაში დაიწყება სერიოზული საკადრო ცვლილებები.

საქართველოს ენერგეტიკული სექტორის პრივატიზაციის მთავარმა იდეოლოგმა, სახელმწიფო მინისტრმა ეკონომიკურ რეფორმათა საკითხებში კახა ბენდუქიძემ ჟურნალისტებს აცნობა, რომ სამინისტროსთა გაერთიანების შესახებ გავრცელებული ინფორმაცია არ შეესაბამება მთავრობის რეალურ გეგმებს, თუმცა, ბენდუქიძემ შენიშნა: „სათბობის და ენერგეტიკის სამინისტრო მალე აღარ იქნება საჭირო, რადგან მან შეასრულა თავისი ფუნქციების უმეტესი ნაწილი, მოაგვარა საქართველოს ელექტროენერგიითსადღელამისო უზრუნველყოფა და ახლა მას უკვე აღარ დარჩა სამინისტროს რანგის პროგლემები“.

რაც შეეხება თვით მინისტრს ნიკოლოზ გილაურს, მან განაცხადა, რომ ამ საკითხების საბოლოო გადაწყვეტა არის ქვეყნის პრეზიდენტის და პრემიერ-მინისტრის პრეროგატივა. ამავე დროს, გილაურმა დასძინა: სამინისტრომ განახორციელა ყველა საჭირო რეფორმა, და ენერგოსექტორის პრივატიზაციის დასრულების შემდეგ მისი ფუნქციები მინიმალური იქნება.

ИЗВЕСТИЯ

რუსეთი არ ეღობება უკრაინას და საქართველოს ნატოსკენ მიმავალ გზაზე

რუსეთს არა აქვს უფლება, შეუშალოს ხელი საქართველოს და უკრაინის ნატოში შესაძლო გაწევრიანებას. ასეთი განცხადება გააკეთა ჟურნალისტების წინაშე გამოსვლისას რუსეთის ფედერაციის პრემიერ-მინისტრმა მიხეილ ფრადკოვმა, რომელიც ოფიციალური ვიზიტით იმყოფება ისლანდიაში.

უპასუხა რა კითხვას იმის შესახებ, თუ როგორი იქნება რუსეთის შემდგომ ურთიერთობა ამ ქვეყნებთან მათი ნატოში გაწევრიანების შემთხვევაში, ფრადკოვმა თქვა: „ასე შორს ჩემი ფანტაზია ვერ მიდის. არა მგონია, მძონდეს უფლება, განვსაზღვრო ამ ქვეყნების არჩევანი – ეს მათი საქმეა“. პრემიერმა დასძინა, რომ რუსეთი პარტნიორებთან და მეზობლებთან ურთიერთობისას ხელმძღვანელობს ორმხრივი ინტერესებით და მიზანშეწონილობის პრინციპით.

ИЗВЕСТИЯ

◎ მეზობლები

გვჭირდება კი კავკასია რუსების გარეშე?

მიმდინარე კვირას „კომსომოლსკაია პრავდას“ ნომრებში (6 და 7 ივნისი) გამოქვეყნდა მასალა „დაბრუნდებიან რუსები კავკასიაში?“. „კომსომოლსკაია პრავდას“ კორესპონდენტებმა იმოგზაურეს ჩრდილოეთ კავკასიის რესპუბლიკებში, შავი ზღვიდან კასპიის ზღვამდე. მათ იქ არასახარბიელო სურათი დახვდათ. ყველგან, სადაც ჩვენი კორესპონდენტები იყვნენ, რუსები, პრინციპში, ჩამოშორებული არიან ხელისუფლებას და ბიზნესს, აშკარად გრძნობენ მკვიდრი ხალხების მხრიდან საკმაოდ არამეგობრულ დამოკიდებულებას, რის გამოც თანდათანობით ცდილობენ, რომ კავკასიიდან რუსეთის უფრო ჩრდილოეთ მხარეებს მიაშურონ.

ამ დოტაციურ რესპუბლიკებში, რუსი ეროვნების სპეციალისტების წასვლის შემდეგ, მრეწველობა საბოლოოდ მოიშალა, და არც იმის იმედია, რომ თვალსაწიერ მომავალში მაინც მოხერხდეს ეკონომიკის ფეხზე დაყენება. ეს ხდება იმიტომ, რომ ყველაზე აქტიური და ქმედუნარიანი კავკასიელებიც ამჯობინებენ საშოვარზე წასვლას რუსეთში.

სიტუაცია ჩიხშია მოქცეული, და ამას დიდი სიამოვნებით იყენებენ ისლამისტი-ექსტრემისტები, რომლებიც მოქმედებენ კავკასიის რესპუბლიკებში. მათდა საბედნიეროდ, იქ კადრები მრავლად არის. სწორედ ამიტომაც იბადება ასეთი კითხვა: „გვჭირდება კი კავკასია რუსების გარეშე?“. პასუხად მივიღეთ 30 წერილი, რომლებიც ჩვენს რედაქციას გამოუგზავნეს კავკასიიდან ლტოლვილმა რუსებმა, აგრეთვე დაგვიკავშირდნენ ტელეფონით. მართალია, ორმა მკითხველმა ამ მასალების ავტორებს „ფაშისტები“ უწოდა, მაგრამ რუსეთელთა დიდი უმრავლესობა ალიარებს, რომ რუსეთის პოლიტიკას კავკასიაში თუ მოაქვს რაიმე ნაყოფი, იგი მხოლოდ მწარე და უვარგისია.

სადღეისოდ ჩრდილოეთ კავკასიაში შექმნილი ვითარება ძალზე მოგვაგონებს სსრ კავშირის დაშლის წინ შექმნილ ვითარებას. ვგულისხმობთ ბაქოში 1990 წელს სისხლისმღვრელ მოვლენებს, რომლებმაც მისცეს კიდეც დასაბამი კავკასიიდან რუსების მასობრივი წამოსვლის ტალღას. იმ წლებში ბაქოში რუსების მიმართ ადგილობრივ მუსლიმანთა დამოკიდებულება აშკარად მტრული იყო. 1990 წლის იანვრის შემდეგ ქალაქის სახლების კედლებზე გამოკრული იყო ანტირუსული ლოზუნგები, ხოლო იმ რუსებს, რომლებიც ბაქოდან გამგზავრებას აპირებდნენ, ადგილობრივ მცხოვრებლები ეუბნებოდნენ: „ნუ მიდიხართ, თქვენ ხომ ჩვენი თეთრი მონები ხართ“. და რაც მათთავარია, არც მაშინ იყო და არც ახლა არის ხელისუფლების მხრიდან სიტუაციის გაკონტროლების რაიმე ნიშანი.

„როცა წავიკითხე თქვენი სტატია, მივხვდი, რომ უკვე კარგა ხანია მომწიფდა ეროვნებების საქმეთა შექმნის სამინისტროს საკითხი, რომელიც ყურადღებას გააამახვილებდა არა მარტო რუსეთში მცხოვრებ სხვა ხალხებზე, არამედ თვით რუსებზეც. და რაც მთავარია, დაიცავდა იმ ადამიანებს, რომლების წყალობითაც ჯერჯერობით არსებობს რუსეთი. წინაადმდეგ შემთხვევაში, ეს მძიმე ტვირთი დაეკისრეთ სხვა ხალხებს: დაე, მათ გადაუხადონ კავკასიას ხარკი ფულით და სისხლით.

ალპინისტი“.

ასეთი წერილი მივიღეთ რედაქციაში. წერილის ავტორს მთლიანად ეთანხმება ქალბატონი ოლგაც, რომელმაც შემდეგი შინაარსის გარათი გამოგვიგზავნა: „მე რუსი ვარ, ჩემი ქმარი დაღესტნელია, ბუინაკსკის მკვიდრი. მან თავისი ცხოვრების ნახევარი რუსეთში გაატარა და ამ ქვეყნისთვის ბევრი რამ გააკეთა. მე თვითონაც არა ერთხელ ვყოფილვარ დაღესტანში და შემიძლია გაგიზიაროთ ჩემი შეხედულებები.

ჩემი თანდასწრებით კერძო სამარშრუტო ტაქსის მძღოლმა არ გამოართვა ფული მოხუც ქალს, მე ვერც კი მივხვდებოდი, რომ ეს ქალბატონი რუსი იყო. „ხომ ხედავთ, როგორ უფრთხილდებიან ჩვენში რუსებს მას შემდეგ, რაც ბევრმა რუსმა დატოვა აქაურობა“, – განმიმარტა ქმრის ადგილობრივმა ნათესავმა. მიჭირს იგი არაობიექტურობაში დავადანაშაულო, მაგრამ არაერთხელ მსმენია, თუ როგორ იბრძოდნენ დაღესტნელები ადგილობრივ განდიტებთან ერთად, აიძულებდნენ რუსებს ჩალის ფასად გაეყიდათ ბინები.

კავკასიიდან მარტო რუსები რიდი მიდიან. მთავარი პროგლემა უმუშევრობაა. ბუინაკსკში ადამიანმა ქრთამი უნდა მისცე გარკვეულ პირებს თუნდაც იმისთვის, რომ ძიძად მოეწყო საავადმყოფოში სამუშაოდ! ბევრი რამ ჩემთვის გაუგებარია“.

„დავიბადე გროზნოში, სადაც 19 წელი ვიცხოვრე, – აღნიშნავს თავის წერილში ივანე უკრაიინდან. – რუსებს კავკასიაში არაფერი აღარ ესაქმებათ, ეს ყოველმხრივ წამგებიანი რეგიონია, საიდანაც უფრო იაფი დაგვიჯდება რუსების გამოყვანა, ვიდრე ამ რეგიონის შენახვა. ადგილობრივ მოსახლეობას მუშაობა არ შეუძლია და არც უყვარს, ის მწირი რესურსები კი, რომლებსაც რეგიონიდან ვიღებთ, ძალზე ძვირი გვიჯდება, უფრო მომგებიანი იქნება თუ შევისყიდით მათ. რუსებზე ზემოქმედება გარდუვალია, რადგან ეს პატარა ერის ფსიქოლოგიაა. თუ რუსეთი კავკასიიდან წავა, მაშინ ეცდებიან ზემოქმედებას მოსკოვში, მაგრამ ჩვენც ასეთ შემთხვევაში უფრო გადვიადვილდება პასუხი გავცეთ ძალის გამოყენებით. ჩვენ კვლავ ჩეჩნეთში გვეპატიჟებიან, რადგან ვილაც ხომ უნდა გაძარცვონ!“.

საწინააღმდეგო მოსაზრებას იზიარებს ალექსეი, რომელიც თავის წერილში აღნიშნავს: „დარწმუნებული ვარ, რომ რუსი ხალხი ოფიციალურად უნდა გამოვაცხადოთ სახელმწიფოს შემქმნელ ერად და მივანიჭოთ შესაბამისი უფლებამოსილებანი. სწორედ ეს მოგვცემს იმ აუცილებელ ძალას, რომელსაც კავკასიაში მუდამ სცემდნენ პატივს. ამ უმნიშვნელოვანესი რეგიონის მიტოვება არ შეიძლება. და საერთოდ, არასდროს არ შეიძლება რაიმეს უბრალოდ დათმობა“.

„1917 წლიდან დაწყებული სახელმწიფო რუს ხალხს ანიჭებდა მხოლოდ „სამუშაო მასალის“ როლს თავისი ათასგვარი უტოპიური გეგმების განხორციელებაში, – წერს ანდრეი როშჩუპკინი. – ახლა ბევრი რამ შეიცვალა უკეთესობისკენ, მაგრამ ჩვენ კვლავ „რუსებად“ დავრჩით. ჩვენს ხარჯზე მცხოვრები რესპუბლიკები ქმნიან სტაბილურობის ილუზიას. რატომ არ შეიძლება შევქმნათ იქ რუსების ჩასახლების პროგრამა? ამ ხალხს უნდა გადაეცეთ კომპენსაციები, ჰქონდეთ მატერიალური დახმარება, აგრეთვე სარგებლობდნენ ეკლესიის და კაზაკთა მხარდაჭერით. მაგრამ რასაც ახლა ვხედავთ შემაშფოთებელი და საგანგაშო, რადგან ნებისმიერი ხელისუფლება არის იმ ელექტორატის ღირსი, რომელიც ჰყავს“.

КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА

9 ივნისი.

განჩინება

საქმე № 2-121
8 ივნისი 2006 წელი ქ. რუსთავი

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მოსამართლე ლ. ლიპარტელიანმა ერთპიროვნულად განვიხილე საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს რუსთავის საგადასახადო ინსპექციის უფროსის მ. ვეფხვაძის განცხადება სს „ქიმგოჭკოს“ გაკოტრების ტაბულაში ცვლილებების შეტანის, რუსთავის საგადასახადო ინსპექციის გაკოტრების ტაბულაში შეყვანისა და კრედიტორთა კომიტეტში რუსთავის საგადასახადო ინსპექციის წარმომადგენელის არჩევის შესახებ.

დ ა ვ ა დ გ ი ნ ე :

2006 წლის 19 ივნისს 12 საათზე რუსთავის საქალაქო სასამართლოში (გაკოტრების სასამართლოშიძ მისამართზე: ქ. რუსთავი, ბოსტანქალაქის ქ. № 6-ში მოწვეული იქნეს სს „ქიმგოჭკოს“ გაკოტრების კრედიტორთა კრება შემდეგი დღის წესრიგით:

რუსთავის საგადასახადო ინსპექციის მოთხოვნის 12 689 000 ლარის, შემოწმება და ცვლილებების შეტანა სს „ქიმგოჭკოს“ გაკოტრების ტაბულაში.

რუსთავის საგადასახადო ინსპექციის წარმომადგენლის არჩევა სს „ქიმგოჭკოს“ კრედიტორთა კომიტეტში.

განჩინების შესავალი და სარეზოლუციო ნაწილი გამოქვეყნდეს ცენტრალურ და ადგილობრივ პრესაში, გამოიკრას სასამართლო დაფაზე. გამოქვეყნების ხარჯები გალებულ იქნას გაკოტრების მასიდან.

განჩინებაზე შეიძლება კერძო საჩივრის შეტანა მისი გამოქვეყნებიდან 12 დღის ვადაში.

მოსამართლე: ლ. ლიპარტელიანი

შპს „ელვას“ ლიკვიდატორი აცხადებს გალანსზე რიცხული ქონების თავისუფალ გაყიდვას, მათ შორის:

1ძ ლაზერული პრინტერი (HP Laserjet 6L) 1 ცალი – 250 ლარი;

2ძ კომპიუტერის მონიტორი – 14 – 169 ლარი.

განაცხადები მიიღება განცხადების გამოქვეყნებიდან 10 დღის განმავლობაში, მისამართზე: ქ. თბილისი, თ. ერისთავის ქ. № 8, ტელეფონი: 69-38-51.

შპს „ელვას“ ლიკვიდატორი: მ. აბულაძე

ახალი რეიდები ერაყში

ამერიკელი სამხედროების მიერ ერაყში „ალ-ყაიდას“ ლიდერის აბუ მუსაბ ზარქავის მოკვლის შემდეგ განხორციელებულმა რეიდებმა ამერიკელებს მისცა მდიდარი საინფორმაციო მასალის ხელში ჩაგდების საშუალება. როგორც ცნობილია, იორდანიის მკვიდრი აბუ მუსაბ ზარქავი მოკლეს ერაყის ქალაქ გაქუბის მახლობლად ერთ-ერთ სახლზე განხორციელებული საავიაციო თავდასხმის შედეგად. ოპერაციის დროს თვითმფრინავებიდან ჩამოყარეს 230-კილოგრამიანი ორი ბომბი.

დაზვერვის მონაცემებით, ერაყში „ალ-ყაიდას“ ლიდერი ხვდებოდა თავის თანაშემწეებს. ზარქავის გარდა ოპერაციის განხორციელების დროს სახლში იმყოფებოდა კიდევ სულ ცოტა ხუთი კაცი, მათ შორის მოთარეშეთა სულიერი მოძღვარი შეიხ აბდალ-რაჰმანი, აგრეთვე ქალი და ბავშვი, რომელთა ვინაობა ჯერჯერობით დადგენილი არ არის.

შეერთებული შტატების სამხედრო კონტინგენტის წარმომადგენლის გენერალ-მაიორ უილიამ კალდველის თქმით, ეს წარმატებული თავდასხმა განხორციელდა სადაზვერვო ოპერაციის შედეგად.

ზარქავის და მისი დამქაშების ფიზიკური განადგურებისთანავე, თქვა შემდეგ გენერალმა, ბაღდადსა და ერაყის დედაქალაქის მიდამოებში ერთდროულად განხორციელდა კიდევ 17 რეიდი, რომელთა წყალობითაც ხელთ ვიგდეთ „დიდძალი მნიშვნელოვანი ინფორმაცია“.

ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტი და დიდი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი მიესალმნენ ცნობას მოთარეშეთა ლიდერის მოკვლის შესახებ, თუმცა აღიარეს, რომ ეს მოვლენა ვერ მოუღებს ბოლოს ძალადობას ერაყში.

ჯორჯ ბუშმა ზარქავის მკვლელობას უწოდა „ალ-ყაიდასთვის“ მიყენებული მძიმე დარტყმა“ და აღნიშნა, რომ ეს აძლევს ახალ შანსს ერაყის მთავრობას.

ერთ-ერთ ისლამისტურ ვებ-საიტზე გამოქვეყნდა განცხადება, რომლის ავტორიც, სავარაუდოდ, „ალ-ყაიდასთან“ დაახლოებული პირი უნდა იყოს. განცხადებაში ხაზგასმულია: „ჩვენი ლიდერის დაღუპვა კიდევ უფრო მეტ სიმტკიცეს შეგვმატებს და კიდევ უფრო გაძლიერდება ჩვენში იმის რწმენა, რომ აუცილებელია განვაგრძოთ ჯიჰადი“.

გაქუბიდან მოსული ახალი ამბების კვალდაკვალ გავრცელდა ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ ერაყის პარლამენტმა მოიწონა პრემიერ-მინისტრის მიერ შეთავაზებული კანდიდატურები ქვეყნის თავდაცვისა და შინაგან საქმეთა მინისტრების პოსტზე. აქამდე ეს თანამდებობები ვაკანტური იყო, თუმცა მთავრობის დანარჩენი შემადგენლობა პარლამენტმა ჯერ კიდევ მაისში დაამტკიცა.

ამრიგად, როგორც გაღდადიდან იტყობინებიან, ბოლო 24 საათის განმავლობაში ერაყის ხელისუფლებამ არა მარტო შეძლო გაეუვნებლებინა თავისი ერთ-ერთი ყველაზე დაუძინებელი მტერი, არამედ შეევსო კიდეც ორი ვაკანსია, რომელთაგან თითოეულს შეუძლია შეასრულოს უდიდესი როლი ქვეყანაში წესრიგის დამყარების საქმეში.

აშშ-ს ჩილეს იმედი აქვს

ლათინურ ამერიკას სურს იქონიოს საუკეთესო ურთიერთობა შეერთებულ შტატებთან. ეს განუცხადა ჯორჯ ბუშს ჩილეს ახალმა პრეზიდენტმა მიჩელ ბაჩელეტმა.

ვაშინგტონში გამართული შეხვედრის შემდეგ ამ ქალბატონმა აღნიშნა, რომ მოლაპარაკების დროს განიხილეს მთელი რიგი საკითხები, მათ შორის რეგიონში დემოკრატიის განმტკიცების გზებიც. ბუშმა, თავის მხრივ, დასძინა, რომ დიდად აფასებს სტუმრის პოზიციას, რომელიც ერთგულობს ადამიანთა უფლებების დაცვას.

მიჩელ ბაჩელეტის მოგზაურობა შეერთებულ შტატებში დაემთხვა ჩილეში სტუდენტთა საპროტესტო გამოსვლებს, რომლებიც მოითხოვენ განათლების სისტემის რეფორმირებას.

გარდა ამისა, ლათინური ამერიკის ზოგიერთ ქვეყანაში, მაგალითად, ვენესუელასა და ჰოლივიაში, კვლავ შეინიშნება ანტიამერიკული განწყობილების გაღვივება.

ვაშინგტონში იმედი აქვთ, რომ, ჩილე, რომელსაც შეერთებული შტატები მიიჩნევს ეკონომიკურ მოდელად ლათინური ამერიკისთვის, შეუწყობს ხელს რეგიონში ასეთი განწყობილების აღკვეთას და მნიშვნელოვან როლს შეასრულებს სამხრეთ ამერიკის კონტინენტზე პოლიტიკური და ეკონომიკური სტაბილურობის შენარჩუნებაში.

თვით უსამა ბენ ლადენის შეპყრობაც ვეღარ უშველის ბუშის რეიტინგს

ასეთი დასკვნა გამოიტანა Zogby interactive კომპანიამ, რომელმაც განახორციელა შესაბამისი გამოკითხვა.

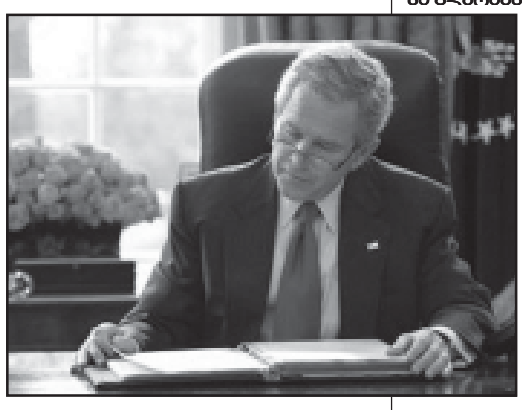

გამოკითხვის შედეგებმა ცხადყო, რომ ბენ-ლადენის შეპყრობის შემთხვევაში ამერიკელთა 52 პროცენტი არ შეიცვლის აზრს ჯორჯ ბუშის შესახებ, რადგან მან გააჩალა ომი ერაყში მანამ, სანამ ლოგიკურ დასასრულამდე მიიყვანდა ოპერაციას ავღანეთში. შეერთებული შტატების მცხოვრებთა 28 პროცენტი ფიქრობს, რომ, პირიქით, უფრო პოზიტიურად შეხედავს თეთრი სახლის პატრონის საქმიანობას. 17 პროცენტის აზრით კი მათი დამოკიდებულება ბუშის მიმართ კიდევ უფრო გაუარესდება. სადღეისოდ ამერიკელთა 41 პროცენტი იწონებს ბუშის ანტიტერორისტულ პოლიტიკას. თუ მოხერხდება ბენ ლადენის გაუვნებლება, შეერთებული შტატების პრეზიდენტის რეიტინგი 42 პროცენტამდე გაიზრდება, წერს „ვაშინგტონ პოსტი“.

აღსანიშნავია, რომ ამერიკელთა დამოკიდებულება „ალ-ყაიდას“ დამფუძნებლისა და ლიდერის მიმართ რამდენადმე შეიცვალა ამ ბოლო წლების განმავლობაში. 2001 წელს, 11 სექტემბრის ტერაქტების შემდეგ, შეერთებული შტატების მცხოვრებთა დიდი უმრავლესობა ბენ ლადენის სიკვდილით დასჯას მოითხოვდა. ახლა ამერიკელთა 33 პროცენტს სურს, რომ იგი დააპატიმრონ, ჩაიყვანონ შეერთებულ შტატებში და გადასცენ სასამართლოს. 18 პროცენტს სურს, რომ ბენ ლადენი მოკლან ბრძოლის ველზე, ამდენივეს კი – რომ იგი მოათავსონ შეერთებული შტატების ფარგლებს გარეთ მდებარე ერთ-ერთ საიდუმლო საპყრობილეში. 11 პროცენტი გონივრულად მიიჩნევს ბენ ლადენის გაგზავნას გუანტანამოს ბაზის ციხეში. ამერიკელთა 51 პროცენტი დარწმუნებულია რომ შეძლებენ ბენ ლადენის დაკავებას.

მოკლედ

ევროკავშირის, შეერთებული შტატებისა და იაპონიის მოძალადეებისათვის საავიზო რეჟიმის გაუქმების შესახებ კანონი მოლდავეთში ამოქმედდება 2007 წლის 1 იანვრიდან. მოლდავეთის მთავრობაში იმედი აქვთ, რომ საავიზო რეჟიმზე ცალმხრივად უარის თქმა შეუწყობს ხელს კიშინიოვის მოლაპარაკებას ევროკავშირთან მოლდავეთის მოძალადეებისთვის საავიზო რეჟიმის შემსუბუქების შესახებ.

* * *

შეერთებული შტატების სენატის საერთაშორისო კავშირურთიერთობების კომიტეტი ცდილობს გაარკვიოს ის მიზეზები, რომელთა გამოც რუსეთი, ბელორუსია, ცენტრალური აზიის მთელი რიგი ქვეყნები, ჩინეთი, ეგვიპტე, ზიმბაბვე და ვენესუელა ეწინააღმდეგებიან ამერიკელთა ძალისხმევას დემოკრატიის გავრცელების შესახებ და შეურიგებელ ბრძოლას უცხადებენ დემოკრატიის ექსპორტს თავიანთ ქვეყნებში.

* * *

კიევში მოკლეს „უკრაინის, ბელორუსისა და რუსეთისთვის“ (ზუბრძსრულიად უკრაინის მოძრაობის ერთ-ერთი აქტივისტი იური ხადარცევი. ოპერატიულ-სამძებრო ღონისძიებათა შედეგად უკვე დაკავებულია მკვლელობაში ეჭვმიტანილი პირი.

* * *

ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა მხარი დაუჭირა ცალმხრივი ქორწინებების კონსტიტუციით აკრძალვას. „მომდევნო კვირას შეერთებულ შტატებში დაიწყებენ კონსტიტუციის შესწორების განხილვას, რომელიც განსაზღვრავს შეერთებულ შტატებში ცოლქმრულ ქორწინებას, როგორც მამაკაცის და ქალის კავშირს“, – განაცხადა ბუშმა რადიომიმართვაში. შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა მოუწოდა კონგრესს მიიღოს ეს შესწორება და იგი დასამტკიცებლად გაუგზავნოს ამერიკის ყველა შტატს. ბუში ასევე ეწინააღმდეგება ამერიკის მთელი რიგი სასამართლოების მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებებს, რომლებიც ცალკეულ შემთხვევებში რთავენ ნებას ერთსქესიან ქორწინებებს ნიუ-იორკის, კალიფორნიის, მერილენდის, ვისკონსინისა და ნებრასკის შტატებში.

* * *

ამგოხებულთა ორმა დაჯგუფებამ, რომლებიც გამოეყვნენ დარფურის ამგოხებულთა მოძრაობას, ეთიოპიის დედაქალაქში ხელი მოაწერეს ოქმს – დარფურის შესახებ საზავო შეთანხმების დანამატს. ამ შეთანხმებამ ბოლო უნდა მოუღოს ბოლო სისხლისმღვრელ სამოქალაქო ომს, რომელიც სუდანში მიმდინარეობს 2003 წლის თებერვლის შემდეგ.

* * *

იორდანიის ხელმძღვანელობას მიაჩნია, რომ აბუ მუსაბ ზარქავი მოკლეს იორდანია-ამერიკის ერთობლივი ოპერაციის წყალობით. მაგრამ ერაყში აცხადებენ, რომ ზარქავის ადგილმდებარეობის შესახებ ინფორმაცია ამერიკელებს მიაწოდეს ერაყის სოფელ ჰიბჰიბის მცხოვრებლებმა. „ზარქავის მოკვლისთვის დაწესებული ფული ეკუთვნის ერაყელ ხალხს, და სწორე ერაყელი ხალხი მიიღებს მას“, – განაცხადა ერაყის მთავრობის მრჩეველმა მუვაფაყ არ-რუბეიმ.

* * *

ლუკაშენკოს მემკვიდრე შეიძლება გახდეს ბელორუსიის „რკინის ლედი“ – ნატალია პეტკევიჩი. ეს ქალბატონი, რომელსაც უკავია პრეზიდენტის ადმინისტრაციის მეთაურის მოადგილის პოსტი, იდუმალებით მოცული პიროვნებაა. პეტკევიჩის შესახებ ცოტა რამ არის ცნობილი. იგი ტელეეკრანებზე იშვიათად ჩნდება და პრესასთან ურთიერთობასაც ერიდება. საგულისხმოა, რომ ნატალია პეტკევიჩი ალექსანდრე ლუკაშენკოსთან ძალზე დაახლოებული პირია და იგი არის ის ადამიანი, რომელიც საჯაროდ აცხადებს პრეზიდენტის იდეებს, – წერს „ნეზავისიმაია გაზეტა“.

მოკლეს პალესტინის შინაგან საქმეთა მინისტრის მოადგილე

ქალაქ რაფიაჰის მახლობლად ტერორისტების განაკისთვის ისრაელის სამხედრო-საჰაერო ძალების მიერ მიყენებული საავიაციო დარტყმის შედეგად დაილუპა სულ ცოტა 4 მოთარაშე, რომელთა შორის არის პალესტინის შინაგან საქმეთა მინისტრის მოადგილე ჯამალ აბუ სამჰადანი. ეს ადამიანი ითვლებოდა პალესტინელთა ტერორისტული დაჯგუფების – „ეროვნული წინაალმდეგობის კომიტეტების“ ლიდერად.

ჯამალ აბუ სამჰადანის დაღუპვა დაადასტურეს „სახალხო წინაალმდეგობის კომიტეტის“ წარმომადგენლებმა, აგრეთვე პალესტინის ერთ-ერთი საავადყოფოს თანამშრომლებმა, რომელშიც მიიყვანეს დაჭრილი მოთარაშეები.

ამასთან დაკავშირებით, „ჰამასის“ პრესმდივანმა სამი აბუ ზუჰრიმ განაცხადა: „პალესტინელი ხალხი განაგრძობს თავის დაცვას ყველა შესაძლო მეთოდით. წინაალმდეგობის ორგანიზაციები იტოვებენ ამ დანაშაულის გამო საპასუხო დარტყმის მიყენების უფლებას“.

„ისლამური ჯიჰადის“ ერთ-ერთმა ლიდერმა შეიხ ჰალიდ ალ-ბათაშმა აღნიშნა, რომ „ისრაელის მიერ ჩადენილი ეს დანაშაული დუსჯელი არ დარჩება“. „ეს არის პასუხი ყველა იმ პირისთვის, ვინც უჭერს მხარს რეფერენდუმის გამართვის იდეას“, – დასძინა „ისლამური ჯიჰადის“ ერთ-ერთმა ლიდერმა.

ჯამალ აბუ სამჰადანი ხელმძღვანელობდა ახალ ძალოვან სტრუქტურას შინაგან საქმეთა სამინისტროს სისტემაში, რომელიც დაკომპლექტებული იყო რადიკალურ დაჯგუფებათა მოთარეშეებით და არ ემორჩილებოდა პალესტინის ეროვნული ავტონომიის მეთაურს. „ჰამასის“ მილიციად „წოდებულ ამ სტრუქტურას ჰქონდა გამუდმებული კონფლიქტი პოლიციის რეგულარულ ფორმირებებთან.

წყალდიდობა ჩინეთში

ჩინეთის სამხრეთ-აღმოსავლეთ ნაწილში ამ ბოლო დღეების განმავლობაში მომხდარ წყალდიდობას შეეწირა 50-ზე მეტი ადამიანი.

მარტო ხუთშაბათს ჭუქიანის პროვინციაში წყალმოვარდნა გახდა 41 კაცის დაღუპვის მიზეზი. იქ ერთ-ერთი მდინარის კალაპოტიდან გამოსვლის შედეგად 2 მეტრამდე სიღრმის წყალმა დატბორა 11 სოფელი. 16 ათასი ადამიანი გახიზნეს სტიქიური უბედურების ზონიდან.

როგორცხელისუფლება აღნიშნავს, ჯერჯერობით არ არის ცნობილი, დაღუპულნი თუ არა ამ რაიონში სხვა ადამიანებიც, რომლებსაც ღამით, წყალმოვარდნის დროს შეიძლება ეძინათ.

გარდა ამისა, კიდევ 12 კაცი დაღუპა გუანსის პროვინციის ქალაქ უჯოუში.

ჩინეთის მთავრობის შეფასებით, ქვეყნის ზოგიერთ რაიონში წყალდიდობის შედეგები ყველაზე უფრო მძიმეა ბოლო სამი ათწლეულის განძილზე. კოკისპირულმა წვიმებმა უკვე გამოიწვია ის, რომ 400 ათასზე მეტი ადამიანი გახიზნეს მშობლიური კერებიდან. გარდა ამისა, სააგენტოს მონაცემებით, წყალდიდობამ გაანადგურა 9300 შენობა-ნაგებობა და მოსპო მოსავალი 100 ათასობით ჰექტარზე.

ამინდის პროგნოზი არადამამშვიდებელია: მომავალი უძმე დღეებისთვის სინოპტიკოსები უხვ ნალექებს გვპირდებიან.

◎ ჩემპიონი

„გათიშა“ და იბატონა

პირთამდე სავსე იყო ტრიბუნები. დარბაზში საქართველოს სახელმწიფო ჰიმნის ჰანგები ილვრებოდა საამოდ. ნელ-ნელა მოცურავდა გუშგათისკენ ხუთჯერიანი დროშა, რომელსაც ცრემლმოგჯერილი თვალებით მისჩერებოდა კვარცხლბეკის შუალეს საფეხურზე მდგარი დედოფლისწყაროელი ზაზა კედელაშვილი. ქვედა საფეხურებზე მის მიერ ძლეული ცნობილი ფალავნები იდგნენ. ასეთი რამ კი იშვიათად ხდება. არადა, ფინური ტამპერეში, სადაც ძიუდოისტთა ევროპის ჩემპიონატი გაიმართა, 66 კილოგრამ წონით კატეგორიაში სწორედ ამგვარი უჩვეულო სურათის მოწმენი გავხდით – ვერცხლისა და ბრინჯაოს მედლები იმ მოჭიდავეებმა დაიმსახურეს, კედელაშვილმა ერთი-მეორის მიყოლებით რომ დასცა ტატამზე.

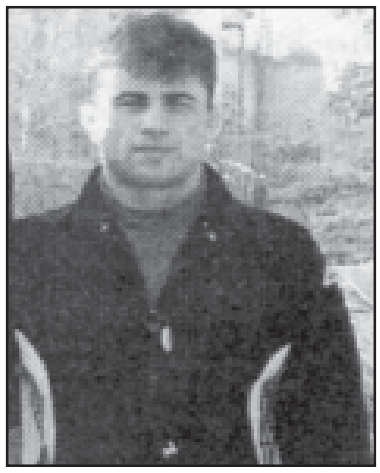

შოთა ხაბარელი, საქართველოს ძიუდოისტთა ნაკრების მთავარი მწვრთნელი: ზაზა კედელაშვილმა სადებიუტო ჩემპიონატზე სასიამოვნო სიურპრიზი შემოგვთავაზა. ახალგაზრდა ფალავანმა მეგრძოლი ხასიათი გამოავლინა და შეუპოვროგით, ჟინით, გამარჯვებისკენ სწრაფვით ტოლი არ დაუდო გამოცდილ მორკინალთ. არადა, საკმაოდ ძლიერ ჯგუფში მოხვდა...

გურამ მოდებაძის შეგირდმა პირველი ორთაბრძოლა ესტონელ კისტერ როტბერგს ვაზარით მოუგო, მერე კოკათი ავჯობა სომეხთა დებიუტანტს ჰოვანეს დავთიანს, რომელიც ჩეხეთის ტურნირზე საბმაზის ოლიმპიურმა ჩემპიონმა ნომურამ მხოლოდ გაფრთხილებით ჩამოიცილა გზიდან. ნახევარფინალში ავსტრიელ ანდრეას მიტერფელნერს იპონით სძლია. ფინალში ზემოქედელი ჭაბუკი ფრანგთა 2003 წლის ევროპის ჩემპიონ ბენჟამენ დარბელეს შეხვდა.

– მოუთმენლად ველოდი ამ ორთაბრძოლას, – მითხრა ზაზა კედელაშვილმა. – რევანშის წყურვილი მკლავდა. წლეულს ჩეხეთის ტურნირის ფინალში სწორედ ფრანგმა დამამარცხა იპონით, არადა, ვუგებდი და დაუდევრობით საკუთარ ფანდზე წამოვედე. აბა, მეორედ ასეთ შეცდომას როგორ დავუშვებდი. მით უმეტეს, 26 მაისი იყო – საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე და ისე მინდოდა გამარჯვება, როგორც არასდროს.

ტატამზე გასვლის წინ გატონმა შოთამ მანიშნა, ნახე შენი მეტოქე როგორი შეშინებული დგასო. ბენჟამენი, მართლაც, რაღაცნაირად წელში მოხრილი და დაგვერილი იყურებოდა აქეთ-იქით, თითქოს რაღაცას ეძებსო. გარეგნულ იერზე ნდობა არ შეიძლებოდა, დარბელე ხომ გამოცდილი ფალავანია.

შოთა ხაბარელი: კარგად ვიცნობ ფრანგის ჭიდაობის მანერას, მისი სუსტი მხარეებიც ვიცი. ზაზა გავაფრთხილე, მარცხენა ხელი „გაუთიშე“-მეთქი. ასეც მოიქცა და ამ ტაქტიკამ გაამართლა. საერთოდაც, კედელაშვილმა ეს შეხვედრა მაღალ პროფესიულ დონეზე ჩაატარა.

– დარბელე იუკოთი რომ დაწინაურდა, საკუთარ თავზე გავბრაზდი – ნუთუ ისევ უნდა წავაგო-მეთქი, გავიფიქრე, – განაგრძობს თხრობა ზაზამ. – შეხვედები გავაანალიზეთ და მეტოქეს ვაზარი და იუკო ავსრთვი, რითაც ოცნება ავისრულე – ევროპის ჩემპიონი გავხდი...

ქართველი ფალავნის მიერ ძლეული დარბელე „ვერცხლით“ დაკმაყოფილდა, როტბერგი და მიქერფელნერი კი მესამე ადგილებზე გავიდნენ.

ზაზა კედელაშვილისთვის, რომელიც დედოფლისწყაროს რაიონის სოფელ ზემოქედში დაიბადა (1985 წლის 12 ნოემბერსძ და გაიზარდა, „ჩინ-მედლები“ უცხო არ არის. პირველი ჯილდო 2001 წელს დაიმსახურა – ჭაბუკთა საქართველოს პირველობაზე მესამე ადგილი დაიკავა. იმავე წელს თანატოლებში თურქეთის საერთაშორისო ტურნირზე მეორე იყო – ფინალში თანაგუნდელმა მინდია ხოფიზურმა აჯობა. 2002 წელს ახალგაზრდებში საქართველოს პირველობა კი მოიგო, მაგრამ ჭოლანდიაში ევროპის პირველობაზე მეორე ადგილს დასჯერდა. დიდებში საქართველოს სამგზის ჩემპიონს (2003-2005 წ.წ.ძ 2004 წელს ახალგაზრდების მსოფლიო პირველობაზე ვერცხლის მედალი ხვდა – ფინალში იაპონელმა აკიმიტომ აჯობა, რომელთანაც წლეულს თბილისის საერთაშორისო ტურნირის გადამწყვეტი ორთაბრძოლაც დათმო. არადა, შარშან მსგავს ტურნირზე მესამე ადგილი დაიკავა. 2006 წლის პარალის მსოფლიო თასის მეორე პრიზიორს, სორტუგალიის საერთაშორისო ტურნირზე მისთვის უჩვეულო წონაში (73 კგძ ბრინჯაოს მედალი ერგო.

ევროპის ჩემპიონი ჭიდაობის ანაგანას მშობლიურ სოფელ ზემოქედში გაეცნო გივი ლაზვიაშვილის ხელძღვანელობით. ამ ღვთისნიერმა კაცმა, რომელიც დღესაც არ აკლებს მზრუნველობას ზაზა კედელაშვილს, თავისი ნიჭიერი შეგირდი დასოსტატებლად გურამ მოდებაძეს მიუყვანა: შენ იცი და ამისმა ვაჟკაცობამ, ამ გიჭისგან როგორ მოჭიდავეს გაზრდიო, უთხრა ახალგაზრდა კოლეგას გამომშვიდობებისას.

– მაშინდელ სპორტსაზოგადოება „შევარდენის“ სკოლაში ერთოგ ნიჭიერმა თაობამ მოიყარა თავი, – იხსენებს გურამ მოდებაძე. – ტატამზე გვერდიგვერდ იდგნენ დავით ქეზხიშვილი, ლაშა გუჯეჯიანი, ჯარჯი ზვიადაური, მინდია ხოფიზური, თევდორე აგელაშვილი, რომელთა რიგებს ზაზა კედელაშვილიც შეემატა. უგრალო ოჯახებიდან იყვნენ ეს შრომისმოყვარე და თავმდაბალი გიჭები, რომლებმაც მიზანმიმართული გარჯით, მართლაც, შესანიშნავ შედეგებს მიაღწიეს, თუმცა ამ ახალგაზრდებს მთავარი სამკალი ჯერ კიდევ წინ აქვთ.

– ზაზა კედელაშვილი ღამეებს დარბაზში ათევდაო, მართალია?

– ზემოქედელ ჭაბუკს თბილისში ნათესავებიც ჰყავს, მაგრამ ახლოებლების შეწუხებას მოერიდა. ორი წელიწადი დავით ჯავახიშვილთან ერთად ჩვენი დარბაზის ერთ პატარა ოთახში ეძინა. მეც ხშირად დავრჩენილვარ მათთან და ერთად მოგვიმზადებია ვახშამიცა და საუზმეც. ზოგჯერ ჩვენს თანამშრომელს – ბიჭებისგან „დედა ტერეზად“ მონათლულ თამუნა ბერუაშვილს მოჰქონდა ცხელი საჭმელი.

ერთი მფარველიც ჰყავს ზაზა კედელაშვილს – დედოფლისწყაროელი პარლამენტარი ლაერტი ზუბადლაშვილი, რომელიც, შეძლებისდაგვარად, ყოველმხრივ ეხმარება.

უფროსებისგან ამგვარ ზრუნვას და თანადგომას რომ ხედავდა, ზაზა ცდილობდა მუხლჩაუხრელი გარჯით დაეფასებინა ამაგი, ყოველ დილა, ავდარშიც კი, სანაპიროზე გადიოდა სავარჯიშოდ, დარბაზშიც დათოსთან ერთად გვიანობამდე ამუშავებდა ილეთებს.

სოფელში სასმელი წყალი უჭირთ. წყაროდან 6-7 კილომეტრია. ზაზა აიტაცებდა ათლიტრიან ბიდონებს და ყოველ დილა სალამის სულ სირბილით ამოჰქონდა წყაროდან წყალი. ამიტომაც არის ფიზიკურად ძალიან ძლიერი – მეტოქეებს უჭირთ მასთან გამკლავება.

– თუ ელოდით, რომ თქვენი შეგირდი ტამპერეში ჩემპიონობას მოიპოვებდა?

– მომზადების ყველა ეტაპი სრულყოფილად გაიარა, ამიტომ მედლის კანდიდატი ნამდვილად იყო. კარგია, რომ იგი უმალესი სინჯისა გამოდგა. თუმცა აწი მეტი მონდომება და სიფხიზლეა საჭირო, რადგან მეტად ძლიერი მეტოქეები ჰყავს და წამიერ მოდუნებასაც არ აპატიებენ.

– სამომავლოდ რას აპირებ? – ამ შეკითხვით უკვე ჩემპიონს მივმართე.

– წლეულს სამი მნიშვნელოვანი შეჯიბრება მელის – მსოფლიო თასის გათამაშება, ევროპის საკლუბო და საქართველოს ეროვნული ჩემპიონატები. ვეცდები ყველანაირ წარმატებით გამოვიდე და ნაკრებში მტკიცედ დავიმკვიდრო ადგილი. გაისად კი პეკინის 2008 წლის ოლიმპიადის საგზურისთვის ვიბრძოლებ.

ზაზა კედელაშვილის ხასიათს რომ ვიცნობ, იგი ლიცენზიასაც მოიპოვებს და ზაფხულის თამაშებზე მედლითაც გაგვახარებს.

ვაჟა დანელია

◎ ორბიტაზე

მარადონა – უსაათებოდ

იტალიურმა საგადასახადო პოლიციამ ფეხბურთის ლეგენდას – დიეგო მარადონას ჩამოართვა ორი საათი, რომლებსაც შემდეგ აუქციონზე გაიტანენ. ამოლებული ფულით კი ნაწილობრივ დაფარავენ იმ ვალს, სახელგანთქმულ არგენტინელს რომ აქვს და რაც საერთო ჯამში თითქმის 30 მილიონ ევროს აღწევს.

– ძალზე მაკვირვებს სტუმრის გულგრილობა, – თქვა საგადასახადო პოლიციის თანამშრომელმა, – მარადონამ ხომ იცის, რომ თუკი იტალიაში ჩამოვა, არც ერთი ნივთი აღარ შერჩება.

როდესაც პოლიციამ არგენტინელი დააკავა, მას ორივე ხელზე ეკეთა საათი ROLEX, 10 ათასი ევროს საერთო ღირებულებით. სახელდახელო პრესკონფერენციაზე, როგორც პოლიციელებმა თქვეს, ის ძალზე თავაზიანად და წყნარად იქცეოდა, თან პოლიციის უბანში ყველას ავტოგრაფები ჩამოურიგა.

იტალიაში, წინა ჩამოსვლის დროს მას ჩამოერთვა პრემია, სახელმწიფო ტელევიზიით გამოსვლისათვის რომ გადაუხადეს.

ჩემპიონატიც დაამშვენეს

ფეხბურთში მსოფლიო ჩემპიონატი მხოლოდ მინდორზე პლანეტის საუკეთესო ფეხბურთელების ასპარეზობა როდია. ამ უდიდესი ტურნირის პროგრამაში სხვადასხვა გამოფენებიცაა, კონცერტებიცაა და რასაკვირველია, მოდების ჩვენებაც.

გუშინწინ მიუნხენში გაიმართა ფირმის TRIUMPH ახალი კოლექციის ჩვენება, რამაც ფეხბურთის გარეშე ვერ ჩაიარა.

თეთრეულის, საშინაო ტანსაცმელისა და საბანაო კოსტიუმების დემონსტრაციაში მონაწილეობდნენ **ალენა სერედოვა** – იტალიის ნაკრების მეკარის ჯანლუიჯი გუფონის „გულისსვარდი“, **რაიკა ოლივიერა** (ფოტოზეძ – ბრაზილელთა სუპერფორვარდის რონალდოს ახალი სიყვარული, **პამელა დიასი** – ჩილეს ნაკრების თავდამსხმელის მანუელ ნეიროს ცოლი.

მართალია, ჩილეს ნაკრები მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალურ ტურნირზე ვერ მოხვდა, მაგრამ პამელამ მაინც მოახერხა გერმანიაში ჩასვლა და მოდების ჩვენების დამშვენება.

◎ მუნდიალ – 2006

ფეხბურთი და სექს-ინდუსტრია

როგორც მრავალჯერ ვწერდით, ფეხბურთში მსოფლიო ჩემპიონატისთვის მხოლოდ ქვეყნების ნაკრებები კი არ ემზადებოდნენ, არამედ დიდ საქმეს ეწეოდა გერმანული სექს-ინდუსტრიაც.

მაგალითად, ჰამბურგში წითელი ფანრების ქუჩებზე ათასობით ლამაზმანი ნაძსოვი თეთრეულით კი არა, ფეხბურთის მაისურებით თუ უმაისოროდ ემზადებოდა გულშემატკივართა შესახვედრად.

კელნში კი ღამის კლუბსა და სარესკიპო „პაშაში“ მომხმარებლებისთვის სპეციალური „საფეხბურთო“ ნომრები მოამზადეს.

ინტიმური მომსახურების ბევრმა დაწესებულებამ ჩემპიონატისთვის „თანამშრომელთა“ დამატებით შტატი აიყვანა.

შეგახსენებთ, რომ პროსტიტუცია გერმანიაში ოფიციალურადაა ნებადართული: მის „მიმდევრებს“ სამედიცინო დაზღვევაც აქვთ, პენსიებიც და საკუთარი პროფკავშირიც.

თუმცა ამ დროს საკუთარი სხეულით მოვაჭრეთა 60 პროცენტი უცხოელია. ბევრი მათგანი არალეგალურად მუშაობს. მოელიან, რომ ამ დღეებში მათი რიცხვი 40 ათასით გაიზრდება.

„ოქროს ბუცის“ ლაურეატები

ევროპის სპორტულ გამოცემათა ასოციაციამ (ESMძ შეაჯამა კონკურსი „ოქროს ბუცი“, რომელსაც ევროპის საუკეთესო ბომბარდირი უნდა გამოევლინებინა. ეს საპატიო პრიზი მოიპოვა იტალიის „ფიორენტინას“ ფეხბურთელმა ლუკა ტონიმ. მან 62 ქულა დააგროვა (31 გოლი გამრავლებული ეროვნული ჩემპიონატის კოეფიციენტზეძ, 54 ქულით მეორე ადგილზეა ტიერი ანრი „არსენალიდან“, ხოლო მესამეზე – საბუელ ეტოო „ბარსელონადან“.

ალბათ გახსოვთ, ამ კონკურსში მონაწილეობდა ჰოლანდიაში მოთამაშე ქართველი ლეგიონერი შოთა არველაძეც. ის საბოლოო ანგარიშში 23-ე ადგილზე გამოვიდა.

საუკეთესო მეკარე – პრეზერვატივი

ნუ გაგიკვირდებათ და სწორედ, ეს წერია ამ რეკლამაზე – „მე საუკეთესო მეკარე ვარ მსოფლიოში!“ – რასაც ეს გაოცებული პატარა გოგონა მაინცდამაინც ვერ ხვდება. არადა, ეს შიდსთან მებრძოლთა რეკლამაა, რომელიც პრეზერვატივის გამოყენებისკენ მოუწოდებს ყველას. პრეზერვატივი ფეხბურთის კარში დგას და არ უშვებს ამ საშიშ სენს.

კარგი მიგნებაა, არა?! თუმცა, გოგონა მაინც გაარკვიონ, თუ რა არის პრეზერვატივი და, საერთოდ, საიდან და როგორ ჩნდებიან გაუშვებები?

ტაილანდური ციებ-ცხელება

ნამდვილად საფეხბურთო ციებ-ცხელებამ მოიცვა ტაილანდი მსოფლიო ჩემპიონატის წინ. ექსპერტების აზრით, ტაილანდის მცხოვრებთა მესამედი ანუ დაახლოებით 20 მილიონი კაცი აპირებს ტელევიზიით ფეხბურთის ყურებას. აქედან 3,6 მილიონი ფიქრობს ტოტალიზატორში ფსონის ჩადებას მატჩების შედეგებზე, რაც დაახლოებით 14 მილიონ ბატს შეადგენს.

ამავე დროს, ქვეყნის ხელმძღვანელობა შეშფოთებულია ჩემპიონატის დღეებში ტურისტთა რაოდენობის შემცირებით. მარტო მაისში ტაილანდში ტურისტთა ნაკადი 30 პროცენტით შემცირდა.

◎ ვარსკვლავები

ფემინისტმა კაზანოვას გაუძღო

სიენა მილერი 25 წლისაა, კინოში 2001-დან თამაშობს და უკვე ათამდე ფილმში მოასწრო გადაღება. ჰოლივუდში სერიოზულად მაშინ მიაქციეს ყურადღება, როცა ფემინისტის როლი შეასრულა, თუმცა არცთუ მთლად ჩვეულებრივისა.

ფრანჩესკა, ერთ-ერთი გმირი ქალი სურათისა „კაზანოვა“, ვენეციაში ცხოვრობს და გათხოვებაზე კი არა, სამეცნიერო კარიერაზე ფიქრობს. მამაკაცურად გადაცმული, უნივერსიტეტში ჩაირიცხა, ლექციებზე დადის და მეცნიერულ შრომებს კითხულობს. ის ახერხებს ლეგენდარული მაცდურის მომხიბვლელობიდან თავის დაძვრენას (კაზანოვას როლს ჰით ლეჯერი თამაშობს). ქალთა გულების დამპყრობის ჩვეული არსენალი არ ჭრის...

სიენას ძალიან მოსწონს ფრანჩესკას როლი, მით უმეტეს, რომ ახლა მას ქუჩაში სცნობენ, ავტოგრაფებს სთხოვენ, სცენარებს უგზავნიან. ამას წინათ დაამთავრა გადაღებები ფილმში „ინტერვიუ“, სადაც საპნის ოპერის ვარსკვლავის, კატიას როლში გამოვიდა. ვიქტორიას ითამაშებს სურათში „ვარსკვლავური მტვერი“ და ემზადება „კამილაში“ გადაღებებისათვის, რომელშიც მისი გმირი ქალი, ქმართან ერთად, ნიაგარის ჩანჩქერის ახლოს მოხვდება...

საყვარელი რიზი

ფილმში „საზღვრის გადაბიჯება“ რიზ უიზერსპუნმა ქანთრის სტილის ვარსკვლავის როლი ითამაშა. საამისოდ მსახიობმა ქალმა სიმღერა ისწავლა და თმა შავად შეილება. დაუფასდა კიდევაც ეს ყველაფერი: ქალის საუკეთესო როლისათვის წლევანდელი „ოსკარი“ მიენიჭა.

ასეთი გადაწყვეტილებით ჟიურიმ უგულებელყო რიზის ორი კონკურენტის – შარლიზ თერონისა და ქაირა ნაიტლის სილამაზე, აბრეთვე მესამის სიმამაცე. ამ მესამემ, ფელისითა ჰუფმანმა, „ტრანსამერიკაში“ ტრანსსექსუალის როლი შეასრულა.

ისე კი, უიზერსპუნს „საშველავათო“ არცრა სჭირს: ის ამერიკელი მაყურებლის ერთ-ერთი საყვარელი მსახიობია, ქერა, მომხიბვლელი, წესიერების აურის გამომსხივებელი. სხვათა შორის, დაჯილდოების ცერემონიაზე შავი კაბით კი არ მივიდა, როგორც მსახიობ ქალთა უმრავლესობა, არამედ ღია ვერცხლისფერით...

„Культура“

სიანვლიდი

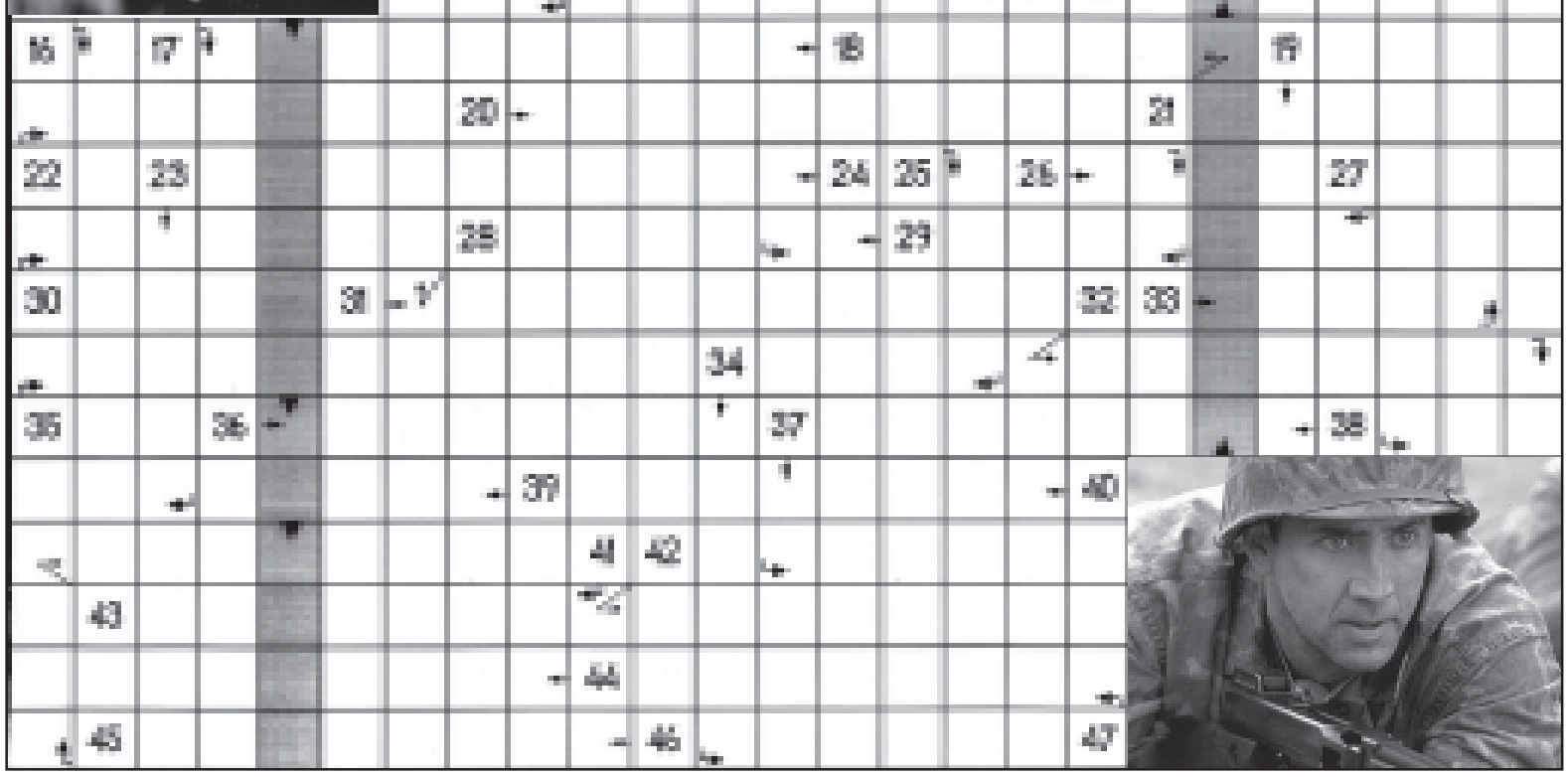

1. უთარგმნელი ფრაზა; 2. უკიდურესად რეაქციული პოლიტიკური მიმდინარეობა; 3. ახალგედა ჯარში – ჟარგონი; 4. შტატი აშშ-ში; 5. რაიცენტრი კახეთში; 6. ზიარება; 7. შეგუება, შეწყობა; 8. უნგრული ეროვნული კერძი; 9. ესპანური ღვინო; 10. რვაგგერიანი ინტერვალი მუსიკაში; 11. ძალიან იშვიათი ნივთი; 12. სროლის ძირითადი მიმართულება არტილერიაში; 13. სექტემბერი ძველად; 14. მწვავე განცდა; 15. კუზიანი ცხოველი; 16. აზნაურის ტიტული ესპანეთში; 17. ხე; 18. ხელისგულზე მკითხაობა; 19. ლექსის ნაწილი; 20. პოლიტიკური მოღვაწე; 21. დაბა ხაშურის რაიონში; 22. ავთვისებიანი სიმსივნე; 23. რელეთი მოძედი; 24. მსახიობთან კონტრაქტის დადება; 25. ფრანგული ვაზის ჯიში; 26. ... ლევინსკი; 27. „იმედის“ საინფორმაციო გადაცემა; 28. დესპოტიზმი; 29. ცუდი ამინდი; 30. ციხის „ციხე“; 31. სხვისი აზრის, რწმენის შემწყნარეობლობა; 32. შტატი აშშ-ში; 33. ხმელეთის დიდი ნაწილი; 34. სამუშაო იარაღი; 35. საფოსტო მარკების შემგროვებელი; 36. შემცვლელი; 37. ზევსის შვილი; 38. მიზანი, მისწრაფება, მოთხოვნილება; 39. მსხლის ჯიში; 40. ძვეყანა აზიაში; 41. სმენადობის პიროგები შენობაში; 42. თვითმმართველობა; 43. მეფედ კურთხევა; 44. მუსიკალური ბგერის მთელი ან ნახევარი ტონით შეცვლა; 45. დიდი ბაღი; 46. სხეულის მდებარეობის განმსაზღვრელი აპარატი; 47. მსგავსი.

შეადგინა
ბექა სეგისკვერაძემ

23 მაისს გამოქვეყნებული სკანვორდის პასუხები:

1. ოლიმპიადა; 2. ოგლიგაცია; 3. კეგი; 4. კალეიდოსკოპი; 5. ამპერმეტრი; 6. ელევატორი; 7. ინიციატივა; 8. კრიკეტი; 9. ადამსი; 10. ჯენიფერი; 11. ნატურალური; 12. აგვისტო; 13. მრავალჟამიერი; 14. ცაიტნოტი; 15. კადილაკი; 16. ბატარეა; 17. კაპიტულაცია; 18. რაპირა; 19. აპრიორი; 20. ბანანი; 21. არამისი; 22. სურსათი; 23. კარამელი; 24. ალტერნატივა; 25. დეპარდიე; 26. სპიდომეტრი; 27. დეპორტაცია; 28. არდადეგები; 29. გერინგი; 30. ლუვრი; 31. დივანი; 32. ალპინისტი; 33. პარკეტი; 34. ფონეტიკა; 35. მანიპულაცია; 36. ვანდალები; 37. კრიტერიუმი; 38. მურაბა; 39. უნარი; 40. კალა; 41. გადმინტონი; 42. კილიტა; 43. იენი; 44. დოპინგი; 45. დოლი; 46. მარსელი; 47. დარტანიანი; 48. დერიუგინი; 49. იადონი; 50. პამპერსი; 51. კალიფორნია; 52. ილფი; 53. გალტიკა; 54. პრადო; სურათი 1 – მერლინ მონრო; სურათი 2 – კიმ გესინჯერი.

◎ ყველაფერი ყველაფერზე

ოდესღაც ბეიბოლი ჰოლივუდი

კუნძულ კვიპროსზე ალმოჩენილია 2500-წლიანი ძვის სარკოფაგი, რომლის კედლებზეც ალგეჭდილია სცენები ჰომეროსის „ილიადასა“ და „ოდისეადან“. უნიკალური ნაპოვნი ზღვისპირა რაიონის პათოსის სოფლის კუკლიას ახლო ადგილზე მოდის. ნახატები შესრულებულია შავი, წითელი და ლურჯი საღებავებით.

ერთ-ერთი სცენა გამოსახავს ოდისევსის გამოქცევას პოლიფემის გამოძვაგულიდან, მეორეზე ნაჩვენებია ტროელებთან ბერძენთა ბრძოლა. სურათების მხატვრული გაფორმების სტილი, ისევე როგორც მხატვრის მიერ სალებავების არჩევა, უნიკალურია.

აქამდე კუნძულზე სულ ორი მსგავსი სარკოფაგი იყო მიგნებული. ერთი მოთავსებულია ნიუიორკის მეტროპოლიტენ-მუზეუმში, მეორე – ლონდონში, ბრიტანეთის მუზეუმში.

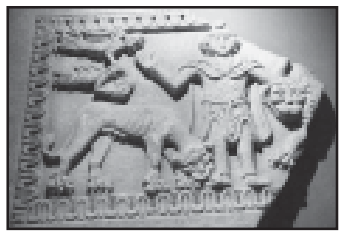

ცათა სასუფევლიდან ჯეიმსის მკლავებში

ბრიტანეთის დაზვერვის დაუმარცხებელ აგენტზე ახალ ფილმს იღებენ. ჯეიმს ბონდის მეგობარი ქალის როლს ფრანგი ევა გრინი შეასრულებს. სურათს ერძმევა „კაზინო როიალი“. აძ აგენტ 007-ს პირველად ითამაშებს დენიელ კრეიგი, 25 წლის ფრანგ მსახიობ ქალს კი საბედისწერო განოვნის ვესპერ ლინდის როლი შეხვდა.

ევა გრინი პირველად ეკრანზე 2003 წელს გამოჩნდა სურათში „მეოცნებენი“ – ფრანგ და-ძმაზე, რომლებიც ახალგაზრდა ამერიკელს დაუმეგობრდნენ პარიზში 1968 წელს მომხდარი სტუდენტური ამბოხებების დროს. შარშან კი რეჟისორ რიდლი სკოტის დრამაში „ცათა სასუფეველი“ ითამაშა.

„კაზინო როიალის“ გადაღებები უკვე დაიწყო ჩეხეთში. ფილმის რეჟისორია მარტი კემპბელი. მთავარი ავაზაკის ნილაბს დანიის მკვიდრი მადს მიკელსონი მოირგებს. „სირიანში“ ნათამაშევ ჯეფრი რაიტს ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს აგენტის ფელიქს ლეითერის როლი არგუნეს.

სურათი აგებულია იან ფლემინგის 1953 წლის რომანზე, რომლითაც მკითხველი პირველად გაეცნო ჯეიმს ბონდს. დღეისათვის ბოლო სერია ბონდიანისა „მოკვდი, ოღონდ არა ახლა“, სადაც პირს ბროსნანი და ჰოლი ბერი თამაშობდნენ, ეკრანებზე 2002 წელს გამოვიდა.

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში“
98-96-32; 899 328576

◎ მუსიკა

პიანისტის ხელახალი აღმოჩენა

სანდრო კანდელაკი-კუკულაძის კონცერტი

ნიჭიერი და იმედის მომცემი ახალგაზრდა პიანისტი სანდრო კანდელაკი-კუკულაძე რამდენჯერმე მოვისმინე ამ 11 წლის წინ, როდესაც იგი თბილისის კონსერვატორიაში სწავლობდა (სხვადასხვა დროს აქ მისი პედაგოგები იყვნენ ა. ნიჟარაძე, თ. მათურელი, ნ. კერესელიძე, რ. ხოჯავაძ. ძალიან მომეწონა, თუმცა იგი მალე თვალს მიეფარა, როდესაც სწავლის გასაგრძელებლად ესპანეთში გაემგზავრა. მადრიდის კონსერვატორიაში მისი მთავარი ხელმძღვანელი გახდა თბილისელებისათვის კარგად ნაცნობი შესანიშნავი პიანისტი და პედაგოგი დიმიტრი გაშკიროვი, ჩემი ძველი მეგობარი.

მართლაც, ყველაფერი კარგად აეწყო. სანდრომ გაიარა მადრიდში პიანისტური სრულყოფის კურსი. ჩვენამდე აღწევდა ამგვარი მისი წარმატებებისა და მიღწევების შესახებ საკონცერტო და პედაგოგიურ სარგებელზე. მაგრამ ვერა და ვერ ხერხდებოდა მისი მოსმენა თბილისში, თუმცა ზაფხულობით იგი რამდენჯერმე ეწვია მშობლიურ ქალაქს.

და აი, როგორც იქნა, ნავსი გატყდა. ახალგაზრდა პიანისტი სანდრო კანდელაკი-კუკულაძე წარსდგა თბილისელ მუსიკის მოყვარულთა წინაშე, რამაც მათი დიდი ინტერესი გამოიწვია, მით უმეტეს, რომ კონცერტის პროგრამაში, საფორტეპიანო ლიტერატურის კლასიკურ ნიმუშებთან ერთად, გამოცხადებული იყო ჩვენი მსმენელებისათვის (მათ შორის, ჩემთვისაც უცნობი ნაწარმოებები: – ესპანელი კომპოზიტორის – ენრიკე გრანადოსის და ჩეხი ლეოშ იანაჩეკისა (რაზეც ქვემოთ გვექნება საუბარი).

ჩაიარა კონცერტმა და პირდაპირ შემიძლია ვთქვა, რომ მან ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა. სანდრო წარმოგვიდგა, როგორც მაღალი კლასის, მასშტაბური პიანისტი, მკაფიოდ გამოხატული არტისტული პროფილით, რომელსაც ხელეწიფება რთული მხატვრული საშემსრულებლო ამოცანების გადაწყვეტა.

ზემოთქმული, პირველ რიგში, შეეხება მის მიერ გრამის მონუმენტური ფა-მინორული სონატის შესრულებას, რაც ნებისმიერი პიანისტის ოსტატობის „სასინჯ ქვად“ შეიძლება ჩაითვალოს. სონატის გრანდიოზული მასშტაბები (იგი ხუთნაწილიანია) და უმდიდრესი მხატვრული შინაარსი, რომელშიც ერთმანეთს ენაცვლება დრამატული მგზნებარეობისა და ფილოსოფიური მედიტაციის ფურცლები, შემსრულებლისაგან მოითხოვს მაქსიმალურ ემოციურ კონცენტრაციას, მუსიკალური ფორმის გრძნობას, დინამიკური პულსის ინტენსივობას, რაც დიდი მხატვრული დამაჯერებლობით იქნა გადმოცემული ჩვენი პიანისტის მიერ. გრავო, სანდრო!

მუსიკალური ფრაზირების ოსტატობით, რგილი გამომსახველი გგერით მოგვხიბლა პიანისტმა შოპენის პოლონეზ-ფანტაზიის, სკრიაბინის პრელუდიებისა და გრანადოსის „პოეტური ვალსების“ შესრულებისას.

დასასრულ, აუცილებლად უნდა შევჩერდე ლ. იანაჩეკის ძალზე ორიგინალური, ღრმა ჩანაფიქრის მქონე – საფორტეპიანო ციკლის – „ნისლში“ – შესრულებაზე, ძალიან მოგვეწონა გამოჩენილი ჩეხი კომპოზიტორის ამ ქმნილების ინტონაციური და ჰარმონიული სიახლე, რომელშიც სინთეზირებულია ჩეხური (მორავიულიძ ფოლკლორის და მე-20 საუკუნის მძაფრი მუსიკალური ენის თვისებები, რაც ასე ოსტატურად წარმოაჩინა პიანისტმა.

დიდი ინტერესით დავველოდებით სანდრო კანდელაკი-კუკულაძის შესანიშნავ ხელოვნებასთან ახალ შეხვედრას.

გულბათ ტორაძე

◎ ყველაფერი ყველაფერზე

კოლოეგი უნდა დავაფრთხოთ

დადგა ზაფხული და მასთან ერთად – კოლოეგის ლაშქართან ბრძოლის სეზონიც. კოლოეგი განსაკუთრებით თბილ, უქარო სალამოებით და ადრიანი დილით აქტიურობენ.

შემჩნეულია, რომ კოლოეგი ზოგს თავიდან ფეხებამდე კბენენ, ზოგს მხოლოდ რამდენჯერმე თუ უკბენენ, ზოგს კი საერთოდ არ აქცევენ ყურადღებას. ჯერჯერობით კოლოეგის ასეთი საქციელი აუხსნელი რჩება, თუმცა კი რაღაც გარკვეული კანონზომიერებები მაინც არის დადგენილი, რომელთა ცოდნა მათთან ბრძოლაში დაგეხმარებათ. მაგალითად, კოლოეგს განსაკუთრებით თოფლიანი კანი იზიდავს, ადამიანებს, რომლებიც არ ოფლიანდებიან, ისინი კი საერთოდ არ კბენენ, ან იშვიათად კბენენ. მაგრამ როგორც ეს უკანასკნელები კანს წყლით დაისველებენ, მათკენ კოლოეგის მთელი გუნდი დაიძვრება. დიდი მნიშვნელობა აქვს ტანსაცმლის ფერსაც, კოლოეგი ციფერ შეფერილობას ანიჭებენ უპირატესობას, ყვითელი კი არ უყვართ.

კანის გახვრეტის მომენტში სისხლისმწოველი მწერი მრხვლეტავ-მწოველი ხორთუმით განსაკუთრებული ნივთიერების წვეთს გვიშხაპუნებს, რომელიც ნაკბენს უმტკივნეულოს ხდის და სისხლის შედედებას აძვეთითებს. ამასთან შეშხაპუნებული უცხო ცილა – ე. წ. „ნერწყვი“ ნაკბენ ადგილზე წვის უსიამოვნო შეგრძნებას, ქავილსა და ადგილობრივ ანთებით რეაქციას – გაწითლებასა და შეშუპებას იწვევს. მრავალრიცხოვანი ნაკბენების შემთხვევაში შეიძლება ადამიანს სიცხემ აუწიოს და ორგანიზმის მძიმე ინტოქსიკაცია განუვითარდეს.

როგორ ვებრძოლოთ?

კოლოეგმა ოთახებში რომ არ შემოალწიონ, ფანჯრებსა და სარკმელებზე უნდა ავაკრათ ტულის, მარლის ქსოვილი ან, რაც ყველაზე უკეთესია, 2 მმ უჯრედების მქონე სინთეტიკური გადე. უნდა ამოვგმანოთ ფანჯრის ჩარჩოები, კარის ჩარჩოებსა და კოლოფს შორის არსებული ღრეჩოები. უკვე შემოფრენილ კოლოეგთან ბრძოლა კი ძალზე ძნელია: ისინი იმალებიან კარადების უკან, ტუალეტში, ავეჯისა და აბაზანის ქვეშ. ასეთ შემთხვევაში შეგიძლიათ მტვერსასრუტი გამოიყენოთ და აეროზოლებით და ელექტროფუმიგატორით შეებრძოლოთ აგეზარ მწერებს.

ინდივიდუალური თავდაცვის საუკეთესო საშუალებაა სხვადასხვა ქიმიური რეპელენტები – ნივთიერებები, რომლებიც აფრთხობს კოლოეგს.

კარგი საშუალებაა სოდიანი ხსნარიც (1 ჩ. კოვზი საჭმლის სოდა ერთ ჭიქა წყალზეძ, ეს ხსნარი სხეულის დაუფარავ ადგილებზე დღეში რამდენჯერმე უნდა წაისვათ. ვიდრე კანზე „სოდის საფარი“ გექნებათ, კოლოეგი ისე სიამოვნებით აღარ დაგაჯდებიან.

კოლოს ნაკბენის შემდეგ ატეხილი ქავილისა და შეშუპების შესამცირებლად კარგია გაგუაწვერის, აგზინდის ან ასფურცელას წვენი. შეგიძლიათ ნაკბენი ადგილები ნიშადურის სპირტის წყლიანი ხსნარით გაიწმინდოთ (წყლისა და სპირტის თანაგარი რაოდენობაძ. ეფექტურია, აგრეთვე, ოხრახუშის წვენი, კეფირი, სუფრის ძმარი და ლიმონის წვენი. თუ ქავილი და შეშუპება დღე-ღამეზე მეტს გასტანს, მაშინ ალერგიის დასადგენი გამოკვლევა უნდა ჩაიტარეთ.

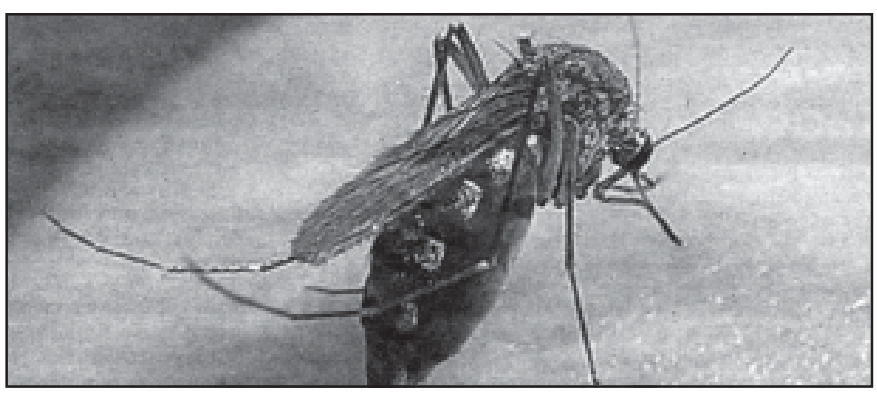

ხსოვნა

ელზა ჯანჯალაშვილი

მოულოდნელი და ელდის მომგვრელი იყო ცნობა იმის შესახებ, რომ უეცრად გამოგვეცალა ხელიდან თითქოს სალ-სალამათი, მაგრამ თურმე უკვე სასიკვდილოდ განწირული ჩვენი უგულითადესი მეგობარი ელზა ჯანჯალაშვილი-ლეგანიძე.

მასთან შეხვედრა მუდამ სიამოვნებას გვგვრიდა. გულღია იყო და პირდაპირი. პირმშვენიერი და თვალშეცინარე. მარადის მოწესრიგებული და ქალური კდემამოსილებით შემკოგილი.

რამდენიმე წლის წინათ დაიმეხა ლალი და ამაყი ქალი – უკანასკნელ გზაზე გააცილა უძვირფასესი მეულლე ზურაგ ლეგანიძე. მისი გარდაცვალების შემდეგ სიამე არ მიჰკარებია ელზას გულს, რომელმაც მხოლოდ ვვიდ წელიწადს გაუძლო.

ელზა ლეგანიძე ნიჭიერი და განათლებული ქალი იყო. პოლიტექნიკური ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ დღემდე იგი საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში მოღვაწეობდა სხვადასხვა თანამდებობებზე.

დიდად ვწუხვართ მისი კოლეგები და მეგობრები, რომ ასე უდროოდ დაგვაკლდა გულითადი მეგობარი, რომელიც უთუოდ მოგვენატრება თვალცრემლიანებს.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის აკადემიური დეპარტამენტის თანამშრომლები.

მეულლე იზოლდა, ძმა იური, ძმისწულები თამაზ, ნოდარ გეგელაშვილები, ზაზა, ქეთინო ილურიძეები, რძლები ცეტკინა, ლიანა, ეკა, ინგა, ხათუნა, სიძე გოჩა გორდეზიანი, ძმის შვილიშვილები ნინო, გიორგი, იური, ნოდარი ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

თამაზ აბრამის ძე გეგელაშვილი

ჯანაშვილი: 11, 12 VI 16 სთ. გამოსვენება 13 VI 15 სთ.
ვეკინის გამზ. II კვ. VII კორპ. III სად. VI სართ.

ნოდარ, ეთერ მაჩაიძეები, ალექსანდრე, ციცო ბრეგვაძეები, ლალი მესხი ოჯახებით თანაუგრძნობენ იური გეგელაშვილს ძმის

თამაზ გეგელაშვილის

გარდაცვალების გამო.

სს ჰემატოლოგიისა და ტრანსფუზიოლოგიის ს/კ ინსტიტუტის კოლექტივი ღრმა მწუხარებას გამოთქვამს და თანაუგრძნობს გენერალურ დირექტორს იური გეგელაშვილს ძმის

თამაზ გეგელაშვილის

გარდაცვალების გამო.

საქართველოს რკინიგზის ინსტიტუტის ადმინისტრაცია თანაუგრძნობს ელენე ჯოჯუას დედის

რიმა გიორგოგიანის

გარდაცვალების გამო.

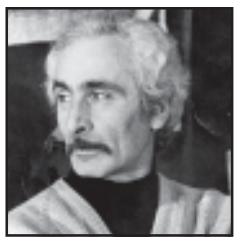

საგარეჯოს რაიონის გამგეობა, რაიონული საკრებულო და ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის რაიონული ორგანიზაცია ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა საგარეჯოს მკვიდრი, საქართველოს პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე პროფესორი

გივი ყანდარელი

დათანაგრძნობას უცხადებენ გარდაცვლილის ოჯახს.

მედეა მეზვრიშვილი და ნელი გურგენიძე ღრმა მწუხარებით იუწყებიან გამოჩენილი ქართველი მხატვრის, უეგრო პიროვნების, მოღვაწისა და მამულიშვილის

გივი ყანდარელის

გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

მიხეილ ოსაძე ოჯახით თანაგრძნობას უცხადებს ალანი თოდუას

გიორგის და დეას

ტრაგიკულად დაღუპვის გამო.

◎ ჯანმრთელობა

როგორ ავირჩიოთ ვიტამინები

ნარ-ნარ ვიტამინურ-მინერალური კომპლექსის მრავალსახეობაში იოლი ორიენტირებისთვის სულ სამი წესის დამახსოვრება გვჭირდება.

პირველი: სრული შემადგენლობის ძონა. ორგანიზმის კომფორტული მდგომარეობის უზრუნველსაყოფად საჭიროა ყველა მიკრონუტრიენტის შეძენა. 13 ვიტამინი და 10 მინერალი – სწორედ ასეთია სასარგებლო ნივთიერებათა სრული „ალფაბეტი“. ყურადღებით წაიკითხეთ შენაფუთზე შემადგენლობა და დარწმუნდით, რომ ყველა „ასო“ ადგილზეა.

მეორე: „კალციუმის წესი“. ვიტამინების დალევა ცოტას ნიშნავს, კიდევ იმათი კარგად ათვისებაა საჭირო. მაგალითად, ორგანიზმში ერთდროულად შესვლისას კალციუმი და რკინა ათვისებისას ერთმანეთის კონკურენტები არიან. სამაგიეროდ, D ვიტამინთან ერთად მილება კალციუმის ეფექტიანობას ზრდის. ამიტომაა მნიშვნელოვანი ვიტამინურ-მინერალურ კომპლექსებში ძონა ყველა აუცილებელი ნივთიერებისაც და იმათი ათვისების გარანტისაც. კალციუმი ვიტამინ D-სთან უნდა იყოს ერთ აბში, ხოლო რკინასთან – აუცილებლად სხვადასხვაში.

მესამე: ზოგიერი ფასი. კარგი კომპლექსის ფასი „ოქროს შუაგულის“ პრინციპს შეესაბამება: თუ შეფუთვა 70 რუბლზე (4 ლარზე ცოტა მეტიაძ ნაკლები ღირს, მაშასადამე, წარმოებისას უხარისხო ნედლეული გამოუყენებიათ; თუ ფასი 150 რუბლს (9 ლარზე ცოტა მეტიაძ ალემატება, ეს ნიშნავს, რომ ლამაზი შეფუთვისა და პრესტიჟული ბრენდისთვის გახდევინებენ ზედმეტს. ზოგიერთი მწარმოებლის პოლიტიკა იმათზეა გათვლილი, ვისაც ჰგონია, რომ, რაკი ძვირია, მაშ კარგი ყოფილაო...

◎ დღესასწაული

სულთმოფენობა

11 ივნისს საქართველოს სამოციქულო ეკლესია დღესასწაულობს სულიწმინდის გარდამოსვლას – სულთმოფენობას. ამ დღესვე მოიხსენიება წმინდა მამანი და დედანი, რომელნიც თურქეთმა აწამეს აჭარაში.

მაცხოვრის აღდგომიდან ორმოცდამეათე დღეს მოციქულები ერთად შეიკრიბნენ. მოულოდნელად ხმაური ატყდა, თითქოს ქარმა დაბერაო და იქ მყოფთა თავზე ცეცხლის ენები დაირხა, სულიწმინდის მადლით მაცხოვრის 70 მოციქული სხვადასხვა ენაზე ალაპარაკდა. ხმაურზე უამრავი ხალხი შეიკრიბა. ბევრმა ვერ ახსნა ამ უჩვეულო მოვლენის მიზეზი, მაგრამ ვინც იწამა უფლის სიტყვები, მიხვდა, რომ ადამიანებს ალუდგათ და განუმტკიცდათ ის კავშირი, რომელიც ბაბილონის გოდოლის შენების დროს დაკარგეს. სულიწმინდის მადლი კი გადმოვიდა უფლის მოწაფეებზე, რომელებსაც უნდა ექადაგათ მთელ მსოფლიოში ჭეშმარიტი სარწმუნოება.

... ეს იყო განსაკუთრებული დღე. ამ დღეს დაარსდა ქრისტეს ეკლესია, რომელიც წარმოადგენს ზეციურ სამეფოს დედამიწაზე. მისი პირველი მეთაურები იყვნენ მოციქულები, რომელებსაც უფლის ხელდასხმით მიეცათ ნიჭი ქრისტეს წიაღში ადამიანთა მოსაწოდებლად. მას შემდეგ ადამიანებს აღარ ემუქრებათ საშიშროება ღმერთთან კავშირის გაწყვეტისა, რადგან ეკლესია თავად ქრისტეს სხეულია, ხოლო ყოველი მორწმუნე ადამიანი – სხეულის ნაწილი, გაერთიანებული ხილული და უხილავი სამყარო, ის, რაც ჩვეულებრივი თვალისთვის მიუწვდომელია და მხოლოდ მადლის მიერ გარდაქმნილი ადამიანის შინაგანი გუნებისთვის არის მისაწვდომი.

... ეკლესიის წიაღში მყოფი ადამიანის გუნება გაცილებით აღმატებულია, ვიდრე პირველქმნილი ადამიანებისა, მიწიერ სამოთხეში რომ ცხოვრობდნენ.

მოამზადა
გიული ლიპარტიამ

◎ ანეკდოტები

როდესაც ფული გიჩნდებათ, თქვენ გარშემო მრავლდებიან ქალები! მრავლდებიან ქალები – იკარგება ფული! იკარგება ფული – იკარგებიან ქალებიც! იკარგებიან ქალები – კვლავ გიჩნდებათ ფული...

თუ შეძლებთ ამ მოვზადოებული წრიდან ქალების გამოთიშვას, ზღაპრულად გამდიდრდებით!!!

* * *

– მალე ორივენი ბედნიერები ვიქნებით!

– ჰო, ორიოდ კვირაღა დარჩა.

– რა კარგი იქნებოდა, რომ ეს ხვალ მომხდარიყო...

– შეუძლებელია, ძვირფასო, რიგია, მარტო ჩვენ ხომ არ ვეჯრებით ერთმანეთს...

* * *

გოგო დაძალს ეუბნება:

– წარმოგიდგენია, ახლახან საოცარი ბიჭი გავიცანი: ლამაზი, ჭკვიანი, მდიდარი, მოკლედ, ათასში ერთიც რომ არ იქნება მისნაირი, ისეთი. ჰაემანი დამინიშნა. წავედით პარკში, ჩამოვსხედით. რა კარგი იყო ყველაფერი! ისეთი სავსე მთვარე ანათებდა, კაცი გაზეთს წაიკითხავდა. და იცი, რა ქნა იმ საძაგელმა?

– რა ქნა?

– გაზეთის კითხვა დაიწყო!

* * *

– თქვენს ბედში ორ სიახლეს ვხედავ, – ეუბნება ნათელმხილველი კლიენტ ქალს, – კარგსა და ცუდს.

ჯერ კარგს გეტყვი – წლეულს ახალ შეყვარებულს შეხვდებით, დაინიშნებით!

– საუცხოოა! ცუდი რა არის.

– საქმე ქორწილამდე არ მივა... იგი სწორედ ქორწილის წინა დღეს შეიქენს სათვალეს!

* * *

მოსაწევ ოთახში პოლკოვნიკი ანეკდოტს ყვება. ყველანი, გარდა ერთი ლეიტენანტისა, სიცილით იხოცებიან.

– თქვენ რად არ იცინით, ლეიტენანტო?

– მე თქვენი ნაწილიდან არა ვარ, ბატონო პოლკოვნიკო.

◎ დარია თუ ავდარია

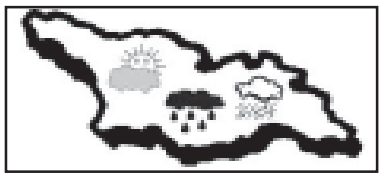

დასავლეთ საქართველოში – მცირე მოღრუბლულობა, ჰაერის ტემპერატურა: დღისით +22⁰ – +29⁰, ღამით +15⁰ – +19⁰.

აღმოსავლეთ საქართველოში – მცირე მოღრუბლულობა, ჰაერის ტემპერატურა: დღისით +22⁰ – +28⁰, ღამით +15⁰ – +20⁰.

თბილისში – ცვალებადი მოღრუბლულობა, ჰაერის ტემპერატურა: ღამით +16⁰ დღისით +31⁰.

ბათუმი – ღ. +19⁰, დ. +22⁰; **სოხუმი** – ღ. +19⁰, დ. +23⁰; **ქუთაისი** – ღ. +18⁰, დ. +25⁰, **ოზურგეთი** – ღ. +17⁰, დ. +29⁰, **ზესტაფონი** – ღ. +18⁰, დ. +29⁰; **რუსთავი** – ღ. +16⁰, დ. +31⁰, **ფოთი** – ღ. +18⁰, დ. +26⁰; **მესტია** – ღ. +14⁰, დ. +19⁰; **სტეფანწმინდა** – ღ. +15⁰, დ. +20⁰; **თელავი** – ღ. +18⁰, დ. +32⁰; **გორი** – ღ. +16⁰, დ. +25⁰; **ახალციხე** – ღ. +14⁰ დ. +25⁰; **ბორჯომი** – ღ. +15⁰, დ. +26⁰; **ცხინვალი** – ღ. +12⁰, დ. +25⁰; **სამტრედია** – ღ. +20⁰, დ. +30⁰; **ზუგდიდი** – ღ. +15⁰, დ. +21⁰; **ჭიათურა** – ღ. +18⁰, დ. +29⁰.

◎ გვემრავლოს!

„ჰერაში“ ჩვილთა სიმრავლეა

სამშობიარო სახლ „ჰერაში“ მაღალკვალიფიციური სამედიცინო პერსონალის დამოკიდებულება თითოეული მშობიარესადმი განსაკუთრებულია.

სამშობიარო სახლის დირექტორი და ნეონატოლოგიური სამსახურის ხელმძღვანელი მარიკა წერეთელი, უფროსი ბებიაქალი მარინა გოგბაევა და მთელი სამედიცინო პერსონალი გულისხმიერებით უძღვებიან თავის მოვალეობას. მადლობა მათ კარგი მომსახურებისათვის. „ჰერაში“ მაისის თვეში 40-ზე მეტი ბავშვი დაბადა აქ ახლაც მშობიარეთა სიმრავლეა. მედეა ზვიადაძემ ტყუპი გოგონებით გაახარა თავისი ოჯახი. მაია სვინტრაძე-შელია ბიჭი შეეძინა. ბიჭს ლევანი დაარქვეს. პატარა ლევან შელია „ჰერას“ ცნობილი მეან-გინეკოლოგის დალი გაგიძაშვილის პირველი შვილიშვილია. ვულოცავთ!

ნინო ღიბრაძე

ჩვენი ტელეფონია: 98-96-33.

◎ ჯანმრთელობის სადარაჯოზე

ღვინო – მკურნალი

არავინ სადავოს არ ხდის, რომ ღვინო – სასმელია, ეიფორიაში რომ მოვყავართ და შიშის გრძნობას გვიქროს, ანტიდეპრესანტი ტკივილგამაყუჩებელი საშუალებაა.

რატომაა სასარგებლო ღვინო? ბევრი სამკურნალო ნივთიერებაა მცენარეებში რთული კომპლექსური შენაერთის სახით, რომლებსაც ორგანიზმი ძნელად ითვისებს. საჭმლის მომნელებელ წვენებს არ შეუძლიათ მათი დაშლა, ხოლო დაუშლელი სახით ნაწლავების კედლების საშუალებით ისინი ვერ აღწევენ სისხლამდე. პირიქით, სპირტიანი ექსტრაქციის პროცესში ბევრი ასეთი კომპლექსი იშლება გაცილებით მარტივ შემადგენლებად, რომლებიც უდანაკარგოდ დიდხანს რჩება გახსნილი სახით და დიდებულად შეითვისებს ორგანიზმი.

სხვადასხვა ავადმყოფობის ღვინით მკურნალობის ძველებური ხერხს ენოთერაპია ჰქვია. აი, ავადმყოფობების რამდენიმე ტიპი, რომლებიც წარმატებით განიკურნება ღვინის ზომიერი მოხმარებით:

ხანდაზმულ ადამიანებს ხშირად ემართებათ კუჭისა და ნაწლავების ატონია, რასაც მივყავართ საკვების შენელებულ გამტარიანობასა და მუცლის შებერვასთან. ენოლოგები ამ შემთხვევაში გვირჩევენ ფოსფორით, გაგნუმით, კალციუმითა და ტანინით მდიდარი ღვინოების გამოყენებას. ასეთი ღვინოები ახდენენ მატონიზირებელ ზეგავლენას კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის კუნთოვან გარსზე. აძლიერებს პერისტალტიკას და ხელს უწყობს საკვების გაცილებით სწრაფ მონელებას. ფრანგი ექიმი ე. მორი კოლიტით დაავადებულთ ურჩევს წითელ მწკლარტე სუფრის ღვინოებს მწკლარტე ღვინის ტანინები სტიმულს აძლევს ნაწლავის გლუვ მუსკულატურას. თრგუნავს დაავადების გამომწვევ მიკროორგანიზმებს, ხელს უწყობს ნაწლავების ლორწოვანი გარსის დაწყლულებული ზედაპირის შეხორცებასა და მოშუშებას და ალადგენს ავადმყოფობით დარღვეულ იმუნიტეტს.

ჩვენი სტრესული საუკუნის ერთ-ერთი ყველაზე გავრცელებული დაავადება გახდა ათეროსკლეროზი, რომელსაც, როგორც წესი, მივყავართ გულის იშემიურ დაავადებამდე. ამ უკანასკნელის კულმინაცია კი მიოკარდის ინფარქტია. გულ-სისხლძარღვთა დაავადებათა პროფილაქტიკაში შედის სიმს უძნესთან ბრძოლა ფიზიკური ვარჯიშების, საკვების შეზღუდვისა და სპეციალური დიეტის, თამბაქოს მოწევაზე უარის თქმის და სტრესიდან თავის დაღწევის ხელოვნების დაუფლებით.

ამ ძალისხმევის აზრი იმაშია, რომ ისინი ეწინააღმდეგებიან სისხლძარღვების შიდა კედლებზე ქოლესტერინის დაგროვებას, არაძლევს საშუალებას მათი სკლეროზირების განვითარებას. ნატურალური ყურძნის ღვინო და კონიაკი დიდებულად ეწერებიან პროფილაქტიკური ზომების ამ კომპლექსში. ღვინის პოლიფენოლური შენაერთები იმდენად ეფექტურადგლოკავს ათეროსკლეროზის განვითარების საწყის ეტაპებს და თავიდან იცილებენ ტრომბების წარმოქმნას, რომ ძრება ძვირადღირებული წამლების საჭიროება. ფენოლური შენაერთებით განსაკუთრებით მდიდარია წითელი სუფრის ღვინოები.

◎ მოდა

პროვინციელი გოგონა დიდ პოდიუმზე

ახალი საუკუნის დადგომისთანავე მოდის ინდუსტრიაში მანეკენებისადმი დამოკიდებულება შეიცვალა, დიზაინერები ახლებურ სილამაზეს, ხიბლსა და გრაციოზულობას ეძებენ.

როდესაც პოდიუმზე გრაზილიელი მანეკენი ჟიზელ განდჩენი ავიდა, დიზაინერებმა აღფრთოვანება ვერ დამალეს. ისინი ლამაზმანის ეფექტური შავი თმით, ვარდისფერი ტუჩებით, მკერდის იდეალური ფორმით და ოკეანისფერი თვალებით მოინუსხნენ. ერთ-ერთმა პრესტიჟულმა ჟურნალმა „როლინგ სტოუნმა“ იგი მსოფლიოში ყველაზე მომგიბვლელ გოგონად აღიარა. რამდენიმე ხნის წინათ ჟიზელი მოდის გიზნესში ყველაზე გავლენიან მოდელ ქალად იქცა. ეს ტიტული მას გაზეთ „ნიუ-იორკ პოსტმა“ მიანიჭა. მისი კონკურენტები იყვნენ: ჰილარი კლინტონი, ჯენიფერ ლოპესი და სხვა ცნობილი ქალბატონები. „ნიუ-იორკ პოსტის“ ცნობით, ჟიზელის ყოველწლიური შემოსავალი 10 მილიონი დოლარია. იგი ყველაზე პრესტიჟული კომპანიების „დიორის“, „ვერსაჩეს“, „დოლჩე და გაბანას“ სარეკლამო სახეა.

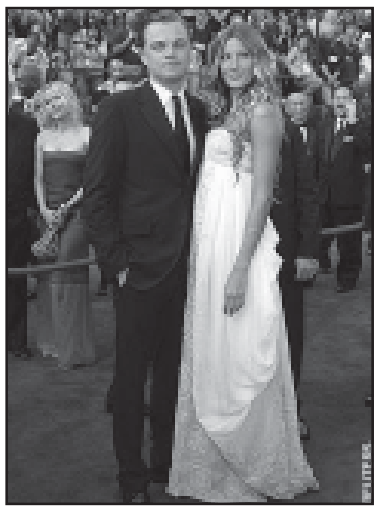

– ჟიზელის ისეთი ლამაზი სახე და სხეული აქვს, რომ ეფექტური და მომგებიანია ნებისმიერი თავის მოსავლელი საშუალებების რეკლამირებისთვის. იგი ყველა ქალისთვის მისაბაძია, – განაცხადა ფირმა „ვიქტორია სიკრეტის“ სარეკლამო საგენტოს პრეზიდენტმა.

14 წლის ჟიზელი მეგობრებთან ნანატრულში ჩავიდა. სწორედ ამ მეგზაურობამ შეცვალა მისი ცხოვრება ძირფესვიანად – „მაკდონალდსში“ ჩიპსებისა და გიგმაკვის ჭამისას თინეიჯერი გოგონა საგენტო „ელიტ მოდელის“ მენეჯერმა შენიშნა და შესთავაზა მოდის ინდუსტრიაში ჩართულიყო, ჟიზელისგან უარი მიიღო, მაგრამ მენეჯერის დაჟინებულმა თხოვნამ აიძულა დარამდენიმე თვის შემდეგ დაეთანხმა. მოდელიანგაზაურებით დინტერესდა – მენეჯერები მარწმუნებდნენ, რომ მოგასვლა ჩვეი შემოსავალი კიდევ უფრო გაიზრდებოდა და მართლაც, დღეისთვის არ ვიცი, ამდენ ფულს რა ვუყოო, – აცხადებს ტო